

Horváth Károly

Oiolosselôte – Gondolatok

TARTALOM

Ezoterikus gazdaságszervezés
Bank automaták
Elveszett
Az életed
Köszönöm, hogy hirdetésemre jelentkezett.
Ent
Köszönöm Belaga,
Isteni érzés
Tisztelt Nagy Gábor!
Tünde!
Csabi!
Tisztelt Pető Imre úr!
Tisztelt Hunyadi Attila!
Tisztelt László!
Csoport
Mit is jelent a primer piackutatás?
Fekete-e a halál?
Kedves Emese!
Balage!
Egoista boldogság
Szerelmeim
Szia, Edit!
Asztrál-sex
Re: Önvaló átélése
Kontempláció
Re: Az elme megfelelő működése
Tisztelt Balogné!
Kedves Tara!
Tisztelt Gyula!
Gnosztikus gazdaságépítés?
Kedves Tara!
Szia, Szilvi!
Szia, Szilvi!

Kedves Szilvi!
Szilvi!
Sikerül!
Egy a sok közül
Vágyak, vágyak...
Kedves Valore!
Kedves Aisling!
Leszületett lelkek tömege?
Minden ott van!
Leszületett lelkek
Folytatnám ott,
Szia, Peti!
Tiszta lélek
Igen, érdekes
Bennünk van
Ego - Felső Én
Bochecha-nak igaza van
Kicsit hat rám
Isteni bölcsességek, alapelvek
A szerelem vak
Nem érdekel
Szasztok!
Kedves BÁgi!
Szia, Fircsi!
Megközelítés
De tud!
Felemelkedés
Tetszik a hozzáállásod!
Változz!
Zoeya!
Almás!
Kedves Lotti!

Ezoterikus gazdaságszervezés

- *Milyen jelentőségű kor küszöbén állunk?*
- *Mit tehetünk a gazdasági világválság ellen?*
- *Hogyan kapcsolható össze az ezoterika és a gazdaság?*
- *Mire való az ezoterika? Van-e gyakorlati haszna?*
- *Miért olyan jelentős napjainkban az ezoterikus kutatás és gondolkodás?*
- *Mi köze a magyarságnak ehhez a tendenciához?*
- *Miért olyan a nyelvünk, amilyen? Milyen is?*

Ezek szerint elég sok dolgot foglal magában ez a téma, de a lényege az, hogy együttesen választ találjunk arra az összefüggésre, amely a világtól eltérően fejlődő gondolkodásunk és jelen világunk között fennáll. Ezt kívánom összevonni 'ezoterikus gazdaságszervezés', vagy 'paradicsomi gazdaságépítés' címszó alatt.

Az erről szóló információk nagy sokasága természetesen rendelkezésemre áll - épp ezoterikus módon jutottam hozzá -, és szeretném megvitatni, illetve a közöttetek meg lévő harmonikus együttműködési szándékot felhasználva materializálnám.

Egyesek szerint kb. 2004-től egy új korba léptünk. Ez a Vízöntő-kor. Azért fogalmazok így, mert az asztrológiai világkorszakokat az egyes ezoterikus tudományok más- más módon számítják. Ennek részleteibe nem megyek bele, nem az én szakterületem, de mások igyekezhetnek abban, hogy közös konszenzusra jussanak e tekintetben. Egy azonban biztos. Ez a korral járó változás már a 20. század első felében erősen mutatkozott, bár akkor még nem tudtunk mit kezdeni vele. Napjainkban viszont már annyira felerősödött e tendencia, hogy társadalmakat mozgatott meg, politikai ekeket renget, pénzügyi szekciókat rostál, és nem utolsósorban elkezdte szétválasztani az emberiséget a következő spirituális dimenzió-ugráshoz.

Tehát nekünk, akik arra inkarnálódtunk, hogy ezoterikus módon legyünk képesek gondolkodni, képesek kell válnunk arra is, hogy ezt a képességet a föld javára fordítsuk, részt vegyünk embertársaink fejlődésében (vagy bukásában).

Mi az, amire ezeket a szerteágazó képességeket (önvizsgálat, belső látás, rejtett képességek feltárása és irányított használata, a világegyetem multidimenzionális áttekintése, felettes Ének vezetésének elfogadása, agykontroll, érzelemkontroll, hangulatkontroll, kauzálkontroll, asztrál kontroll levitáció, telekinézis, tűzjárás, gyógyítás különféle formái, inkarnációs múltlátás, jövőbe tekintés, és még sorolhatnám egy darabig) fel kell használnunk? Azt már tudjuk, hogy a múltban mire használták némelyek. Egyesek elősegítették emberiségünk fejlődését, de mintegy ötezer éve sajnos átvette fölöttünk a hatalmat a Sötét Árny, s Ő arra használta, hogy leigázzon bennünket, s nem megengedhető hatalmat gyakoroljon felettünk, az Istennek oly kedves teremtményei felett.

A gazdasági világválságok is összefüggnek az új kor szellemével, hisz azok is a múlt század első felében, jelentek meg. A mostani pedig eléggé meghatározó lesz. Ez is tettekre kell, hogy sarkalljon bennünket, s gazdasági szerkezetünket át kell alakítani, meg kell újítani az új kor követelményeinek megfelelően. Vagyis abból a célból, hogy segítsen az emberiség egyedeinek a szétválogatódásában - kinek-kinek a vágyai és eddigi élete (reinkarnációs múltja) alapján.

Hogy hogyan kapcsolható össze az ezoterika és a gazdaság? Erre egy támpontot mutatnék, egy összehasonlítást. Jelenlegi gazdasági szerkezetünk alapja a pénz, a pénzért végzett tevékenység. A pénzt viszont arra használjuk, hogy egyéni vagy csoportos vágyainkat mohó módon kielégítsük vele. Ezért a pénz társadalomformáló ereje és dicsősége egyre alábbszáll, míg nem a mélybe húz - jelleménél fogva - mindenkit, aki őszinte hitet gyakorol benne és a hatalmában. Ahhoz, hogy ezt a hatalmát folyamatosan meg tudja őrizni, szabályokat, törvényeket, ostoba emberi rendszereket kell alkotnia és használnia.

Az ezoterika viszont a létező világ igazságait kutatja, a meglévő, az egészet szabályozó elveket használja a munkájához. Ezek a szabályok viszont már léteztek attól a pillanattól, hogy Isten bármit is megalkotott volna. Így az emberi kapcsolatok működését is ilyen elvek mozgatják. És itt az alapvető különbség. A szabályokat bukott emberek hozzák létre, és állandóan változtatniuk kell vélt hatalmuk megtartása érdekében - ma főleg a

gazdasági szerkezeten keresztül nyilvánul ez meg. Az elveket viszont az a Valaki alkotta, aki bennünket is – már a bukásunk előtt. Az elv: viselkedési szabály. Az alapelv: alapigazságon nyugvó viselkedési szabály. Nos, az ezoterikus gazdaság ez utóbbit használja a felépítéséhez, működéséhez, fejlődéséhez és rendszerbe szedéséhez.

Nos, remélem, sikerült felcsigáznom az ezoterikus érdeklődést, és párbeszédre sarkallhatok némelyeket. Szívesen vennék minden hozzászólást, és segítséget, hisz én is csak egy szűk területén vagyok járatos az ezoterika igen szerteágazó tudományrendszerében.

Bank automaták

Fel kell hívnom a figyelmet arra, hogy napjainkban a bank automaták nagyon nem biztonságosak.

Nehezen venni észre, de az előlapját néhány pillanat alatt tudják módosítani erre szakosodott gazfickók. Akár bankkártya-leolvasót, akár személyiség másolót, vagy ehhez hasonló trükköket vetnek is be, ezt egy beépített mini kamerával teszik, ami 'látja' a bevitt pin-kódot. Más módszer viszont arra való, hogy a betett kártyát egyszerűen ellopja – természetesen szintén kamerával. Sok-sok módszer létezik arra, hogy ellopják a pénzünket, és mint tudjuk, Magyarország hatósági szervei és gazdasági vezetői (itt banki tisztviselői) nem épp arról híresek, hogy pik-pakk segítségünkre sietnek. Még kevésbé van felkészülve a magyar rendőrség (túlottan nem is érdekli őket) hogy az ilyen virtuális lopások ellen védekezzenek. Ehhez már elég drága berendezések kellene. És nekik erre természetesen már nem jut. (Főlősleges, más dolgokra természetesen igen.) Ezzel meg kell tanulnunk együtt élni – egyelőre.

Elveszett

Javaslom, hogy elsősorban ne az ötvenezer elvesztésével foglald le magad, hisz az egy próba. Nyilván ellopták (sajnálom, de ez nem épp a vigasz ideje), készülj fel a következő teendőidre. Szorítkozz egyelőre arra, hogy alkalmazd a válságkezelés stratégiáját. Készülj fel arra, hogy az életed valószínűleg komoly fordulatot fog venni. Ez egy szenvedéssel teli időszak lesz (és itt van a vigasz ideje), óriási erőt és kitartást kívánok hozzá, és szeretném, ha mindazok is csatlakoznának személyesen vagy imáikban ehhez a kívánsághoz, akik tudomást szereztek a problémádról. A szenvedésed lesz a következő próbád, de te szeplő nélkül állj meg benne, hogy a továbbiakban ne ötvenezer forinttal és az azon elvesztett életvezetéssel kelljen bajlódnod, hanem egy sokkal nagyobb horderejű, ötvenezer ember életét is pozitívan befolyásoló döntéseket hozhass. Ehhez kívánok erőt és kitartást, s meglásd, meghozza a gyümölcsét. Gondolom a benned lakozó 'kisangyal' is valami hasonlót kér tőled. Hát hallgass rá bátran! Ne a szenvedéssel teli időszakra koncentrálj (főleg, hogy a szeretteidet is érinti - ez benne az igazi próba), hanem láss túl rajta. Tudod – mert tudnod kell –, mögötte ott a fény. Így a megoldás is könnyebben fog utat találni az elmédbe. Ne görcsölj, és sikerülni fog. A megoldás ott van benned, mi csak segíthetünk megtalálni azt. Szeretünk és veled élünk.

Husztai Sanyi hozzáállása közelebb vihet a megoldáshoz. Légy bátor önmagaddal szemben.

Az életed

Jól ideöntötted magad! Köszönjük neked!

Lám-lám, nálad is igaz a mondás, hogy a szenvedés igazzá tesz. Ezekből a szenvedésekből sokat tanulunk. Nem lehet egyértelműen azt mondani, hogy aki rosszat vonz, az rossz. Hiszen sokan azért vonzzák a rosszat, mert le kell dolgozniuk a saját jellemhibáikat. Ehhez viszont partnerek kellene. Meg kell, hogy rugdossák, ő is kell, hogy rugdosson másokat. Az jelenti viszont az előrejutásukat, ha ezen közben felismerik az útjuk jelentőségét, s egy idő után már megpróbálják a kezükbe venni az irányítást, nevezetesen a saját jellemhibáik szisztematikus kijavításának az irányítását.

Te ezt felismerted és tenni akarsz. Korábban csak a vélt vágyak, később a mások iránti düh, majd a megfélelni vágyás lépcsőit jártad végig. Többször magad ellen fordultál, míg végre rátaláltál az útra, melyen járnod kell. Sokat segítesz ezzel másoknak is. Csak így tovább!

Ezek a kapcsolatok arra valók, hogy a konfliktusainkat, a belső harcainkat megfelelő helyzetben tudjuk megélni. Ha ezek a rossz társak bántások, hazugságok, csalások, lopások, lelki rablások nem lennének; vajon mik vinnének közelebb önmagunk megismeréséhez, önvalónk helyes megítéléséhez, s milyen esélyünk lenne azok kitisztítására? Hisz nyilván a mi vágyaink hozták velünk kapcsolatba őket. Én már csak tudom. Épp elég ilyenben volt és van részem nekem is. Azonban a próba lényege, hogy megtanuljuk belőle ezeknek a helyzeteknek a helyes kezelését. Minél jobban tudjuk kezelni ezeket, annál kevesebb lesz belőlük, s annál alkalmasabbakká válunk egy következő próbasorozat materializálására, egy magasabb spirituális szint problémáinak a meg-

oldására. Jó úton jársz. Előre! Az életünk nem arról szól, hogy a körülményeink között – melyeket mi vonzunk – jól érezzük magunkat, hanem arról, hogy megszabaduljunk a hibáinktól – amiket szintén mi vonzottunk –, és megtanuljuk másoknak is segíteni ebbéli törekvéseikben. Ez egyedül sohasem mehet, Ehhez, mindig társak kellenek. Jók vagy rosszak, de kellenek. Csak velük, az ő segítségükkel fejlődhetünk – akármilyen banálisnak is hangozzék. Szenvedni embernek való. Legyünk rá méltók. Nehéz, de ez az ÚT.

A boldogság definíciója a következő: a szeretet és a szolgálat terméke. Tehát boldog ember az, aki azt szolgálja, akit igazán szeret. Ennél nagyobb boldogságról nem tudok.

A leírtak alapján úgy látom, épp ideje komolyan beszélgetni arról, hogy ezen a helyzeten változtassunk. Sajnos már nem elég az, hogy veszünk másnak egy csomag tésztát, vagy pótoljuk a perselye tartalmát. Ez is csodálatos dolog, hisz erre is csak nagyon kevesek képesek (nem anyagilag, hanem bensőleg). Ezért kínálom az olvasóidnak is, neked is, hogy párbeszédet kezdjünk az ezoterikus gazdaságszervezésről.

A film szerint a szerencsétlenség hozta az áldást. Az életünk épp ilyen. Ezért kell megtanulnunk tudatosan szenvedni. Hisz ez a szenvedés hozza meg a várt boldogságot.

Amit elfelejtünk, az elmúlik. Ez igaz az emberre is: akit nem szeret senki, az meghal.

Nos, valóban érdekes, amit írtál. Alapos emberjellemzés, és sok kérdés keres választ benne. Így köszönöm, hogy olvashattam, és igen tisztellek érte – valószínűleg jobban, mint a párjaid.

További jó irányt az életednek, ehhez itt, Sanyi lapján valóban sok segítséget kapsz.

Köszönöm, hogy hirdetésemre jelentkezett.

Egy új gazdasági rendszert dolgoztam ki az előttünk álló Vízöntő-kor emberisége számára. Természetes, hogy ez is, mint annyi más, hasznos dolog – nyilván csak nagy nehézségek árán fog behatolni a köztudatba.

Arról van ugyan szó, hogy ezen új gazdasági szerkezet (mely bármilyen gazdasági tevékenységet magába foglalhat) valóban úgy épült fel, hogy ehhez igen sok ezoterikus ismeretet, (titkot) használtam fel. Nem egyszerűen a meglévő gazdasági szerkezeteket dolgoztam át – persze erre is sor került –, hanem az általam fellelt és megértett szent irodalmi alkotásokat (Biblia, Korán, Rámájána, Mahábhárata, Szilmarilok... stb.), illetve más mondák mesék és balladák, mítoszok tartalmából és magyarázatából megértett ismeretet is beledolgoztam. Tettem ezt azért, hogy ezen a gazdasági szerkezeten keresztül – jelen korunk spirituális követelményének megfelelően – lépésről lépésre visszairányíthassuk az emberiségnek erre érdemes részét abba a paradicsomi környezetbe, amelyből kiszakadt, illetve minden teremtett lélek ennek segítségével megtalálhassa helyét a saját világában.

Szeretném tudni én is, hogy Önnek mi a szándéka ezoterikus ismereteivel (ha vannak), illetve, milyen orientációban (önmagát szolgáló, vagy másokat szolgáló) kívánja azt felhasználni. Ugyanis a rendszer mindkettőre alkalmazható, persze az annak megfelelő eredménnyel.

Önmagát szolgáló orientációban nagy vagyonhoz juttathatja az egyént, míg másokat szolgáló orientációban alkalmazva apránként egy igen magas spirituális szinthez juttatja mind a felhasználót, mind azokat, akik e felhasználótól függenek. Arról nyilván szólnom sem kell, hogy ez a spirituális emelkedés természetesen a fizikális ellátottságot és kielégülést, megelégedést is ugyanilyen magas szintre helyezi (magasabbra, mint az önmagukat szolgálókat).

Kérem tehát, jelezze, hogy csupán olvasgatni szeretne róla, vagy egy szisztematikus oktatási program (ingyenes, és munkát is biztosít) keretében venne részt a munkában, mint „a”-ügynök.

Válaszát várom: Horváth Károly

Ent

Az entitás, vagy ent lényt jelent. Függetlenül attól, hogy ki hozza létre őket, vagy ki ad nekik életet, ők élőlények. Mi emberek is entitások vagyunk, csak könnyebb úgy gondolni magunkra, hogy emberek vagyunk. Szűkebb értelemben az ent, entitás olyan létező lény, aki szabad akarattal felruházott, szabad döntési és alkotási képességgel felruházott teremtmény. A védikus irodalom négyszázezer ilyen entitás fajtát tart számon. Ezeket eredetileg embereknek nevezték (mai szóval élve), vagyis olyan személyeknek, akiknek a Teremtő hatalmat adott teremtményének bizonyos részei fölött.

Természetesen ők nem keverendők össze a már korábban is Isten szolgálatában maradt szellemszemélyekkel, de a későbbi emberi korok bizonyos szinten elmosták a közöttük húzódó vonalat. Másfelől viszont a szellem-személyek és entek egymással is keveredtek, s így sokféle, korcs lények jöttek létre. Így ma már elég nehéz szét-szedni őket egymástól.

Sokféle névvel illetjük őket. Nevezzük egy részüket szellemeknek, lelkeknek, gondolati lényeknek, saját felső Énnek, Egónak, démonoknak, Erőknek, félisteneknek, kihalt (bár csupán dimenzió-lépett) gnómoknak,

tündéreknek, törpéknek és egyéb olyan szavakkal illetett személyeknek, akiket ebben a dimenzió-rendszerben már nem általánosan láthatunk.

Az entitások másfelől képzeletteremtények. De nem mindegy, hogy ki képzelte el őket, és milyen hatalommal, jogkörrel ruházta fel őket. Az első Entet, az embert (a Man-t, vagy Manus-t) az Isten közvetlenül alkotta, majd mivel gondolataiban a meglepetés iránti hajlandóság is erősen dolgozott, létrehozta a másodszülötteket, akiket már nem arra alkotott, hogy az Ő alapelvei szerint éljenek, hanem örök elégedetlenségre hajtotta őket az életük. Mert Ő is ilyen. Örök elégedetlen önmagával. S mivel ez a vágy dolgozott a szívében, képzelete megalkotta a mai típusú, inkarnációk sokaságán át fejlődni képes, és örökké valami újra vágyó, nyughatatlan lelkű EMBERT.

Természetesen a Teremtények is alkottak entitásokat, vagyis saját képzeletük szülötteit, és felruházták azokkal a jogokkal és hatalommal, amire ők felhatalmazhatták képzeletük szülötteit. Ezek aztán keveredtek az eredeti Isteni entításokkal, és velünk. Így alakult ki az entításoknak a napjainkra jellemző számtalan megnyilvánulási formája. Ezeknek tehát különféle nagyságú és jellegű a hatalmuk, a jogkörük. Némelyek – a legtöbbek – segítik még ma is azokat, akik megalkották őket. Mások viszont (akiket nem annyira megalkottak, mint inkább csak mintegy a meglévőből átalakítottak) félelemből és gyakran már csak öntudatlanul teszik ugyanezt. Ők a démonok, illetve más, olyan entitások, akik már nem is tudják, hogy valójában bennünket szolgálnak. Már csak úgy működnek, mint egy telefonhívás, amit a gondolatunkkal belekiabálunk a semmibe. És ekkor valóban magunkhoz vonzzuk a rezgéseinknek megfelelő entet, hogy az vagy közvetlenül segítsen bennünket, vagy épp negatív erőt képviselve, olyan próba elé állítson, amely közvetetten segít a lelki fejlődésünkben. Ők gonosz erők, akikkel viszont (minthogy legtöbb esetben belőlünk inkarnálódnak, vagy manifesztálódnak, tehát belőlünk fakadnak - hisz mi is a nagy Egy részei vagyunk), arra készítetnek bennünket, hogy felvegyük velük a harcot, s megküzdve velük, egy következő próba megszervezésére válhassunk alanyokká, s így spirituálisan fejlődjünk.

Hu, ez nehéz volt, de körülbelül így látom.

Köszönöm Belaga,

Hogy kérdésekkel árasztasz el. Igyekszem sorra venni őket.

Igazad van, egységes ezoterika nincs. Mindenki a saját „földöntúlóságát” vetíti le mások felé – hogy a szóképet azonosítsam. És ebből valóban csak némelyek materializálódnak. A nagy többség ezotériája nem vetül közénk, nem látjuk, de tudunk róla – látom te is. Mindenki egy kicsit elcsúsztatott léteirben létezik másokhoz képest, s csupán bizonyos közös átfedések, közös pontok létezése miatt vagyunk képesek némiképp betekintést nyerni másokba, mint te is belém. Így alkothatunk közösséget. Aki látja a láthatatlant, az nem különb, csak szélesebb dimenzionalitású, és hite van. Én egy senki vagyok, aki egójánál fogva valaki kíván lenni. De ez nem fontos.

A Felső Énem az egómon keresztül nyilvánul meg felétek, de a célja nem azonos velem. (Ez a legtöbbünkénél így van, ahogy látom.) Tehát egy vagyok a sokból.

Én egy utópisztikus eszmét kergetek – ahogy te kifejezed. Engem ennek kergetése tesz boldoggá. Tehát azt kívánom, hogy magam körül egyre több megelégedett és boldog embert lássak. Eddig vajmi keveset sikerült lencsevégre kapnom. Egyszer már találkoztam velük, de gyenge Énem nem tarthatott velük. Köztetek is vannak, akik törekszenek ilyenekké válni – jó előmenetellel. Talán te is. Ezt még nem tudom, jobban ‘meg kell, nézzelek’. Egy azonban biztos! Ti különbek vagytok nálam nagyon, nagyon sok tekintetben. Már vannak köztetek ‘kedvenceim’ is, de bennük talán csalódni fogok. Már hozzászóltam.

Számomra az Isten SZEMÉLY. Mindnyájunk közös őse, közös oka, egy belső, legmagasabb lény, mindnyájunk bensejében ott lakozó, eredetünk és eredeztetettség. Ő nem külső, hanem belső személy. Ő mi vagyunk, mindnyájunk, függetlenül attól, hogy láthatóan megnyilvánulunk, vagy nem; hogy milyen irányba haladunk; hogy jók vagyunk, vagy rosszak. Mind Ő vagyunk. Így látom én.

Az anyagot valóban a közös alapok hozták létre, mindnyájunkból van ott egy olyan darab, ami kerekké teszi azt, és közösen működtethetővé. Más részeink viszont nem látszanak, de egymás kíváncsiságát kielégítendő, feltárhatók egymás számára – mint én most neked. Így látom.

Most sokkal több vallás van – de már sok esetben nem nevezzük annak – és még több vér folyik. Mit gondolsz, még meddig tartható ez? A vágyam, hogy új alapokra helyezzük mindezt, mert belső egyensúlyra törekvéssel összhangban van.

Önzők vagyunk. Talán az egyre szaporodó, meg nem nevezett vallásoknak hála, egyre inkább elszeparálódnak egymástól, s mindannyian kiépítünk egy – ahogy te fogalmazol – utópiát. De mivel más-más életút áll mögöttünk, más-más ‘vallás’ táplál bennünket szellemileg, (ez nem nehéz, hisz több milliárdnyi írott anyag áll rendelkezésünkre), egyre inkább elhatárolódnak mások elképzeléseitől, s valóban egyre inkább hajlunk a sajátunkat egyedinek kikiáltani. Nyilván én is – jóllehet magam sem értem ezzel egyet.

Én bennem több mint 30 éve ugyanaz az életcél dolgozik. Egy utópia. Több könyvet írtam róla, többet ki is dobtam. Gyanítom azonban, hogy ez az utópia nem csak az én álmom. Továbbá biztos vagyok benne, hogy még sok inkarnációt kell megélnem a megvalósításáig, vagy legalább a biztonságos működtetéséig. Lehet, hogy ebben a karmámban már elkezdhetem, ha a körülményeket is hozzá tudom igazítani, vagy, ahogy Choelo mondaná: ha a világegyetem erői összefognak érte.

A motivációm az álmom. Évtizedek óta ugyanaz. Na, nem a kép ugyanaz, hanem a belső valóságom. A Vénusz és a Hold együttes pozitív hatásának köszönhetően, mindig arról a munkáról álmodom, ami a céломhoz egyre közelebb visz. Csak azt hiányolom, hogy valós emberi társaim nincsenek. Álmomban szerencsére van. De szeretném ezt mások számára is materializálni, hogy őket is boldoggá tegye, s törekvővé ebbe az irányba. Persze senkinek sem szeretném a saját útját zavarni vele. Csak zavar, hogy vagy nem értik, vagy nem akarják érteni, némelyek félnek tőle, legtöbbször viszont egyszerűen hülyének néznek. Ez utóbbi már nem zavar. De aki próbálja megérteni, az is csupán utópiának titulálja, és úgy kezeli, mint ami nem megvalósítható. Pedig az.

A dimenzió-ugrás alatt a következőt értem. Mindnyájan egy bizonyos létezőben élünk, a lelkünket ide inkarnáltuk, egy bizonyos feladatsor megoldása érdekében. Ha ezt a feladatsort jó néhány (száz, ezer) inkarnáció során megoldottunk, akkor spirituálisan emelkedünk. Egy következő problémakör megoldása vár ránk. Ehhez egy olyan lelki szint szükséges, amely részint megkívánja az alapjául szolgáló érettséget (a korábban már megoldott problémák hatékony kezelésének képességét), másfelől pedig egy magasabb rezgésszámon üzemeltetett, materiális testet. Ez a test a mi számunkra már nem látható, a jelenlegi rezgésszámának sokszorosa, egy oktávval magasabb. Ez a test így magasabb jelentőségű és spirituálisan is fejlettebb emberi életforma. De nem untatlak ezzel. Nem tudom, neked ez mit jelent, lehet, hogy nem sokat tudsz róla, vagy másként látod. A lényege, hogy ez a legfelső dimenzióban lakozó Istenhez egy lépcsővel közelebb visz.

Véletlenül se gondold azt, hogy benned bármilyen zűrzavar van. Nem! Benned épp olyan rend van, mint bennem, sőt materiálisan tekintve benned lényegesen nagyobb rend uralkodik, mint bennem. Különben nem tudnál foglalkozni azzal, hogy megtudd: én ki vagyok. Én ugyanezt sokkal nehezebben tudnám megtenni. Talán ezért nem volt soha igazi barátom, társam, őszinte szerettem. De lesz. Te egészségesen tudsz közeledni másokhoz. Engem az eddigi életem úgy megkötözött, hogy erre ebben a karmámban már nem sok esélyt látok. Eddig csak megfelelni akartam, de mindig vesztettem. Már ez nem elégít ki. Szeretnék én lenni, s a valóságot is álomnak látni. Én, a senki. Tehát az én zűrzavaromban szeretnék inkább rendet rakni, de nem másoknak megfelelni, csak én lenni, s másoknak is ebben segíteni.

További szép gondolatokat!

Isteni érzés

Tökéletesnek vélem a meglátásodat. Te érzed az Istent, nem látod. És ez a te nézőpontodból tökéletes, nőies.

Csak annyit tennék hozzá tenni, hogy a végtelent felfoghatjuk, de át nem ölelhetjük. Tehát Istent, mivel végtelen – minden tekintetben – részeiből (például önmagunkból) megérthetjük, de a teljességét soha át nem foghatjuk. Ez arra sarkallhat bennünket, hogy egy egész életen át kutassuk Őt. És ez benne a gyönyörű. Az önmegismerés iskolája megtanít bennünket arra, hogy Istent kutassuk – önmagunk által.

Tisztelt Nagy Gábor!

A tudatlanság egy negatív hatású jelző. Ezt talán azokra alkalmazhatjuk (ezen összefüggésben), akik teljességgel a megszerezhető infók ellen állnak. Nem hajlandók megszerezni azokat. Akik viszont keresnek, de még nem jutottak el az őket segítő tudásszintjéig, az szerintem nem nevezhető tudatlannak, legfeljebb szellemileg még kevésbé fejlettnak. Már pedig, aki keresi az önmegvalósítás útját, az már nem tudatlan, csak még hiányos tudású és ezért gyenge. Nem tud ellenállni segítség nélkül a romboló hatásoknak, amik viszont valóban tudatlanságból fakadnak, s mint ilyenek ostobaságokhoz vezetnek, annak megcselekvése bünt szül, a bűn pedig teljességre jutva halált nemz. A keresőknél már nem ez a helyzet. Ők bukdácsolnak, de már nem a halál felé haladnak, hanem annak árnyékában a tudás, az élet felé.

Másfelől jól érthető a tanítás, bár szívesebben olvasom Gönc Árpád megfogalmazásában. Az, azon túl, hogy érthető, még gyönyörű is.

Ezeket a megjegyzéseket kérem, ne tekintse kötekedésnek, csupán megvillantak az elmémbe, s gondoltam, 'hangosan is kimondom' őket. Így Ön is jobban 'lát' engem.

Tisztelettel: Horváth Károly

Tünde!

Úgy látszik, ma mindenki a gépnél ül, és levelezik.

Talán valóban lehetséges lesz, hogy némelyekkel közös konszenzusra juthatok, anélkül, hogy bárki megbántana? Köszönöm!

Jól látjuk mindketten, hogy a hegyhez több út is vezet. Igen, nekem is van egy. Mégpedig egy olyan, amely sok-sok más útnak is alapját képezheti.

Mi az, amely lehetővé teszi az ellenünk valóknak, hogy elnyomjanak bennünket? – Úgy van, a gazdasági rendszer. Nos, ezt kell megváltoztatni, méghozzá úgy, hogy ezt ők ne vegyék észre. Mégis idővel a mi kezünkben összpontosulhat az erre a szerkezetre alapított hatalom. Ezután pedig már mi diktálhatunk. Persze ez veszélyes is lehet, mert némelyek vissza is élhetnek vele – és természetesen vissza is élnek. De hát a történelem folyamán ez mindig is így volt. Előbb az átalakulás, aztán a paradicsom, majd mikor már rend volt a házunk táján, felkeltek némelyek és társaik ellen fordították a megszerzett hatalmat. Ha kívülről már senki sem támadott bennünket, akkor unalmunkban kerestünk egy belső ellenséget, akin kiélhettük buta hajlamainkat. Legalább is ez volt úgy kétezer évig, a Halak-korban. Most viszont egy új kor, a Vízöntő-kor hajnalán már egészen másként áll a helyzet.

Tehát én a gazdasági rendszer átalakításában látom a megoldást, ami mellesleg alapul szolgálhat a további ez irányú kutatásoknak, és más megoldások megvalósításának. Amíg nincs megfelelő gazdasági struktúránk, addig nem sokat tehetünk azok ellen, akik a pénzzel tesznek tönkre minket. Erre konkrét tervem van, amit könyvemben is megírtam.

Horváth Károly

Csabi!

A magyarok keresztény vallása valóban nem ősi, de nem is ráerőszakolt.

Ebbe most nem mennék bele, ez választás volt.

Nem, igazad van a szív-csakra nem köthető a kereszténységhez. Nem is kötötte oda senki. Nem tudom, miért kötötted hozzá? Dobogókő valóban a Föld szív-csakrája, vagyis hogy lefordítsam ezt neked: a Föld nevű bolygó spirituális fejlődéséért felelős energijárata, egy kozmikus mező dimenzió-kapuja. De éppen, mert spirituális, vagyis a lelki emelkedés ajtaja, így fizikálisan nincs különösebb jelentősége. Olyan, mint Delfoi volt a maga korában, csak egy dimenzióval feljebb, szellemi jellegű. Fizikálisan legfeljebb gyógyító hatás mutatható ki, de ezt úgy sem lehet megérteni a lelki jellemvonások nélkül.

A zsidók, az más. Az ő vallásukból fejlődött ki a mienk, ezért a folytonossági törekvés. Mellesleg a zsidókkal nem nekem van bajom, hanem azoknak, akik nem értik az ő történelmük jelentőségét, és a velünk való kapcsolatukat (akár, mint magyarok, akár, mint keresztények). Én mindkettőre már fentről tekintek, nem pedig oldalról – és főleg nem az egyik vagy másik oldalról. Az én szememben mindkettőnek megvan a saját jelentősége, ha ezt sokan nem is értik. Még én sem tudom pontosan, de nincs olyan jelentősége, nem olyan jellegű, hogy bármit is éreznem kéne mellettük vagy ellenük. E tekintetben semleges vagyok. Nekem mást jelentenek, mint a nagy sokaságnak, akik azt látják, hogy a zsidó politikusok elnyomnak bennünket, magyarokat, vagy ki akarnak irtani szép csendben.

Éppen kitekerheted a nyakukat, de ezzel a velük kapcsolatos problémákat (amit a nyolc oldalas tanulmányban olvastam) nem oldhatjátok meg. Valóban gondolják úgy, hogy problémát okoznak. Én azonban – mert fentről látok rá –, úgy gondolom, hogy nem látják át a jelentőségét annak, amit ők tesznek, de annak a hatalmas jelentőségű ténynek sem, hogy mi, magyarok kik vagyunk és mi a dolgunk a fent vázolt helyzettel kapcsolatban, vagyis a közeljövőben. Sokkal fontosabb küldetése van a magyarságnak, mint hogy a zsidósággal kellene éreztetnünk a helytelenítésünket. Ők a társaink, de okosan kell bánni ezzel a kijelentéssel is, természetesen. Ez csak innen fentről látszik így. Ti még másként látjátok, ti még oldalról, az egyik oldalról láttok bele, ha beeláttok egyáltalán.

Na, egyelőre ennyit, talán később többet is.

A weblapokat még nem láttam, majd holnap átnézem őket.

Érdekes dolgot küldtél, valóban.

Ennek egy részével magam is tisztában voltam, de ilyen perspektívából még nem tekintettem a magyarság mibenlétére.

Való igaz, hogy Magyarország a föld szív-csakrája – méghozzá tényleg a Pilisben lévő ponton. Ezért olvashatjuk a magyarság ősi legendáiban már több mint tízezer évvel ezelőtt (!), hogy ez az Aranyos szeglet. Már ekkor pontosan tudták ősmagyarjaink, hogy ez a hazánk. Az előző kor (a halak-kor) spirituális központja Izraelben, Jeruzsálemben volt. Ez a föld hasi csakrája. Most viszont (kb. 2004-től) egy új kor küszöbére léptünk. Ez a Vízöntő-kor. Ennek központja a szív-csakra. Ez pedig valóban nálunk van. Így tisztában vagyok azzal, hogy ennek a kb. 2400 éves időszaknak a leveleznylésében nekünk, magyaroknak igen fontos feladat jut. És nem csak azért, mert itt van a szív-csakra. Ezt elvileg el is vehetnék tőlünk. Az általam küldött anyag ennek valószínűségére

hívja fel a figyelmet. Sok ostoba hatalmas ember azt hiszi, sőt igazából meg van róla győződve, hogy ha ezt elveszi tőlünk, vagy innen kiírt bennünket, akkor ők ettől a föld urai lesznek. Micsoda kishitűség! Micsoda anyagelevűség! Micsoda ostobaság! Nem látnak tovább a húsosfazéknál!

Viszont ez csupán egy tisztítási hadművelet. Tudod, olyan, mint a zsidóknak volt Egyiptom, illetve a vándorlásuk, valamint a letelepedésük utáni sok-sok ellenséges hadjárat, amely látszólag elsöpörte őket a földről. Most mégis arra hívja fel a figyelmet a fönti anyag, hogy épp ők akarják tőlünk elvenni a Kárpát-medencét. Tehát nem töröltettek el a földről, sőt az ő közreműködésükkel vezénylődött le az előző 2000 év történelme. Lásd: kereszténység kialakulása és történelme.

Nem meglepő tehát, hogy tovább is szeretnének lépni, és fognak is. Viszont ezt már egy magasabb spirituális szinten, a magyarsággal karöltve fogják megtenni. A zsidóság így számunkra nem ellenségként jelenik meg, hanem társként. Természetesen mindezt csak egy kisebb csoport fogja igazán megérteni; ezért úgy tűnik, mintha ők bennünket meg akarnának ritkítani, illetve, szolgálatukba állítani. Jól látod, de ez egy olyan tisztítási művelet része, amiről a politikusaink nem tudnak, csupán a hatalmi mámoruk dolgozik bennük, ami viszont elősegíti a magasabb rendű cél megvalósulását, nevezetesen azt, hogy egy ponton túl mi, magyarok vegyük kezünkbe a föld gyepelőjét. Ezt a munkát viszont nem bízhatja az Isten mindenféle ostobasággal és önző vágyak hálójában elvesztett emberek csoportjára. Csak olyanok kezébe adhatja az igazi irányítást, akik felelősségteljesen képesek azzal bánni (mint például Csaba vagy Attila – tudod, ők még most is arra várnak valahol, hogy a magyarok segítséget kérjenek tőlük). Ehhez viszont alapvetően tisztában kell, hogy legyenek azokkal a mozgató erőkkel, melyet szolgálnak. Tisztában vagy vele, hogy a kereszténységet sem egy bizonyos nép indította el, hanem valaki, aki belőlük való, de részben ellenük is fordult. Viszont maga a nép volt az, amely megalapozta az ő munkáját.

Nos, valami hasonlóra számíthatsz itt is. Nem a magyarság lesz az, amely nagy horderejű jövőt fog építeni, de belőlünk válik ki az a spirituálisan magasan képzett emberi csoport, amelynek jövőnk alakulásában igen meghatározó szerep jutott. Egy kicsit magamat is ebbe a csoportba sorolnám. Nem véletlenül alkottam meg azt az ezoterikus gazdasági rendszert, amelynek materiális felépítése nagyban hozzá fog járulni ennek a jövőnek az alakulásához.

Ezt még nem érthetitek, mert nem tanulmányoztatok elég mélyen, és még nem is látjátok át azt a kozmikus munkát, amely a magyarság és a zsidóság szerepét fölé emeli a többi nemzetnek – természetesen ez utóbbiak javára, és tartós boldogulására, tehát véletlenül sem önző célból.

Sok mindent írhatnék még ehhez neked, vagy barátaidnak, de félek, unalmassá válna. Mindazonáltal, ha kérdéseitek van ezzel kapcsolatban, tegyétek fel, ebből én is tanulhatok, és ti is.

Károly

Tisztelt Pető Imre úr!

Horváth Károly vagyok, egyik olvasója. Honfitársaimhoz hasonlóan (remélem) én is megbecsüléssel fordítom arcomat magyarságunk jelen helyzetéhez. Teszem ezt már csak azért is, mert tudvalevő, hogy ez a nép és ez az Aranyos Szeglet a föld jövőjének kulcsfontosságú résztvevője lesz. Már most is nagy horderejű magyar vonatkozású értékek láttak napvilágot, melyek pozitívan fogják a későbbiekben formálni földi emberiségünk spirituális fejlődését.

Magamban is ezt a formáló erőt érzem, mint magamat magyarnak gondoló ember. Bár nem hivatkozni akarok magyar voltommal, de annyit már biztosan tudok, hogy ezt nem szégyellni kell, hanem kifejezetten büszkeséggel kell eltöltenie mindenkit, aki ezt a státuszt nem csupán a Kárpát-medencére kívánja korlátozni, hanem tisztába van magyarságunk, ősi tudásunk egész világra kiható tényezőjével is.

Segítséget szeretnék kínálni Önnek, illetve mindazoknak, akik az Ön törekvéseit elő kívánják mozdítani.

Úgy vélem, hogy tevékenységük hatásosabban lendülne előre, ha e törekvést némiképp gazdaságilag is meg tudnánk támogatni. Célszerűnek látom összekapcsolni a magyarságunk ideológiájának terjesztését, a vele kapcsolatos kutatásokat egy olyan gazdasági szerkezet felépítésével, amely felettébb meggyorsítja ősi tudásunk felkutathatóságát, függetleníthetné törekvéseinket a fennálló gazdasági háttértől – amely inkább hátráltatja, mint segíti munkánkat. Sőt a későbbiekben ez a gazdasági szerkezet – melyet kínálok –, felgyorsíthatja azt a munkát is, amely arra hivatott, hogy a föld lakossága is nagy hasznot meríthessen az általunk ősidőkben felhalmozott tudásból.

A felkinálendő gazdasági szerkezet elméletben kész, csupán el kell kezdeni a gyakorlati felépítését, és fel kell használni az eredményét további kutatásainkra.

Ha érdeklí az együttműködésemnek illetően változata, kérem, reagáljon rá pozitívan, s a továbbiakban részletekbe menően is tájékoztatom a lépésekről, melyeket célszerű meglépnünk.

Tisztelettel: Horváth Károly (Oiolosselote)

Tisztelt Hunyadi Attila!

Örömmel veszem, hogy érdekel a kérdés, bár én nem ennek a szakterületén vagyok tevékeny (ezoterikus gazdaságépítéssel foglalkozom), de ezzel összefügg.

Épp ezért téged nem biztosíthatlak arról, hogy a véleményem elég pontosan megalapozott, de én magam biztos vagyok benne.

Mint utaltam rá, én ezt a kapcsolatot nem belülről, oldalról – és főleg nem az egyik oldalról – látom, hanem felülről tekintek rá. Így engem nem befolyásolnak valamely oldallal kapcsolatos érzelmek vagy történelmi tapasztalatok. És ennek örülök. Még csak nem is anyagi, háromdimenziós rálátásom van róla, hanem már a negyedikre kutakodom, ezért nem is befolyásolhatnak se nemzeti érzületek, sem pedig a múltból táplálkozó identitás egyoldalú hatásai. Minden hatást igyekszem magamévá tenni, és ennek megfelelően kialakítani egy egyensúlyra épülő véleményt. Senki ellen, de senki mellett sem beszélek. Ha valaki mellett mégis voksolok, akkor az az, aki a spirituális fejlődés következő állomását már megcélozta, és segítséggel oda kívánczik.

Tehát a fent említett instrukciók figyelembevételével 'lásd' a következőket.

Ha a magyarság és a zsidóság ősi történelmét összeveted, akkor igen sok okod lesz azt feltételezni, hogy nagyon erős közös töről fakadunk. Nem tudom, ezt az összefüggést vizsgáltad-e már, de ha nem, úgy nem is értheted a fentieket. Elég, ha a Bibliát alaposan összeveted az ősi magyar mondákkal, s máris találkozni fogsz olyan egyezésekkel, amelyek mindenféleképp további kutatásokra sarkallnak. Ilyen Árpád neve (a Bibliában: Arpaksád); a fekete-fejűek és az ó-mezopotámiaiak kapcsolata; Ábrahám ifjabb egyiptomi felesége, Hágár és a Hagarénusok vagy hungarénusok kapcsolata (kik a mai araboknak is ősei!); Nimród (Nemere, Dumuzi, Némrót...) szerepe – főleg, ha összeveted az életét és eredetét a Nap testvér-csillagával, illetve annak bolygójával (tudod, az 'óriások' a Nibirun!). Aztán később is felfigyelhetsz arra, hogy mikor a zsidókat 'szétszórták', sokan Európába jöttek, és itt, a Kárpát-medencében telepedtek le a legtöbben. Mit gondolsz, miért? Az ő izraeli történelmük idején a föld hasi csakrája volt a fejlődésünk szempontjából a legfontosabb. Ez Jeruzsálemben volt (van ma is); ellenben a mostani spirituális fejlődésünk közepe a szív-csakra. Ez pedig itt van nálunk – tudod: Dobogókőn. A mi számunkra (magyarok számára) ez szent hely. Ez az 'Aranyos Szeglet, melyet már több ezer éve ismerünk – nézz utána a mondáinkban. A zsidóság számára viszont ez egy spirituális fejlődés színtere. Ezt a fejlődést azonban csak a mi közreműködésünkkel vehetik igénybe – épp úgy, ahogy annak idején Jeruzsálem hatását is csak a zsidók közreműködésével vehették igénybe más népbeliak. (Mit gondolsz, véletlen, hogy Európában épp nálunk van a zsidóknak a legnagyobb és legpompázatosabb zsinagógája – tudod, a Dob utcánál?)

A zsidóság nem fog lemondani ősi vágyáról, miszerint spirituálisan addig fejlődik, míg végül szeretett Istenük (Jehova) lábzsámolyánál nem ülhetnek. Ehhez viszont ebben a korban (a Vízöntő-korban) szükségük van úgy Dobogókő, mint a magyarság 'papi' szolgálatára.

Természetesen e kapcsolatnak sok esetben épp az ellenkezője látszik. De ez is csak a fenti fonalat erősíti. Ha végignézzük a zsidó történelmet, akkor jól látjuk, hogy a Teremtőhöz vezető utat mindig csak egy kisebb „mag” találta meg és járta. Ugye, nem kell elemezni ennek a gondolatnak az alapját? Itt és most sincs ez másként. Ma sem az egész zsidóság (a nálunk lévők) látják ezt így. Csak azok, akik lelkiekben valóban intenzív fejlődést mutatnak. A nagy részük csupán fizikálisan igyekszik a nyomukban járni, anélkül, hogy értené, mi is történik velük. Ők csupán igen jó minőségű kereskedők (hála Istenük ez irányú tanításainak), és ősiségüket is csupán háromdimenziós viszonylatban látják. Például nyilván tisztában vannak vele, hogy Hitlernek (pontosabban inkább Himmlernek) - aki több millió zsidó halálért felelős, mi magyarok a csatlósai voltunk. Ez a fizikális öntudattal rendelkezők orrában nyilván súlyos dolog. De az sem elhanyagolható, hogy mi magyarok olyan nép lettünk István király „reformja” óta, akit gazdaságilag az orránál fogva lehet vezetni. Mellesleg Európa éléstára vagyunk, és nem utolsósorban a szakértő gárda itt a leghatékonyabb, nálunk vannak a legjobb feltalálók, mi ötljük ki a legjobb módszereket, amelyeket aztán igen jó gazdasági helyzet megteremtésére fel lehet használni. (Magam is készítettem ilyet!) Csupán arra kell vigyázniuk a zsidóknak (akik ezt a tulajdonságunkat kiaknázzák), hogy nehogyan hatalmat próbáljanak gyakorolni a tudásunk felett. Ugye, tisztában vagy vele, hogy a magyarságnak milyen óriási ősi tudása van, amit, ha ki tudna aknázni (meg merem kockáztatni!), az egész emberiséget simán 'kenterbe vághatnánk'. Ezt a zsidók is tudják, ezért is van ráuk igen nagy szükségük.

Innen kezdve egészen biztosra vehetem, hogy ez a fajta együttműködés két síkon is folyamatosan megvalósul. Egyrészt a jelenleg is érvényes anyagi szemléletű síkon, bár ennek a napjai már meg vannak számlálva; másfelől pedig a negyedik spirituális dimenzióban, a szellemi indíttatású csapatmunkában is lényegesen szorosabbra fűződik ez a viszony. Ez utóbbi esetében viszont egyelőre csak azok érezhetik és élvezik ennek hatását, akik már belelátanak ebbe a létsíkba, vagy erősen törekednek erre. A többieknek némiképp még 'fel kell nőniük' ehhez, de idővel (gondolom, úgy két-háromszáz év múlva) már ők is megértik ennek létjogosultságát. Addig pedig bizony egy kis 'hőbörgési hullám' lesz úrrá azokon, akik ebben a helyzetben csupán a megélhetésüket, nemzeti identitásukat (sajnos, sok esetben rosszul értelmezve), vagy ősiségünk csorbulását látják. De ez a látásmód is a fenti kapcsolatrendszerek elé tart tükröt, hogy aki már felfelé igyekszik, az is tanuló-leckét kaphasson a mások példájából. (Tudod: „Bölcs ember a más példáján tanul – az ostoba a sajátjából sem”.)

Na, ennyi tanúbizonyságnak már csak hitelt adhatsz! Mindazonáltal, természetesen nem várom el, hogy mindezekkel egyetérts. Nagy tiszteletben kívánom tartani a Te véleményedet is e témáról, amennyiben különbözik az enyémtől - és természetesen miért ne különbözne.

Ha továbbra is reagálni kívánsz, úgy szívesen 'húzok veled kesztyűt', s mélyedek el a témában.

Mély tisztelettel: Horváth Károly

Tisztelt László!

Elképzelted, hogy én fogalmaztam túl elvontan, de az is lehet, hogy a te olvasatod siklott el a lényeg fölött. Igen, tudom, elég más – hogy úgy mondjam, ezoterikus – szemlélettel tekintek a dolgokra. Talán ezért nem sikerült elvonatkoztatnod a materiális látszattól.

Előző levelemben eléggé kidomborítottam a két nép múltját, és részben ebből vezettem le a jövőjét. A kettő mindenképpen összefügg. Te viszont arra vagy inkább kíváncsi, pontosabban arra vágysz, hogy a két nép hogyan működhetne együtt sűrűlódásmentesen. Ez azonban a háromdimenziós szinten nem lehetséges. Én felvázoltam neked a kényszerű és szükségszerű együttműködésünket, de azt nem 'mondtam', hogy ez nélkülözni fog mindenfajta határfelületi vitát. Sőt!

Ha a zsidó történelmet némiképp ismered (és miért ne ismernéd) láthatod belőle, hogy Isten választott népe nem igen fért össze egyik szomszédos néppel sem, vagy azokkal, akik közt élt és alkotott. Viszont mindig nagyot alakítottak – főleg gazdaságilag. Tehát velünk, magyarokkal kapcsolatban sem lesz ez másként.

Azonban egy kicsiny csoport mindig volt, és lesz is, amely úgy igyekszik viszonyulni a társ népekhez (ez esetben hozzánk), hogy az kielégítő legyen mindkét fél számára. Ezt a viszonyt is csak egy kis csoport vette tudomásul az illető 'idegen' népből – jelesül most belőlünk, s ennek, e kicsiny csoport-kapcsolatnak az együttműködése volt megfelelően kielégítő mindkét fél számára.

Tehát nem arra utaltam, hogy egyszer majd szépen együttműködik e két nép, hanem, hogy lesz mindkét oldalon egy 'mag', amely hasznára fordítja ezt az együttműködést. Ők viszont már nem ebben a spirituális dimenzióban teszik ezt, vagyis a nagy többség számára ez a kapcsolat láthatatlan lesz – mégis ez fogja meghatározni a népek többi részének a jövőjét. A nagy többség ezt nem látván továbbra is a kényszerű, de egyáltalán nem tetszetős együttműködést fogja választani, és ennek látszólag csak az egyik fél veszi hasznát. Azonban magasabb szervezetségi szinten mindkét fél hasonló jó dolgokat fog kapni ebből az együttműködésből. Egy idő után már nem sűrűlódások fogják szemléltetni a kapcsolatainkat, hanem az együttműködés pozitív eredményei. Olyan ez, mint mikor te elmész egy 'mesterhez', akitől harcművészetet szeretnél tanulni, de ő – legnagyobb megbotránykodásra azzal fogja kezdeni az oktatást, hogy mosd le a kocsiját, majd pedig meghatározott mozdulatokkal órákon, sőt napokon át vikszold fényesre. Csak jó sok idő után fogod felérni ésszel, hogy ezzel gyakorlatilag egy olyan mozdulatsort ültetett el benned, amely a továbbképzésed szempontjából alapjelentőségű lesz. Nos, valami ilyen kapcsolatban vagyunk a zsidókkal.

Egyébként jól feladtad nekem a leckét, mert az alapmunkám nem erről szól, bár valóban köze van ehhez is. Erről is szívesen 'beszélgetek' veled, ha ráérsz.

Tehát, rendben, dobjuk le a kesztyűt, és fogjunk kezét – bár én azt hiszem, hogy a korábbi levélben félreérthető volt a hasonlat. Nem ellenkezni akartam veled, csupán az általad feladott magasröptű lecke hatékony megoldására szerettem volna utalni. Te viszont alapvetően bízál abban, hogy értek hozzá. Ezt a bizalmat köszönöm. Most már én is jobban bízom magamban.

Sikerült visszadobnom a labdát és szeretném, ha alaposan, két kézzel kapnád el.

Most pedig láss bele abba a munkába, amihez állítólag még jobban értek. Ez az ezoterikus gazdaság-szervezés. Olvass róla néhány gondolatot, könyvet is írtam róla, s várom azok segítő támogatását, akik szívesen rész vennének e munkában, illetve részt vállalnának a munka áldásaiban. A könyv címe: Ügynöki Kézikönyv.

Jó olvasást! Horváth Károly

Csoport

Mint más vallások is, Önök is azt írják, hogy az Isten létrehozott egy csoportot, amely az Ő akaratát hivatott elősegíteni itt, a földön. Sőt az is nyilvánvalónak tűnik, hogy ezt a csoportot emberekből állította össze.

Azonban e vallások rendre a saját ilyen csoportosulásukat nevezik az egyedül üdvözítő csoportnak vagy szervezetnek. Ezzel természetesen egyáltalán nem tudok egyetérteni.

Valóban létrehozott az Isten egy csoportot, amely kapcsolatot tart az Ő elképzelései, és annak földi megnyilvánulása között, sőt az is igaz, hogy ezt a rendszert emberekből verbuválta.

De most jön az a gondolat, amely ellenkezik a mi gyarlóságunkból fakadó vágyakkal. Ezt a csoportot ugyanis nem tökéletlen emberekből állította ki, hanem tökéletesekből. Az Ő akaratát végrehajtó emberi szervezet hogy

lenne képes egy tökéletes isteni tervet végrehajtani, ha maga is tökéletlen egyedekből áll. (Épp Önök írják és tanítják, hogy a hét szellemből még csak kettő áll a rendelkezésükre – a képesség és a remény.) Tökéletes emberi szervezetet csak tökéletes emberekből lehet felépíteni, még ha azok tagjait a földről vásárolta is meg. És itt a bökkenő!

A földről valóban vásárolt a Teremtő tökéletes embereket, (Önök is említenek egyet – de az csak egy, nem csoport) úgynevezett szenteket annak érdekében, hogy belőlük felépítsen egy tökéletes emberi szervezetet, egy olyan királyságot, amely valóban képes arra, hogy az Ő mennyei akaratát – ami természetesen tökéletes, vagyis nyilvánvalóan helyes indítékú és megfelel a helyes szívéllapotú egyének, emberek vágyainak. De ezek az emberek, akiket Ő a földről vett, már tökéletesek. Ráadásul ők nem is magukról mondják, vagy mondták ezt, hanem az Isten. Ezért választotta ki őket erre a célra. Ezek az emberek már meghaltak – teljesen feláldozták identitásukat, önmagukat egy nemesebb cél érdekében, annyira, hogy vállalták a fizikai halált is nemes céljukért. Ők tehát már életükben hoztak egy orientációs döntést. (De nem a földi életükben váltak a fent említett csoport tagjaivá.) Szétválasztották magukban a helyeset a helytelenről, majd egyértelműen a helyes oldalra álltak. Ők már valóban nem a régi önmaguk. Ezt a tetteikkel bizonyították úgy előttünk (de mi nem vagyunk méltók arra, hogy e dolog fölött ítéletet hirdessünk), mint az Isten, illetve az Ő mennyei hierarchiája előtt. Így válhattak a földi haláluk után, a következő inkarnációjukban, vagy, ha úgy tetszik, a feltámadásuk alkalmával tagjai a Mennyi Királyságnak, melynek főkirálya Jézus Krisztus. Így egyesültek Vele.

Ez az a tökéletes emberi szervezet, amely képes és önzetlenül hajlandó is arra, hogy az egész emberiségnek támogatást nyújtson a további spirituális fejlődéshez. Ez a Mennysorság.

Másfelől a csoport-munka elsajátítása se a mi feladatunk, itt a földön, ebben a spirituális dimenziókban. Itt a feladatunk az orientációs döntés meghozatala. A csoport-tevékenység összehangolásának megtanulása lehetetlen mindaddig, míg nem sikerült elválasztanunk önmagunkban a személyes indítékot az egyetemes szükségétől. Amíg önmagunk kevert célokért küzdünk, hogyan vehetnénk részt egy tökéletes, magát már egyértelműen az isteni célokért odaadó emberi szervezet munkájában. Épp e keveredés miatt nincs összhang a különféle földi csoportosulások között, jóllehet, egyenként mindegyik azt állítja, hogy ő az Isten munkáját végzi. De vigyázat! Itt a földön ezt még nem kitisztult szívvel tesszük, hanem, mint fentebb utaltam rá, még kevert indítékkal. Még ott bujkál bennünk a hatalomvágy, a személyes erőfeszítések következményeinek mutogatására törő vágy, az öngazolás, a mások – főleg Isten – előtti helyeselt állapot láttatása, a másoknak való tetszeni vágyás, a saját gondolatok (még ha jól megalapozottaknak is látszanak) mindenáron való igazolása, mások hasonló irányú gondolatainak fölé emelése. Épp ezek és még egyéb rejtett hibák nem teszik lehetővé azt, hogy a földön egységes istenakarattal fejlődjön ki egy kevert orientációjú világban. Ehhez dimenzió-ugrás, spirituális denzitás-lépés szükséges. A földünk valóban készül egy ilyen váltásra, de ez ne zavarjon meg bennünket, azt hívén, hogy mi most már egy tökéletes emberi társadalom, vagy egy tökéletes szívű istenszolgáló emberi szervezet vagyunk. Nagyon szép tőlünk, hogy erősen törekszünk erre, de ne essünk abba a hibába, amibe a történelem során már annyian beleestek, s így fejlődés helyett egy idő után már csak süllyedtek. Törekedjünk, de vigyázzunk, hová lépünk, mert ezt az utat nem mi építjük, hanem már felépítették előttünk. Nekünk csak járni kell rajta (persze saját elképzeléseinknek ragyogó részeit is beleírva – ettől vagyunk egyediek) s ha majd teljesen levetkőztük kevert önmagunkat, csak akkor fogunk mi is egyénileg (és nem tökéletlen földi csoportként) tagjaivá válni annak a tökéletes emberi közösségnek, melynek elei már átestek a fent említett dimenzió-ugráson.

Mit is jelent a primer piackutatás?

A piacon alaposan el kell tudnunk igazodni ahhoz, hogy eldönthessük, mit is szeretnénk vásárolni, mit kezdenénk a pénzünkkel, vagy épp mit hol kínálhatunk fel mások számára megvételre, használatra. De mit is jelentsen számunkra az, hogy primer piackutatás?

A primer szó – nyilván nem kell magyaráznom – elsődlegeset, első jelent. Nos, az elsődleges piackutatás során valójában mit is kell feltérképezni? Hisz nyilvánvaló, hogy a további kutatásainkat az fogja meghatározni – főleg a szekunder piackutatást –, hogy a primer piackutatás során mit tártunk fel.

Kezdjük tehát az elején.

A primer piackutatás magában hordozza azt a tevékenységet, melynek során tájékozódunk környezetünk gazdasági szerkezetéről, anyagi helyzetéről, az egyes vállalkozások helyéről, működésük módjáról, illetve a feltárandó terület személyi és csoportos igényeiről, szükségleteiről, valamint a lakosság anyagi megbízhatóságáról, erkölcsi színvonaláról, szükségleteik és vágyaik kielégítésének módjáról.

Tehát tárjuk fel először is azt, hogy az adott területen milyen személyi szükségletek merülnek fel az ott élő lakosság részéről. Ezzel együtt áttekinthetjük azt is, hogy melyek azok a vállalkozások, gazdasági egységek, rendszerek, amelyek ezeket, a fent említett szükségleteket igyekeznek kielégíteni.

Ezzel a vizsgálódással egybeköthetjük annak felderítését is, hogy ugyanezek az emberek milyen színvonalú vágyakkal vannak megáldva, illetve milyen képük van arról, hogy ezeket megfelelően kielégíthessék.

Igen, itt máris felmerül a kérdés, hogy ezt a vizsgálódást milyen módon végezzük. Nagyon egyszerűen két féle alapvető módszert alkalmazhatunk. Egyfelől úgynevezett célirányos kérdőíveket szerkeszthetünk, amelyeket kérdezőbiztosok hordhatnak körbe a területen. Ezek a kérdezőbiztosok lesznek a primer piackutatás elsődleges emberi pillérei. Rájuk építhetjük azt a további szerkezetet, amely végtére is alkalmas lesz a primer piackutatás totális megvalósítására, s annak a felhasználó felé való továbbítására. A primer piackutatás tehát nem más, mint a lakossággal, illetve más szerveződésbe tömörült embercsoportokkal való célirányos párbeszéd megvalósítása. Ez más szóval az úgynevezett gyenge kapcsolatok felépítése és azok a célnak megfelelő, minél hatékonyabb erősítése.

Különbféle kérdőíveket szerkeszthetünk annak érdekében, hogy mindenféle célnak egyenként megfelelő irányba kutatásokat végezzünk a primer piackutatás okán. Ezekhez a gyenge kapcsolatainkhoz időről időre vissza is térhetünk, s így számukra egy idő után már mintegy megszokottakká válhatnak. Így a primer piackutatás egy-egy kérdezőbiztos számára egyre felemelőbb és persze egyre jövedelmezőbb is lehet.

Miután a kérdező biztosok segítségével megállapítottuk, hogy az adott területen milyen szükségletek vannak, s arról is képet nyertünk, hogy ezt milyen szinten és miként, mennyiből kívánják kielégíteni, utánajárhatunk annak is, hogy ezt a szükségletet milyen szerkezetű és kaliberű vállalkozásokkal célszerű kielégíteni. Ehhez már nem elegendő a lakosság meglátogatása. Itt célszerűbbnek tűnik, sőt javallott a környezet gazdasági egységeinek és helyhatósági szerveinek a meglátogatása. Itt természetesen már nem kérdőívekkel dolgozunk. Ez bagatell lenne. Jól felkészült ügynökök (jobb szó híján) állnak csatasorba s személyes beszélgetéseket kezdeményeznek a fent említett egységek vezetőivel, alsó vezetőivel, ha kikapuk nyílnak meg a kutakodás útjában, esetleg egyéb dolgozókkal, vagy azok kapcsolataival. Így lassan, lépésről lépésre kialakul egy általános, majd pedig egy részletesebb kép.

A primer piackutatásnak tehát biztosítani kell a terepet egy további kutatási szisztéma számára, amely már azt fogja feltárni, hogy az adott területen milyen célú, jellegű, volumenű és szerkezetű gazdasági egységek felépítése lehetséges és szükséges.

Természetesen mindezt alá kell rendelni egy távolabbi, hosszabb távú tervezésnek, melyet vagy maga a primer piackutatás szervezője, vagy annak megbízója határozott meg.

Innen következik az a lépés, amely más, bár a primer piackutatással szorosan összefüggő tevékenységet valósít meg, nevezetesen a szekunder piackutatást.

Fekete-e a halál?

Persze, hogy feketébe öltöztetjük a lelkünket a halál alkalmával, hisz a köztes lét valóban fekete. No, nem úgy, hogy színe van neki, hanem úgy, hogy a mi dimenzió-rendszerünkben nem látszik belőle semmi. Mellesleg ezt más népek – főleg bizonyos afrikaiak – a fehérrel jelzik, hiszen a köztes lét számukra nem annyira a 'nem látható', mint inkább a 'nem ismert' jelenti, s egyben kifejezik azon vágyukat, hogy minél többet megtudjanak róla. Más kérdés az, hogy jelen tudásszintünkön (ami sajnos nem túl magas) mintegy rémséggel tölt el bennünket az, ami nem látható, vagy ismeretlen. Együttal az ismeretlen félelmet szül, a félelem pedig ostobaságokra ragadtat.

A régiek – mivel többet tudtak róla –, kevésbé féltek tőle.

Az, hogy a ma embere a halára úgy tekint, mint a lebomló testre, mint rideg és rémisztő sírgödörre, azért van, mert azonosítjuk magunkat a testünkkel – helytelenül.

Nem hiszem, hogy mindenáron mások síron túli tapasztalataira kellene támaszkodnunk (bár napjainkban sajnos szükség lehet erre is), hanem inkább önmagunkba kellene tekintenünk, s ott alaposabban körülnéznünk. Azonban divatba jött az a szemlélet, miszerint mindent másoktól akarunk megtudni. Felhívnam a figyelmet egy hatékonyan alkalmazható alapelvre: **a felmerült kérdésekre mindig önmagunkban van a válasz, csupán mások segítségével találunk rájuk.** De semmi esetre sem mások fognak válaszolni nekünk – helyettünk.

Látom, vannak végre olyanok is, akik lehetőséget látnak abban, hogy kutatásaikat önmaguk minél alaposabb megvizsgálásában is megvalósítsák. De vigyázat! A hit alapja a pontos ismeret, és a helyes irányú vágy. A megismerés vágya az igazság felderítésére kell, hogy sarkalljon bennünket, nem pedig annak helytelen irányú – másokon uralkodni akaró – vágyak kielégítésére. Ha így, ilyen szemlélettel látunk hozzá önmagunk, bensőnk feltáráshoz, akkor, és csak akkor valóban feltárul előttünk az az út, amelyen végigjártunk, a jelenünk, a megszerzett tudásunk és számos inkarnációnkon keresztül megélt tapasztalatunk, s vezérlőnké válhat számunkra ahhoz, hogy továbbhaladjunk, és másokat is hatékonyan segíthessünk ebbéli törekvéseinkben. A legkülönbözőbb írások – még ha azok szent iratok is – csupán segíthetnek nekünk megérteni önmagunkat, s ezen keresztül másokat, de sohasem hagyatkozhatunk azok dogmatikus hatására, kijelentéseire. Azok számunkra nem szabályok, hanem jól alkalmazható alapelvek gyűjteménye, s így jó vezetők a további ismeretgyűjtéshez, tanulás-hoz, és életünk helyes vezetéséhez.

Kedves Emese!

Igazad van, míg nem működik az ezo-oldalunk, itt is alkothatunk.

Nem tudom, mennyire nyugtattalak meg, én magam sem vagyok nyugodt. Nem igazán tudom, hogy mi is történt, De ha már ketten is ugyanazt tapasztaljuk, akkor nem velünk lehet a baj, hanem a szoftverrel. Sanyiéék – gondolom, majd helyrehozzák. Én is – gondolom más is –, értesítettük már őt. Csak zavar, de együtt majd csak átvészeli.

Igen szoktam etikátlankodni!

Egyszer regisztráltam a Wikipédiába, hogy szerkeszsek egy szócikket, illetve segítsék másokat is ebben. Olyan dologról kezdtem írni, mint ezoterika, meg paradicsomi gazdaság, akárcsak itt is. Gondoltam, a 'kocsmafalon' majd jól beszélgetünk róla. Bizonyos dolgokat egyszerűen csak bemásoltam a könyvemből, annak a nálam lévő Word-piszkozatából. Bizonyos külső linkek között utaltam is a könyvemre, amely neten megtekinthető, meg egy weblapsorozatra is, melyet szintén én szerkesztek. Majd kaptam egy értesítést, hogy az írásaim nem a sajátom, hanem 'bekopírozom' más weblapokról. Ez etikátlan. Meg egyébként is nem akadémiai szintű az anyag. Ilyet ott nem oktatnak. Tehát ez is etikátlan. Többen javasolták, hogy töröljenek engem onnan az etikátlan viselkedésem miatt. És töröltek.

A végén már tényleg egy kicsit etikátlan kijelentésekre ragadtattam magam, az akadémiai demagógiájukat kicsit megszurkapiszkálva. Tehát, igen, néha etikátlan vagyok. Megijedtem, hogy itt is valami ilyesmi történni lehetett. De csak akkor vagyok ilyen, ha bántanak. Tudod, rák vagyok. Elég ciki! De ilyen vagyok.

Mi az etika? Jó kérdés!

Azt hiszem, a görög 'norma' szóból ered. Arra utal, hogy emberek kiigyalnak bizonyos érintkezési szabályokat (etikett) és elvárják, hogy aki velük kapcsolatba kerül, az használja azt. Viselkedési szabályok (etikett) használatának képessége az etika. Mértékadó zsinór az érintkezésben és a viselkedésben. Minden emberi csoport állít fel magának illet. Ennek követése vagy elvetése segít meghatározni, hogy valaki a csoport tagja (lehet) vagy nem.

Nem ismersz? Én sem téged! Viszont tetszik, hogy ilyen érdeklődő és nyitott vagy. Olyan, mint Belage. Én nem annyira. A nevem: Oiolosselote, (pontosabban: Oiolosselôte). Ez valójában a Felső Énem, a Mesterem neve. Azt jelenti sindául (egy ó-kelta tündérnyelv), hogy: Az Örök Fehérség Virága. Életrajzom mottója: „Lépj ki a hóra, tépd le a legszebb virágot, s az majd megmondja, mit kell tenned.” Ebből fakad a név.

És Te, ősmagyarok anyja, hogy lettél Alma – bár a kettő kapcsolata érthető. Mindkettő a táplálással van kapcsolatban. A fenntartás és az erényes élet jelképe, bár kissé elcsúsztatott dimenzióban.

Na, nem untatlak tovább, gondolom, uzsíhoz készülsz a családdal.

Kellemes időtöltést! Horváth Károly

Balage!

A halálra való vágyással nem vagy egyedül. Én éveken át erősen hajlamos voltam az öngyilkosságra. Ez napjainkban nem meglepő. Négyyszer próbáltam meg, egyszer zárt osztályon kötöttem ki miatta. De ezt át kellett élnem, hogy a dramaturgia beinduljon az életemben. Azóta sokat fejlődtem. Ha ezt az életszakaszt kihagytam volna, még mindig gonosz embereket szolgálnék, vagy valamilyen más fajta módon mondtam volna le az életemről. De az alkohol nem érdek, a kábítószer sem: így maradt a szerekek nélküli depresszió, és a halálvágy. Már túl vagyok rajta, de még mindig nagyon fáj az élet.

A 'fémzene' érdekes kábítószer! Vigyáznod kell vele, mert megcsal. Nem azt fogja nyújtani, mint amit legelőször kaptál tőle. Először felrepít, majd egyre több kell belőle, hogy ugyanazt az élményt nyújtsa. Te magad is panaszkodsz a hatása miatt. Ugyanaz a hatásmechanizmusa, mint a kábítószernek.

A metálféneke egyre harsányabban ismétlődő, figyelemfelkeltő műfaj. Már évezredekkel ezelőtt úgy nyilatkoztak róla bölcsek, hogy harsány akkordok ismételtetése, amely kitölti azt az űrt, amit a harsogója alkotással nem tud kitölteni, - mert nem tud alkotni. Ezért belevegyíti mások gyönyörű melódiai közé saját harsogó ismétléseit, hogy így hívja fel magára a figyelmet: Hé! Én is vagyok! Engem nem szeret senki!? Engem nem akar megölni senki!? (Tudod, Bátya elvtárs a Tanúból.) Ezzel a harsogásával igyekszik nyerőre vinni az ügyét, s rombolja vele mások muzsikáját. Néhányan egy idő után – akik hallják – elkedvetlenednek tőle, mert elfelejtik a saját dallamukat; mások viszont elkezdik a felharsanó, ismétlődő akkordokat utánozni – jobb híján. Természetesen messze tiszteletben tartom az ízlésedet (hisz mi mást is tehetnék), ám vettem a fáradságot, hogy rápatintsak olyan bölcsek tudására a témával kapcsolatban, akik már megélték ennek hatását. (És kérek, ne az eredetét kutasd – bár van neki –, hanem a ténnyt.)

Azt hiszem, mindnyájunk nevében is megköszönöm, hogy békében szeretnél élni velünk. Biztos vagyok benne, hogy többféle támogatásra lelsz ez ügyben. Te máris sokat tettél érte. Csak kutasd magad. Sanyitól sokat tanulhatsz. De vigyázz! Ne halmozd! Csak annyit végy magadhoz, amennyit egészségesen meg tudsz emészteni, s át tudod élni az életeredben.

Látom, a 'totem- állatod' a farkas. Nyilván ilyen ragadozónak érzed magad, azonban már a lelked mélyén kutyává szelídülsz, s ez lesz életed további meghatározó arculata. Haladj rajta bátran, szurkolok neked.
Így tovább!

Egoista boldogság

(Vajon miért a mások boldogsága a Te életcélod?) Azért, mert az nekem is boldogság – főleg, ha én is tettem érte. A boldogság a szeretet és a szolgálat terméke – szerintem, az én definícióm szerint. Számomra az jelent boldogságot, ha másokat hozzásegítek ehhez. Ez a láncreakció nekem határtalan örömet jelent. Tudom, hogy ez visszaélésre ad lehetőséget. Élnek is vele rendesen. De már elég jól kezelem.

(Ki akarja a környezetét boldognak látni: Te vagy az egód?) Én! Az egómat csupán felhasználok hozzá – önző szerencsétlenségére.

(Szerinted mit kellene Neked tenni igazán ahhoz, hogy a környezetben boldog embereket láss?) Helyre kell őket tennem magamban. Majd pedig nekik kell ugyanebben segítenem. Vagyis szeretnem kell benneteket – ez a valós vágyam. Pedig eddig még csak bántást kaptam másoktól. Az önző énem erre már nem lenne kíváncsi, pedig ezt a feladatot tűztem elé.

(Nem lehet, hogy először Neked kell boldognak lenned? Hisz a hasonló vonzza a hasonlót.) Látod, Te tudsz valamit! Így van. A boldogságom viszont másokkal való kapcsolataimból fakad. Sokat kell még ezen dolgoznom. Te már valamit sejtess erről. Dolgozom rajta.

(Mit kellene tenned azért, hogy Te boldog legyél? Miben kellene változnod, milyen régi csalódásokat, bántásokat, milyen félelmeket kellene elengedned hozzá?) Előző életeimben uralkodtam másokon – nem jogosan. Most nekem kell megbirkóznom azzal, hogy elviseljem mások felém irányuló negatív megnyilvánulásait. Keményen küzdök érte. Mivel a megalázásnak az elfogadásában még nincs túl nagy tapasztalatom, ezt kell megszereznem ebben az inkarnációban – sőt még enyhébb kivitelen később is. Szolgává kell válnom, de jó megkülönböztető képességet kell tudnom felmutatni abban, hogy ezt ki milyen mértékben érdemli meg. Akkor is szolgálnom kell, ha ebben nem érzem jól magam, de a végeredmény magáért fog beszélni. Sokáig menekültem mások elől, így magányos lettem, ezután viszont fel kell vennem a harcot saját menekülési vágyam ellen. Meg kell tanulnom úgy nyitni mások felé, hogy építően fogadhassam úgy a pozitív véleményeket is, mint azt, ha hülyének néznek. Nagyon nehéz. Ezen dolgozom most már gyerekkorom óta. De tudatosan csak pár éve. El kell fogadnom mindkét irányú véleményt. Mindből építkezni kell. (Jó, hogy a kérdéseitekre adott válaszaim alapján magamnak is pontosabban fogalmazom meg mindezt.)

Félreértés ne essék, én a körülöttem élőket nem akarom megváltoztatni, de keresem azok társaságát, akikkel közösen segíthetünk egymásnak abban, hogy mindnyájan egyre boldogabbak legyünk: mert úgymond együtt haladunk egy közös cél felé. Ez engem nagyon fel tud izgatni. Ettől aztán azokra tudok koncentrálni, akik a boldogságot velem közösen keresik – jó irányban, vagyis egymás támogatásában. Így fogom a környezetemet végül is megelégedetteknek, boldogoknak, vagy legalább is a boldogság felé haladónak látni.

Tehát, jóllehet, mindenkinek magának kell ráérni az útra, de azért nekem sok boldogság forrása lehet az, ha ezen a kiránduláson többen megyünk együtt. Így, **ha egyikőnk elesik, a másik felsegítheti**. Ettől vagyok boldog.

Karoljuk fel egymást! (Te máris ezt teszed, köszi!)

Szerelmeim

Az én életemben is vannak csodák, de mint minden csoda, csak külső segítséggel mutatkozik meg igazán.

Gyerek voltam még, úgy huszonnégy éves lehettem. Tatára mentem a barátaimmal egy kirakodó vásárra. Én tűzzománc medálokat és fimo-bábukat árultam – igen ügyes iparművészek alkotásait. Egy tavaszi fesztivál rendezvénye volt. A standomtól nem messze egy kezdő színi egyelet tartott népdalokból szőtt előadást. Az énekes egy tizenennyolc éves lány volt. Először nem láttam őt. Amikor azonban énekelni kezdett, megállt körülöttem a világ. Remegtem, olyan gyönyör futott át rajtam. Olyan mélyen érintett a hangja, hogy révülésemből felocsúdva elmentem, megnézni, ki az. Egy vörös, szeplős lány volt, a neve (bemondták): Virág. Soha korábban nem éreztem olyat, mint akkor. A gyomrom görcsölt, a torkom aszott lett, gondolkodni nem bírtam, csak néztem Őt. Azonnal beleszerettem. Legnagyobb megrökönyödésemre a műsor végén szóba állt velem (én kezdeményeztem), és hétvégére randit ígért, ott Tatán. (Ekkor én Budapesten laktam.). Ott volt. A Feneketlen Tó partján találkoztunk. Mikor megláttam, a lelkem kiszállt belőlem, és teljesen a találkozás hatása alá került. Annyira megfeledeztem a testemről, hogy csak akadozva tudtam beszélni, mint valami hülye. Ennek következtében a randi nem sikerült. Hamar vége szakadt, de barátságban váltunk el, minden ígéret nélkül. Soha többé nem láttam őt.

Ennek már huszonhat éve. Szinte nem telik el nap, hogy ne gondolnék rá. Nem a találkozásunkra, hanem Rá. Mindig összeszorul a szívem, ha emlékszem. Érdekes, de a gazdasági szerkezetet, melynek ideológiáját felépítettem, Róla neveztem el. El sem tudnék képzelni más nevet neki.

Ki lopta el a szerelmemet?

Körülbelül két éve meglátogattam édesanyámat Erdőkertesesen. A Nyugatiban felszálltam a vácrátóti személyre, és leültem. Az előttem lévő ülésen, velem éppen szemben egy tízenhét körüli hosszú hajú, vörös kislány ült, és a leckéjét írta. Vörös-szőke hajához tökéletesen illett halványzöld kardigánja. Először nem tulajdonítottam neki jelentőséget, de a szemem nem tudtam levenni róla. Istenem! Csak nem Ő? A szíven úgy kalapált a mellkasomban, hogy majd szétvetette azt. Azt hiszem, egy kicsit meg is szédültem, de az biztos, hogy a testemet elhagyva az sem érdekelt volna, ha tűzbe dobják. Nem éreztem volna, jó néhány megállón keresztül. Jó időbe telt, míg magamhoz tértem. Azt hiszem, a lelkem Virághoz szállt, míg ezt a kislányt néztem. Leszálláshoz készülődtünk. Ő is ott szállt le, ahol én. Az ajtó felé menet némán kinyitottam neki, s ekkor láttam, hogy a karján egy pontosan ugyanolyan kabátot vet át, mint ami rajtam van: egy hosszú háromnegyedes fekete posztókabátot.

Még napok múlva is csak részleteiben tértem vissza a testembe, s tértem napirendre fölötte. Olyan gyönyörű volt! Soha nem felejttem el, nem is tehetném. Belém ivódott, mint az arzén. Bár ezzel az érzéssel halnék majd meg!

Hány arca van a szerelemnek?

Gyönyörű álmokat az életedben – tovább!

Szia, Edit!

Mi az, amiket megéltél?

Azt mondd, „aki elérte a bölcsesség szintjét, az már nem beszél”. Én hozzátenném, hogy „fölségesen”. A létezésével is beszél, tanít.

Együtt gondoljuk, hogy az általam örökké való isten-keresés bizonyos egymásra épülő szinteken való megnyilvánulások felfedezését jelenti. De mivel maga az Isten is folyamatosan tanul – önmagáról –, ezért mi is örökké tartó kutatás tárgyává tesszük Őt – természetesen önmagunkon keresztül, s így magunkban, Ő általa is Őt kutatjuk. Ez alatt nem azt értem, hogy folyamatosan keressük Őt, hiszen már ráleltünk (vagy, ha nem, majd rálelünk), de a lényét végtelenségig kutathatjuk, - főleg, hogy időközben Ő is tanul – általunk. Ez kicsit kacifántos, inkább értem, mint elmagyarázhatnám. De Te, a nő érezheted, ha megcsapott a szele.

Az Arany-kor embere azon túl, hogy tiszteletben tartja mások életét, segíti is azt – meghozzá anélkül, hogy ezért erőfeszítést tenne. Természetességgel teszi, mint ahogy levegőt veszünk. Észre sem veszi (nincs mihez hasonlítania), csak egyszerűen szeret. **A szeretet pedig egymás szükségleteinek tetteles figyelemmel kísérése, és az annak kielégítésében való önzetlen közreműködés.** Az Arany-embernél ez olyan, mint a levegő, amit belélegzünk. Ez a minden. Ez az Isten. De még ekkor is továbbtanul önmagáról, a környezetéről s így Istenről. Ha már Jézust említetted, azt mondta: „**Az jelent örökké tartó életet, hogy megismerjenek Téged az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust** (az embert). Nem attól válunk örökéletűvé, hogy már megtaláltuk Istent, megismertük Őt, hanem az jelent egy örökkévaló életet, hogy lehetőségünk van egy örökké tartó életen át Őt tanulmányozni – különféle aspektusain keresztül – például épp önmagunkon át.

Az Arany-ember már megvilágosodott, már nem önmagának él, már lemondott lelki vágyairól (tudod, épp ezért kapta meg mindazt, amire mi csak áhítunk), s így nem rombol, hanem épít. Istent építi tovább. Isten általa építi magát tovább.

„Ok nélküli öröm”. Ha némiképp otthon vagy Harry Potter-ben: A Bölcsek Kövében (a lányom már kitudja, hányadszor olvassa), Dumbledore professzor egyszer azt mondja a főhősnek. „**A követ csak az találhatta meg, aki nem akart vele semmit**”. Csak az kaphatta meg, aki egyszerűen megtalálni akarta, semmi több. A Gyűrűk Urában Frodó azért volt képes a Végzet hegyéig vinni az Egy Gyűrűt, mert nem akart vele semmit. Egyszerűen csak vele volt. Nem akarta felhasználni a hatalmát. Még Gandalfnál, de még Galandriel úrnőnél is problémát okozott volna az, hogy magukhoz vegyék a Gyűrűt. Ahogy erre gondoltak, rögtön elképzelésük volt róla, hogy hatalmuk lenne vele. Frodóban semmi ilyen nem volt. Fel sem merült benne. Ez a megvilágosodás, ez az Arany-ember. Szerintem. Tehát jól látod, érzed a lényegét.

Írj bátran, így tanulsz Te is – magad mondd. Mióta írok, én is sokkal többet tudok magamról, s magamon keresztül Istenről.

A tantrikus sexről nem tudok (elnézést), az ESZO-ról olvastam régen. Azt viszont tudom, hogy olyan mentális összeolvadást, olyan órákig tartó kéjt még a materiális ölelések során soha nem tapasztaltam, amelyet nagyon kivételes időpontokban irányított álmaimban megtapasztalok a (duál) párommal, annak álmomban megteremtett és vele megélt ritka és gyönyörű összeolvadásaink során. Utána a felébredő testem is napokig bizsereg, mintha folyamatos mentális orgazmusom lenne (illetve van).

Gratulálok a felépülésedhez és a gyors sikereidhez. Nem vagy egyedül. Ezt az utat járjuk jó sokan, ha nem is sokat beszélünk róla. Tragédiák vagy azok kilátásba helyezése szükséges ahhoz, hogy felébredjünk, s rálépjünk a

számunkra kijelölt tanulni valók megtapasztalásának útjára. Én négy öngyilkossági kísérlet után ébredtem fel. Bár pontosan tudom, hogy évekkorábban is voltak már jelek. Nem tudtam kezelni őket. Még most sem tudom. Viszont már tudom, hogy nem tudom. (Tudod, **boldogok a lelki szegények.**). Innen már továbbléphetek, mert valamit már tudok. De még ez semmi. Engem is felsőbb mesterek vezetnek az úton. Bennem és körülöttem is vannak. De a családom is az – bár ők tudatlanul.

Amire utaltál a végén, igen küldd el nekem (saját esettanulmányod), hadd tanuljak belőle. Kösz.

Horváth Károly (Oiolosselote)

Asztrál-sex

Az asztrális szexről tudok, tanulmányoztam egy kicsit, néha sikerül is tudatosan megélnem, de végül is nem szakterületem, annyira nem érdekel, inkább csak vágyom rá, hogy azon a szinten, értelmes módon tudjak hívni valakit, aki szívesen játszik velem, de sajnos nincs ilyen partnerem. A gyógyító hatásáról épp csak tudok, de nem ismerem. Később lesz, de most még előbb el kell fogadnom, hogy nincs. Tudod, akkor kapom meg. Még nem engedtem el a vágyamat, még túl erős. Mindazáltal, örülök, hogy Te a duálpároddal már együtt dolgozol magatokon, és sok sikert kívánok együttes élethez és munkához. Bár minél többen hasznot meríthetnének (nem húznának) belőle.

Re: Önvaló átélése

Sohse kérj elnézést, mert érted Jézust. Azok szabódjanak, akik nem. Ő az egyik legnagyobb mesterem.

Ezt az írást csak olvastam, olvastam, és nem értettem, csak éreztem, érezni próbáltam. Azt hiszem, sikerült, mert sikerülnie kell. Igyekszem ráhangolódni a magányodra, arra a helyzetedre, amikor írsz. Mert nekem ez jött le. Igazából, mintha nem mondani akarsz valamit, hanem átadni valami örömet, valami gyötrelmet, hogy segítséget, de minimum megértést kapj. Megkaptad, Érezlek, érzem, hogy Te is épp úgy keresed magad, mint én magamat, és egyre többen magunkat. Kívánom, hogy legyünk egyre többen olyanok, akik törekszünk rá, hogy megértsük egymást úgy is, hogy nem tudjuk, miről mesélsz. Jó ezt érezni.

Én is írogatok. Nem akarlak könyvekkel traktálni, az neked nem jön be ilyen ismeretlenül (de ha kell, megmutatom őket). Inkább levelekben gyönyörködünk, s lássuk át egymásban önmagunk. Jó érezni ezt.

Most a lányom elzavart a géptől, úgy hogy egyelőre elküldöm ezt neked. A másik írást majd később nézem át, s reagálok rá.

Tisztelek: Horváth Károly (egyébként nem hiszem, hogy idősebb lennék, legfeljebb egyes dolgokat már jobban értek, mint Te, te viszont másokat, mint én.)

Kontempláció

Biztos vagy benne, hogy mindent szépnek kell látni? Akkor mi motivál a problémák megoldásában, a rossz dolgokról való véleményalkotásban; végső soron a spirituális fejlődésben? Természetes, hogy a továbblépéshez először el kell fogadnom azt, amiben épp vagyok. El, hisz magam alkottam ezt is az álmaimmal, a vágyaimmal. Magam gyakran esek olyan hibába, hogy bizonyos dolgokat – úgymond – felülről, vagy kívülről látok. Olyankor azt tapasztalom – a visszajelzések alapján –, hogy nem megfelelőek a kapcsolataim, ugyanis azok kialakítására valójában nem törekszem. Hisz nekem mindegy, mert felülről látok. Ez viszont veszélyes. Én már csak tudom. Egyáltalán nincsenek személyes kapcsolataim, csupán rám erőszakolt kapcsolatok. Jóllehet ezek is tanítanak – toleranciára, megértésre, tisztelekre, de ezek semmiképpen nem tűnnek számomra hasznosaknak a terveim megvalósításával összefüggésben. Csak vannak. Terveimhez viszont olyan párbeszéd-képes kapcsolatokra van szükségem, amelyekkel megfelelő konszenzusokat tudok kiépíteni, és bizonyos közös célok (vagyis inkább kettőnk külön céljainak közös nevezője, átfedése) megvalósítása érdekében egymást minimum erősítjük, vagy jobbik esetben még keményen együtt is küzdünk. Épp ez a kívülről látás gátol engem ebben. Azt hiszem, nálam a kívülről látás gátolja az emancipációs képességemet, és így rést vág az intuíción is, hisz nincs kihez viszonyítanom az érzéseimet. Nálam ezen még dolgoznom kell. Ettől nem látom tisztán azt sem, hogy mások – mint Te is – valójában mit szeretnének közölni velem. Sokat tudok, de önző vagyok. Azzá tett a félelmem, az attól való félelmem, hogy mások minduntalan hülyének néznek. Ebben a feleségem élen jár. Tehát ezt is meg kell tanulnom elfogadni, hogy már ne zavarjon. Így gondolom.

Re: Az elme megfelelő működése

Miközben olvasom az ellentétpárokról írt értekezéset, az jut eszembe, hogy ezt nyilván sokkal jobban megértettem már akkor, amikor „A Babók”-ot olvastam. Ott megfigyelhettem Zsákos Bilbó és Gollam beszélgetését. Vagy amikor a Harry Potterben megfigyelem, hogy Potter hogyan vesz oklumenca órákat Pitontól. Meseszerűbb élményekből lényegesen könnyebb megérteni az emberi viselkedést és elménknek, valamint szívünknek kifelé-befelé irányuló működését. Kitűnő tananyag ehhez Oscar Wilde: A halász meg a lelke – című csodálatos mese. Hiába, ő tud.

Minden szerethető?

Ennek megértéséhez – úgy gondolom –, tisztázni kell a szeretet fogalmát. Hogyha ezt így valakinek a képébe vágod, csípőből hülyének néz. Nem úgy – természetesen – én. Mi is a **szeretet**? Én valaha úgy definiáltam, hogy **‘mások szükséglete iránt megnyilvánuló érdeklődés tettleges és önzetlen kimutatása’**. És ebbe a fogalomkörbe valóban beleillik az az elfogadás, hogy minden szeretni való. Hisz mindegy, hogy én hogy érzem tőle maga, neki mindenképp segíthetek a fejlődésében, és ezzel aztán végtére is egy csapásra jól érzem magam. Így valóban a negatív erőket is pozitívvá tehetem, s ez is engem erősít, most már pozitívan. Nem beszélve arról, akit előre-lendítettem – még ha csak egy hajszálnyit is. **(Ha megütnek egyfelől, tartsd oda a másikat is? Ha elhívnak egy mérföldre, menj el kettőre?)**

Ezek a polaritás váltások olyanok, mint a matematika. Pluszszor plusz, az plusz. Minuszszor mínusz, az plusz. Pluszszor mínusz az mínusz. Ez ilyen egyszerű – vagy nem???

Látom, a ‘köszikla’ hasonlat kösziklára épült.

Az, hogy képesek vagyunk a körülményeinktől függetleníteni magunkat azt jelenti, hogy megtaláltuk azt az utat, amelyen megismerhetjük magunkat. Így már nem annak alapján skatulyázzuk a személyiség-jegyeinket, hogy kinek mi volt róla a véleménye, hanem mintegy abszolút értékét vagyunk képesek meghatározni saját tulajdonságainknak. Ezen az úton járva egyre könnyebb megítélni azt, hogy mely tulajdonságunkkal mit is akarunk – s így – kell tennünk. Jól értem?

Az elme persze, hogy programozható. Jó sokan vissza is éltek vele. Ezt az ‘elsősülöttek’ még nagyon is tudták, még inkább az őket megelőző Erők és félistenek teremtettek ily módon igen nagy erővel. A mi elménk sem alávalóbb az övéknél, csupán a sötétbe húztuk vágyaink segítségével ezt a tudást. Épp az előttünk álló Vízöntő-kor spirituális feladatai közt van, hogy ezt újra felismerve, újra alkossuk magunkat és körülményeinket. Többek között ennek egy aspektusáról szól egy könyvem. Csak – mint Téged is –, meg kellene egynéhány embernek érteni, s kemény munkával el kellene kezdeni a közös alkotást. Egy felépítmény ugyanis akkor lesz mások számára is látható, ha többen is hasonló akaraton vannak. Így láthatnak közös képet. S ez már egy csoport belső elfogadni valója lesz, melyet így már bátran kivetíthetnek mások felé is, hogy aztán azt mások is vagy elfogadják, vagy visszautasítsák, De mindenképpen szembesüljenek vele. Itt kapcsolódik össze a külső és belső megélés, elfogadás vagy elfordulás, elválasztás. Ugye? Vagy nem? Vagy, hogy is van? Én mindenesetre így látom.

Elég elvont a téma, amiről beszélgetünk, de folytathatjuk, ha erre van szükséged.

Tisztelettel: Horváth Károly

Tisztelt Balogné!

A munka, amelyről tájékoztatót kér, valóban az ezoterikán alapszik. A lényege, hogy Önnek fel kell építenie olyan vállalkozásokat, amelyeket megfelelő szisztéma szerint szervezetbe tömörítünk. Ez lesz a gazdasági alapja a jövőnk, a Vízöntő-kor ezoterikus kutatásaihoz szükséges anyagi fedezetnek. Mellesleg a fent említett gazdasági szerkezet elemei, a vállalkozások felépítése, üzemeltetése, fejlesztése és szervezetbe tömörítése is ezoterikus elvek szerint történik. Ez alatt elsősorban az emberi kapcsolatok olyatén felépítési módjait értem, melyek az isteni alapelvekre, és nem emberi szabályozásokra épülnek.

Ha többet szeretne tudni a munkánkról, netalán részt szeretne venni benne, kérem, hogy lapozza át az erről szóló könyvem, illetve tekintsen bele weblapjaimba a gondolkodásom jobb megértése végett.

Amennyiben további kérdései merülnének fel (és miért is ne merülnének), kérem, tegye fel őket bátran írásban. Igyekszem kielégíteni ez irányú kíváncsiságát.

Tisztelettel: Horváth Károly

Kedves Tara!

Örülök, hogy jelentkezett, természetesen nem alkalmatlankodott, sőt örömet okozott. Én viszont lehet, hogy nem fogok Önnek, pedig szeretnék.

A hirdetés még pár száz évig aktuális, sőt végig a Vízöntő korszakon. Ami viszont a téma megértést illeti, nem igen kapkodnak a lehetőség után. Pedig ha akarjuk, ha nem, elkövetkezik az idő (és az most van), amikor a munkát nem hagyományos értelemben értjük, hanem – úgynevezett – ezoterikus módon.

Ha a pénztárcájának a laposságán kíván hirtelen segíteni, akkor ez nem az a munka. Ön viszont (érzem a levél sugárzásából) hosszabb távon rendezkedett be az ezoterikus tudásával. Hogy melyik részével, azt majd megírja nekem. A munka, amelyet kínálok szintén hosszú távon nyújt megoldást számunkra, ezoterikusan gondolkodók számára, és persze a világ többi része számára is.

Gazdaságszervezésről van szó. Ehhez nem szükséges előképzettség (legalább is hagyományos értelemben véve), viszont szükséges, hogy megértse azt a gondolkodásmódot, amellyel Ön is, én is rendelkezünk. Hasonló alapokról van szó. De míg Ön valamely eddig közismertté vált módszereket tanulmányozta, addig én ezt a tudást gyakorlati alapokra helyeztem, és felépítettem egy gazdasági szerkezetet, amely emberi szabályok helyett isteni alapelvekkel működik. Ennek segítségével tehát vállalkozásokat kell felépíteni a folyamatosan kéz alá bocsátott instrukciók alapján, majd ezeket meghatározott rend szerint szervezetbe kell tömöríteni. Ez teszi lehetővé, hogy korunk további életét agyagilag megalapozzuk (új alapokra helyezzük), s lehetőséget biztosítsunk a munkánk (most már jószerivel a legkülönbözőbb ezoterikus alapgondolkodású) további kutatását és gyakorlati megvalósítását illetően. Az ugyanis – gondolom, Önnek is – látnivaló, hogy a mai gazdasági szerkezet már nem vezet sehová. Gyakorlatilag kizsigereli a föld és a rajta élők minden energiáját, lehetőségét, s az emberiséget már rég nem szolgálja, csupán rabszolgáskorba taszítja azt, s végső soron lassan likvidálja azt (lásd munkanélküliség, fekete-munka, tiltott kereskedelmi formák és eszközök, harmadik világ, szervezett és egyre szervezettebb bűnözés, kiterjedt Maffia-hálózatok és sorolhatnám még).

Ennek a tendenciának állít természetes gátat az ezoterikus gazdaságszervezés.

Ha ezen információk felkeltették az érdeklődését, szívesen veszem további kérdéseit, és igyekszem kimerítő válaszokkal ellátni Önt.

Tisztelettel: Horváth Károly

Tisztelt Gyula!

Tetszik nekem a racionalitása, és biztosítom róla, hogy semmiféle amerikai semmirekellősséget nem árulok. Saját magamat árulom – ha úgy tetszik. Egy vadonatúj gazdasági szerkezetről van szó. Magam (pontosabban a felsőbb énem) alkottam. Egyelőre még nem talált követőkre, csupán érdeklődnek iránta, pedig óriási lehetőség rejlik benne.

(Hogy így 'telepakoltam' az Expresszt, az azért van, mert vannak, akik saját településük szerint böngésznek benne. Ön nyilván 'országosan' kutakodott, s lelt rám.) Mindazonáltal szívesen veszem, ha jobb ötlettel áll elő! Nem vagyok egy komputer-virtuóz, csak egy gyorstalpaló vizsgám van róla (tudja, el tudok számolni háromig, és be tudom fűzni a cipőmet, de ebből kell kiindulnom).

Miről is szól a munka? Ahhoz, hogy ennek megértéséhez közelebb kerüljön – és miért ne kerülne, hisz van rá ideje –, kérem, tekintsen bele a felépített szerkezet ideológiai vázába. Ehhez rendelkezésére bocsátom a róla szóló könyvet, amit a felépítményhez főtankönyvül használok. (20 év alatt írtam meg.) Ennek tanulmányozása során lesznek dolgok, melyekkel nem ért egyet, vagy másként látja. Kérem, hogy a közös konszenzus megteremtése érdekében bátran tegye fel kérdéseit nekem, hogy válaszolhassak rájuk.

Még egyszer üdvözlöm, tisztelettel: Horváth Károly

Gnosztikus gazdaságépítés?

A gnosztikus fejlődés miért nem kapcsolódik a személyiséghez? Nincs külső, egoista és belső, szellemi személyiségünk? Vagy a belső feloldódik az Egészbe (bár jöllehet, mint isteni gondolat, egyedi marad)? „Csepp mivolta megszűnik ugyan, de teljesen beleolvad egy új, mindent átfogó egységbe.”

Nem a Gnóiszt, vagy Jézus életútját nevezi egy kínai filozófia TAO-nak, útnak, megmentési útnak, vagy őserőnek (amely szintén az Istenhez visszatérítő erő, és az odavezető út egyaránt)?

Nem lehetne-e a természet-ember és a szellemi ember közötti erős hidat még jobban megerősíteni, hogy azok is ráléphessenek, akiket a ragaszkodás félelme tart fogva? Erről néhány éve könyvet írtam. Úgy érzem, pontosan idevág, és a benne szereplő szerkezet felépítése sokat tehet olyanokért, akik a fenti problémával küszködve eleve elutasítják a Tudás közeledtét, vagy nem is vágnak rá, pedig már megérték a szellemi vágyakozásra. A huszonegyedik század olyan probléma elé állítja a gnosztikus gondolkodást és terjesztést, amely feloldható lenne egy egyetemes alapelv helyes használatával: „Ott adhatsz tanácsot, ahol tudsz adni kalácsot.” Megoldhatónak látom az alapelv alkalmazását, csupán segítőtársakra volna szükségem.

Ha valaki beleolvasna ebbe a könyvbe, itt megtalálja.

Tisztelettel Horváth Károly

Kedves Tara!

Úgy látom, Te valamit tudsz, olyan valamit, amit kevesen. Csak csodálkozni tudok azon, hogy így ki is tudod adni magadból mindazt, amit már megtanultál, megtapasztaltál. Csak gratulálni tudok Neked. Úgy tűnik, mégsem tűnik el nyomtalanul az a felhalmozott tudás, ami bennünk, mint isteni egyedekben rejlik. Végre, ki merjük nyilvánítani, és nem csupán szabályokká, doktrínákká alakítva, épp, hogy visszaélünk velük. Már látjuk, hogy világunkat nem a szabályok, hanem isteni, egyetemes elvek, sőt alapigazságokra épülő alapelvek tartják fenn, és tartják ciklikus mozgásban. Igen, ezt szeretném átadni (persze folyamatosan továbbtanulmányozva) a világnak úgy, hogy közben kenyeret is tesz a tanítás mellé. Így élvezetesebb, és kevésbé félelmetes, nem igaz? Erről szól az ezoterikus gazdaságszervezés. Attól ezoterikus, hogy isteni alapelveket kutat, s tanít meg helyesen használni; illetve attól gazdaságszervezés, hogy mindeközben a tanulóknak kenyeret tesz az asztalukra, hogy tele hassal jobban bízzanak mindabban, amit még meg kell tanulniuk önmagukról.

Így hát bátran meginvitálalak a további olvasgatásra, és az azt követő eszmecserére is. Nyilvánvaló, hogy a Te széles látókörödből én is, az én szűk látókörömből pedig Te is sokat tanulhatunk, s jobban megérthetjük mindazt, amit más-más forrásokból már felfogtunk, de még nem biztos, hogy jól érezzük, helyesen alkalmazzuk az életünkben.

További helyes gondolkodást, és szívből várom a kérdéseidet: Horváth Károly

Szia, Szilvi!

Valóban ez a név tetszik nekem. Így hívják a nagylányomat és a fodrászomat is. Ez melleleg elég emberi, emberközeli.

Tudom, hogy Te olyan lány vagy, aki bármelyik ember problémáját magadra vállalnád. Köszönet érte a korábban említett kislány nevében is. Azonban tudnod kell, hogy mindenkit megillet a saját problémájának a megoldása. Nem vehetjük le a válláról senkinek a nehézségeit – jóllehet ettől egy-egy fokkal közelebb kerülhetünk a lelkiismeretünk tisztításához. Mindazonáltal mindenkinek hordoznia kell azt a felelősséget, ami a problémájának megoldásához szükséges. Ettől leszünk emberré.

Az ima sokat segít. Az ugyanis olyan Valakihez jut el, aki látván a szerencsétlenül járt egyén iránt érzetteket nagyobb hatalommal fog tudni segíteni – no, nem a problémájának a megoldásában – hanem a belőle való tanulásban és az igazi emberré válásban. Tudjuk, hogy a szenvedés nemesít – természetesen, ha valóban helyes indítékok alapján viszonyulunk hozzá. Én is nagyon sajnálom őt, de az ő nemesi jellemétől függ, hogy mit kezd a helyzettel. S miután ez már kiderült, ha erőn felül akar teljesíteni, akkor lehet neki fizikálisan is segédkezet nyújtani.

Az, hogy valaki fünek-fának segíteni akar, egy csodálatos szeretetről tanúskodik, de ugyanakkor egy belső, igen komoly konfliktust takargat vele. Azt hiszem, ideje lenne szembenézni ezzel. Azért tudom ezt, mert magam is hasonló cipőben járok, s érzem, hogy sokat javult a belső elfogadási készségem, mióta egyre inkább szembenézek magammal. A másokra kivetült problémák mind-mind ott vannak bennünk. Sokkal nehezebb ezt kezelni, mint a sajátunkból másnak adni, azt hívén, hogy ezzel neki segítettünk. Nem tudom, érted-e, amit mondok, anélkül, hogy mindez hirtelen rossz benyomás keltene Benned. Ha így lenne, gondold át még egyszer, s csak azután reagálj.

További sok szeretettel: Horváth Károly

Szia, Szilvi!

Köszönöm, hogy nem sértődél meg, mert nem annak szántam. Mégis ennek hangjait éreztem ki a következő mondatodból: „ám ami nekem van, nem takargatni való, s igazából nem is nevezném problémának”. A legnagyobb tisztelettel adózom Neked, s biztos vagyok benne, hogy Te egy tiszta és gyönyörű lelkű lány vagy. Problémáink azonban vannak bőven, hisz szeretnénk mindketten előbbre jutni az utunkon, s ebben részben a saját gondolkodásunk, részben pedig másokkal való kapcsolataink gördíteneik elénk megoldani való helyzeteket. Én így értelmezem a „probléma” szót. Tehát az én szememben ez a kifejezés nem degradáló, hanem gondolkodásra serkentő, segítő szándékú. Én már (és Te is) képesek vagyunk e helyzeteket felülről is nézni, s így tisztelni. Ezért, ha vélt ellenfelünket tiszteljük, már félúton vagyunk a helyzet megoldása felé. Köszönöm, hogy ilyen emelkedetten tudsz gondolkodni. Ha belül ilyen szép vagy, milyen lehetsz kívül!

Más:

Szeretném, ha segítenél nekem azzal a lendülettel, amellyel eddig is tetted, de most oly módon, ahogy én szeretném. Ehhez először is tudnom kell, hogy beleolvastál-e már a könyvembe? Ugyanis arra szeretnék kérni, hogy közvetlenül segíts nekem az abban szereplő ezoterikus gazdasági rendszer felépítésében.

Ha továbbgondolásra ítéled a kérésemet, akkor részletesebben is megbeszéljük, hogy hogyan is képzelem együttműködésünket.

Kellemes érzéssel gondolva Rád: Horváth Károly

Kedves Szilvi!

Nem Te várod az én kérdéseimet, hanem Én a tiedet. Olvasgatásom közben még nem olyan túl fontos, hogy Te átlásd az egész rendszert, hisz az az én álmom. Több évtized alatt építettem fel. Inkább az érdekelne, hogy hajlandó lennél-e azt velem továbbálmódni, vagyis manifestálni azt velem. Addig, ugyanis, míg csak én álmodom, álmom is marad. Amennyiben azonban Te velem álmodod, már mód nyílik arra is, hogy együtt napvilágra hozzuk, mások által is láthatóvá, megtapasztalhatóvá tegyük ezt az álmot – természetesen ekkor már a tieddel együtt. Utána mindazok, akik részt vállalnak a materiális megvalósításban, beleszőhetik saját álmaikat, amelyek által egyre szebb és egyre változatosabb lehet mindez. Ha Te segítesz nekem, utána együtt segíthetünk ennek segítségével sokaknak. Nagyon sokaknak.

Ezt a gondolatmenetet egy csodálatos könyv, a Nagy Piros Könyv segített nekem megérteni. Ebben is az Ainulidale és a Quenta Szilmarillon elemzi főleg ezt. Hihetetlen, milyen szép! De mindezeket úgy olvastam, mintha már egy rég megértett dolgot olvasnék újra. Annyira egyértelműnek láttam az ott írtakat. Ráadásul ekkor nőtt nagyra a szememben egy csodálatos, arisztokratikus ember, Göncz Árpád, ugyanis ő fordította magyarra.

Tehát, ha szeretsz az álmaidban szállni, akkor itt a lehetőség, hogy mások számára is élvezhető módon tedd ezt, s másoknak is nagy örömet szerezsz vele. Én mindenesetre ezt szeretném. Tarts velem, kérlek.

Szilvi!

Kösz a gyors reagálást. Jól esett. Mindenekelőtt gratulálok a nagyszerű kapcsolatodhoz. Így lehetővé vált számomra, hogy fölösleges reményt ne tápláljak magamban. Ettől viszont még nem haladok előre sokat (bár lassan is ráérek). Egy társra mindenképp szükségem van, akin keresztül megvalósítom az álmaimat. Ez a társ pedig olyan kell, hogy legyen, aki szabad akaratból és helyesen irányított szeretetből képes és akar is részese lenni a Virág-rendszernek. Pontosabban az első társ természetesen a feje lesz mindennek. Nála nélkül a szervezetben senki még csak a kezét sem emelheti fel, még az eb sem öltheti ki a nyelvét az ő engedélye nélkül. Azonban mindezt a hatást úgy kell elérnie, hogy a keze alatt dolgozók mintegy őszinte megbecsülésen és tiszteleten alapuló szeretetből „szolgálják” őt. Erre készülsz! Vállalod?

Ezért számomra nem a pénz megszerzése válik létszükségletté (bár ilyen hozzáállással az is lényegesen hatékonyabban áramlik hozzánk – a rendszer fejleszthetősége érdekében), hanem a körülöttünk élő emberek kiegyensúlyozott élete, megelégedést nyújtó munkája, boldog családi élete nyújtja azt a határtalan örömet, amely arra sarkall, hogy akár egy nádfedeles vályogkunyhóból is csak ő bennük gyönyörködhessek. Ehhez egy bizonyos szintű felemelkedett, anyagtól elrugaskodott állapot szükséges: olyan, mint a tied vagy az enyém. Így természetesen a „társ” szó is lehet virtuális értelmű, bár lényegesen jobban örülnék egy materiálisnak is, akit a velem való együttműködésének eredményeként a materiális tenyeremen hordozhatok, vagy magamhoz ölelhetek minden tekintetben. Ez egyelőre talán inkább csak vágy (esetleg emelkedést gátló), de míg meg nem élem a kiteljesedését, és végleg hajlandó vagyok e vágytól búcsút venni, addig itt fogja babrálni a szívemet. Nem tudom, volt értelme, amit írtam?

A könyvet egyelőre a negyedik és ötödik fejezet jó megértésével kell megalapozni. Már azokból is jól látszik, hogy mit is akarok. A többi valójában ezekre épül, illetve tele van olyan adalékokkal, amiket nem az első olvasat alkalmával kell megérteni, hanem a rendszer építése folyamán hosszú évek alatt kell őket folyamatosan el-sajátítani és értelmüket átvinni a mindennapos viselkedésünkbe. Ezekkel most nem tudsz sokat babrálni, bár a te előképzettséged valószínűleg erősen hajt ezek megértése és a velük való egészséges vitába szállás felé. Tégy így, ha erre érzel indítást. De amit most még nem értesz, később a munka során meg fog számodra világosulni. Ezek azok az egyetemes alapelvek, melyeknek megértése valójában a megvilágosodás, az emelkedés felé vezet az, aki őszintén érdeklődik iránta.

Ím, a beszélgetés Virágról. Örülök, hogy érdekel, beszélj tovább róla, s én is így teszek.

Más:

Már másodszor kapok olyan levelet angolul, amelyben, menekülttáborban élő fiatal lányok szeretnének Magyarországra kerülni – valószínűleg házasság útján. Személyesen kérnek, hogy segítsek nekik. Az első arab lány Szudánból nagyon sok pénzt ígért, ha segíték neki, de a fordító szerver nagyon rosszul ülteti át magyarra, így zavart az egész. A családommal nagyon csúnyán összeveszttem miatta. Most egy líbiai lánnyal levelezek egy szomáliai menekülttáborból. Erről már nem szólok a nejemnek. Viszont nem tudom, mit kezdenék vele. Mit javasolsz?

Írj! Puszi, Károly

Sikerül!

Ha édesapáddal kapcsolatban már jól látod a helyzet jellegét, akkor csupán idő kérdése, hogy édesanyáddal kapcsolatban is elérd a megértés ezen szintjét. Akihez közelebb érezted magad, azt hamarabb megérted, hisz jobban ismered.

A megbocsátás azonban nem a legfontosabb feladatunk. Előbb azt kell megtanulnunk, hogy egyáltalán elfogadjuk a helyzetet, amelyet e kapcsolat teremtett.

Ne barkóbaáz azon, hogy odafönn jól döntöttél-e vagy sem. Ez nem annak az embernek a döntése, aki most itt vagy. Sokkal nagyobbé. És Ő biztos, hogy jól döntött. Csak tanulj meg ráfigyelni. Ott van benned Ő is. Tanulj tőle. Nyilván ehhez segít hozzá édesanyád, még ha tudattalanul is. Te viszont az ő életében segítesz megérteni neki mindazt, amit most – úgymond – még Te sem bírsz megbocsátani. Hogy tudnál, ha még nem érted.

Jó úton járva majd megértésre, azután elfogadásra, ennek következtében pedig megbocsátásra jutsz. Előbb magaddal, majd édesanyáddal szemben is. Nehéz folyamat, elhited, de megéri végigjárni.

Egy a sok közül

Az embernek Istenhez fűződő viszonyát, a Hozzá való visszatérés szükségességét és útját, módját, az út szerkezetét sokféle módon tanítják. Egyik ilyen a reinkarnáció elmélete. A maga nemében természetesen remek módon mutatja be a fent említett viszonyt. A kérdés nem az, hogy hiszünk-e benne, hanem hogy mit tudunk róla, ezt a tudást milyen egyéb hasonló jellegű információval (szent irodalmakkal) köjtjük össze, és hogy végtére is mire használjuk ezt az összeillesztett tudást. Egyet ugyanis biztosan tudok: „**a hit alapja a pontos ismeret**”. Másfelől a hithez bölcsesség és helyes (szellemi, egyetemes irányú, gnosztikus) látásmód szükséges.

Igy a szavazás azt mutatja meg számunkra, hogy ki mennyit tud róla, és azt milyen bölcs belátással képes a szívében és a tudatában helyére tenni.

Én tehát hiszek benne, mert látom a segítségével a belső én terét, de vigyázok, hogy hogyan értelmezzük. Legtöbbünk, akik még nem tudnak különbséget tenni az anyagi én és a szellemi én között, fennhangon beszélnek előző évelekről, miközben nem tudják, hogy az nem az ő előző életük, hanem a felső én párhuzamos vagy időbe helyezett különféle megnyilvánulásainak a lenyomatai. Tehát a reinkarnáció nem játékszer, és igen nehezen érthető a mi földhöz ragadt lelkünkkel

Vágyak, vágyak...

Szia, Arkangyal!

Azt hiszem, hogy Te itt nem az igazi tudásról beszélsz, hanem arról, hogy te a lelked (és nem a szellemed) mélyén erősen vágyakozol arra, hogy te mindig is ember légy. Ha sose lettél volna állati megnyilvánulásban, akkor soha nem érthetted volna meg annak szükségességét, hogy ember légy. Ha csak ember vagy, honnan az erős vágy, hogy az is maradj? Gondolkodtál már ezen? Onnan fönről valaha lezuhantál, mert ellenkeztél az eredeti isteni Gondolattal, de ha nem tapasztaltad meg az öntudatlan anyaghoz ragaszkodás képességét, akkor most miért ragaszkodsz foggal-körömmel ahhoz, hogy igenis ember légy. Innen még feljebb is kell jutnod (természetesen fogsz is). De ott sem fogod magadról azt a tévhitet megfogalmazni tartósan, hogy bizony te mindig is angyal voltál, és az is maradsz.

Ne hagyd magad befolyásolni a vágyaid által, hanem láss szellemi módon, láss a benned lakozó Isten szemével. Így hogy tanítanád magad?

Kedves Valore!

Valóban reinkarnálódott a Bubu. Ez azonban a te erős vágyad közreműködésének a következménye. A reinkarnációt nem személyesen irányítjuk. Sokféle összetevő határozza meg egy-egy felső szellem állati vagy emberi (illetve bármilyen más) megnyilvánulásait annak érdekében, hogy a döntés előkészítésében részt vállaló lelkek milyen közös sorsot akarnak megoldani, egymást mire taníthatják, milyen érzéseket táplálnak egymás vagy valamely megnyilvánulási forma iránt. A Te Bubuidat nyilván az iránta megnyilvánuló szereteted hozta létre háromszor is hasonló (vagy ugyanolyan) formában. Ebből láthatod, hogy egy-egy reinkarnációs döntésben minden olyan szellemnek, léleknek, isteni gondolatnak szerep jut, akik bármit is éreztek a reinkarnálódó lélek irányába. És ez az a beleszólási erő annál nagyobb, minél erősebb volt a vele kapcsolatos érzélem. A reinkarnációt tehát – mint láthatod – leginkább az érzelmek befolyásolják. Természetesen az egyetemes, idevonatkozó elvek szabályozzák, akárcsak a teremtés bármely más formáját.

A reinkarnáció tehát teremtés. Egy gondolathalmaz érzelmektől túlfűtött megnyilvánulása, másoknak való megmutatása.

Kedves Aisling!

Igen resteltem magam, amiért eddig nem reagáltam a hozzászólásodra, pedig olyan dolgokat feszegetsz benne, amelyek mindenképp válaszáért kiáltanak. Sokáig nem nyitottam meg a Sanyi lapját. A könyvemmel voltam elfoglalva. Ha érdekel, itt megtalálod: <http://mek.oszk.hu/06600/06698>. Most azonban itt vagyok.

Kezdjük talán az elején:

Nem kell elfogadnod azt, amit más gondol. Ettől vagyunk egyediek. Egyszerűen csak érteni kell, hogy mi van önmagunkban, amire a másik akaratlanul is felhívja a figyelmet. Lehet ez emelkedést serkentő, vagy gátló. A mi esetünkben, a te esetében ez a hatás kérdésekre sarkall, válaszok után kutatsz. Én is. Ez emel bennünket.

„A hit alapja a pontos ismeret” – írtam. ahhoz, hogy megértsd, miért gondolom így, érdemes előbb definiálnom neked, hogy mit értek „hit” alatt. A körülöttünk élő emberek bölcsességének hiánya rányomja bélyegét a mi szóhasználatunkra is. Gyakran nem tudjuk pontosan, hogy mit is értsünk alatta. Bizonyos szópárok erősen hatnak egymásra, s keverjük őket. Ilyenek a „szerelem – belehabarodás”; a „lélek – szellem”; „vágy – akarat”; „információ – ismeret”; „tudás – bölcsesség”; vagy a mi esetünkben a „hit – hiedelem”. A hiedelemhez nem kell pontos ismeret, elég annak egy foszlánya, a többi kitölti a hazugság, vagy a félremagyarázás, a félelem, illetve ezek keverékéből származó képzeletünk.

A „hit” a nem látott dolgok valósága, és a leendő dolgok biztos várása.

Ahhoz, hogy hitet gyakoroljunk abban, amit nem látunk, vagy nagy biztonsággal várjunk olyan dolgot, ami még csak lesz; csak úgy lehetséges, ha egyre pontosabb és pontosabb ismerettel bírunk róla. Ha nem így van, akkor az vagy hazugságon, félrevezetésen alapuló vakhit, vagy belülről rossz alapokra épített hiedelem. Ezt mindenki a saját életén tapasztalja, maga építi fel, maga dönti el, hogy milyen alapokra és felépítményre szerkeszti meg. Kívülről senki sem képes mások hitébe beleszólni, azt akaratlagosan befolyásolni. Ha mégis megteszi, az vakhit lesz, nem hit.

A fenti fejtegetésből tehát láthatod, hogy a hit felépítése annál jobban emeli az embert Istenhez, illetve az Ő egyetemlegességéhez, egységéhez, minél pontosabb az az ismeretanyag, amely a hitét építi. Ahhoz, hogy ezzel a megszerzett ismeretanyaggal helyesen is tudjon bánni valaki, olyan képesség kell, amely alkalmassá teszi; olyan vágy kell, amely arra sarkallja, hogy ezzel közeledjen a tökéletes Egész felé, vagyis szellemiségében, spiritualitásában emelkedjen, vagy, ahogy a buddhista mondja, törekedjen a megvilágosodás felé. **A bölcsesség tehát nem más, mint a megszerzett ismeret helyes felhasználásának képessége**

Azt írod, hogy „a saját korlátunkon nem látunk túl”. Ugye, ezt már akkor megbántad, mikor leírtad? Ha nem, akkor egy következő üzenetben írok róla. Esetleg, hogy további egészséges vitát folytathassunk, írd a „kapcsolatra”, s levelezzünk, ha neked is jó.

Azt hiszem, az „ember” fogalmát is kicsit ki kell tágitanunk, hisz ha nem tévedek, neked tudomásod van róla, hogy az intelligens fajoknak mintegy 400 000féle faja él az Univerzumban. Így az ember fogalma nem korlátozódhat egy piciny világra, a Földre, és egy csekély dimenzió-csíkra, a 7,8Hz-re, a mienkre. Ennél azért többek vagyunk. Nem keverném a fizikális képességeinket azzal a ténnyel, hogy látni igenis lényegesen tovább tudunk önnön létünkénél, és szűkebb környezetünkénél. Ha akarunk – természetesen.

„Mi a helyes?” Ezt nem neked kell eldönteni, nem is nekem. Mi csak tanulmányozzuk, s minél többet tudunk meg róla, annál hatékonyabban leszünk képesek látni a helyes és helytelen közti különbséget. A dialektikus világban (ahol a pólusok találkoznak, s egymással együttműködnek), mindig az bizonyul helyesnek, ami az Egészet, a megismert vagy uralt Egységet szolgálja; ezt igyekszik erősíteni, egészséges variánsait létrehozni. Míg a helytelen: ennek ellentéte. Az Egységet szétforgácsolni törekszik, annak részei fölé uralomra törni akar, el kíván szakadni az Egész nyújtotta biztonságtól, az Egészben rejlő örök érvényű ismerettől, egyetemes alapelvektől; s saját szabályokat alkot az egységből általa kiharapott Rész mindenáron való, elkülönült fenntartása érdekében.

Az Egész szempontjából természetesen nincs értelme ezeknek a kifejezéseknek, hisz ezek egymástól függenek, és bennünket, embereket tanítanak. Ezért vannak.

Az utolsó három bekezdést később válaszolom meg, kérlek légy türelemmel. Én is köszönöm, hogy végigolvastál.

Tisztelettel: Oiolosselote

Leszületett lelkek tömege?

Ha megnézzük a mai fiatalok generációját, akkor azt tapasztaljuk, hogy egy részüknek gyakorlatilag nincs semmilyen spirituális szintjük. Egyszerűen csak születnek, elragadja őket valamilyen szellemi irányzat (mivel a földön a gonosz az uralkodó, ezért annak különféle formái), és nem fejlődnek semmilyen irányba. Belőlük főleg katonák, karrieristák, szinglik, magányos lelkek lesznek, akik azt hiszik magukról, hogy tartoznak valahová, de valójában senkinek sem kellenek. Ők teljesen semleges szellemiséggel születnek közénk.

Ezt legegyszerűbben úgy magyaráznám, hogy Istennek, az Ősöknek a korábban manifesztálódott és reinkarnálódott gondolatai mellett lényegesen több olyan gondolata van, amelyek lényegében nem tartoznak sehová. Mivel jelenleg egy döntési küszöbön állunk, szükségessé vált, hogy lássuk mit művel az Istennel szembeszegülő akarat azokkal, akik semlegesek. Látnunk kell, mivé lesz az a tömeg, amit az első leszületés alkalmával a Gonosz rögtön magához vonz. Tudjátok, ilyet csinált az első intelligens élőlényekkel is, belőlük lettek a legodaadóbb szolgálói a Sötétség Urának. E tapasztalat hatására felgyorsul azok döntési képessége, akik még inognak. Ezek a bekebelezett lelkek ugyanis tömegesen halnak meg, mint látjuk. Szerencsére a föld döntőképes lakossága jelenleg egy igen pozitív döntés előtt áll, mielőtt elérkezik a Z nap. Ehhez kellett ez a lelkek. Döntéshez segítettek bennünket, ők maguk viszont visszatérnek haláluk után a demanifestáció állapotába, csak nagyon keveseknek lesz lehetőségük világunk további alakulásába beleszólni. Épp, mert semlegesek maradnak, nincs semmilyen valós identitásuk, létezősülségük. Ők semleges gondolatok, akik, lélekke válva megmutatják magukat, aztán újra eltűnnek. Olyanok számunkra ők, mint futó gondolataink, amire soha többé nem emlékszünk, sőt fel sem tűnt, hogy kik, vagy mik voltak. Továsuhantak. Csak azt tapasztaltuk, hogy nagy seregük megzavarta a gondolkodásunkat, de ez a hatás felgyorsította a döntésünket.

Minden ott van!

Sajnálom, hogy nem talátlad meg benne a terített asztalt, a vendégeket, az ízeket, a tál pirosuló almát. De ott van benne minden. Csak Te nem láttad, mert a vasajton kívülről kukucskáltál be, és talán nem is kerested, mert féltél. Menj be, éld át, és mindazt megtalálod benne és magadban, amit keresel. Az életet!

Leszületett lelkek

Árpi!

Látom, Te még eléggé materiálisan, anyaghoz ragaszkodottan reagálsz az ezotérikára. Ezzel valamikor én is így voltam. Ez az a szint, ahonnan jó iramban lehet emelkedni a megértés során. Tanulj sokat Sanyitól, és másoktól.

A leendő lelkeket ne úgy képzelj el, mint akik egy előző életük befejezése után „felmentek”, majd bizonyos fenti elfoglaltságuk elvégzése után lejönnek. Ugyanaz a lélek ugyanolyan felállásban sohasem jön le még egyszer. A reinkarnációnak is van egy – hogy úgy mondjam – hierarchiai szerkezete, egy bonyolult szerveződési folyamata, hogy követhetők legyenek azok az utak, azok a tanulnivalók, amelyek megnyilvánulásra várnak, azok a feladatok, amelyeknek a megélése valamilyen irányú fejlődést okoznak nekünk. Hallottál már a felsőlélekről, vagy felettes énről. Ha egy lélek távozik a mi világunkból, akkor egy folyamaton keresztül egyesül az ő fölötté álló felettes énnel, aki jó esetben több irányba is inkarnál magából egy-egy materializált, vagy más módon manifestált részt. Ezek egymással folyamatosan kapcsolatban állnak, akár megnyilvánult állapotban vannak, akár a köztes létben. Helyzetük folyamatosan változik a felettes én épp aktuális megélnivalójának, vagy vele kapcsolatban lévő más lelkek érzelmi állapotának megfelelően. Egy-egy újabb feladat megoldásához a felettes énből mindig más-más felépítésű, képesítésű, és emlékü, érzelmi és értelmi háttérrel rendelkező egység válik le, s inkarnálódik. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy egy-egy feladat megoldásához a testednek nem mindig ugyanazok a részei kellenek, hanem mindig egyedi elrendezésű egységek válnak alkalmassá azok megoldására. Mivel mostanában a gondolataink egyre csapongóbbakká válnak, konfliktusaink egyre több rövidebb-hosszabb problémát hagynak hátra, ezért szükségszerű, hogy felső lelki szerveződésünk is ennek megfelelően egyre felgyorsultabb és egyre szétforgácsoltabb módon igyekezzék ezeknek materializációs helyet nyújtani.

Ahhoz, hogy lelkileg fejlődjünk, szükséges a szenvedés. Ezért van az, hogy többen inkarnálódnak olyan területekre, ahol az önmagukban felgyülemlett feszültséget, kiolthatják, tanulhatnak belőle, és életük továbbfolytatásához tapasztalati ismeretanyaggal rendelkezzenek. Ezt másokkal való kapcsolataik megélésének felgyorsítása révén érhetik el. (Ha a neten elkezdész böngészni, egyre több infóhoz jutsz, s egyre több kérdés merül fel benned. Ennek hatására egyre gyorsabban kattogsz ide-oda, hogy megértsd mindazt, amit szeretnél. Sok idő kell aztán ahhoz, míg rájössz, hogy ezt a keresgélést lassítanod kell, és még több ahhoz, hogy lemondj bizonyos kérdésekről. Elfogadd, hogy nem olyan fontos mindenre választ találnod, főleg nem azonnal. Érted?) Ezt a

folyamatot a felsőlelkeknek is el kell játszaniuk, sőt azok feljebbvalóinak is – bár minél magasabbra lépünk a hierarchiai létrán, annál bölcsebben vagyunk képesek kezelni ezt a helyzetet. Nem csak itt a földön pörgünk. Sőt itt is azért pörgünk, mert fönt is bepörögünk.

Tehát nem célszerű a földi materiális megértés fényében vizsgálni a lelki dimenziókból alászületők reinkarnációs útjait. Ezeknek nem itteni, hanem ottani okai vannak. Bár itt is jó támpontot nyújthat a megértéshez az, ha alaposabban megvizsgálász olyan embereket, és azok tetteit, akik embertömegek fölött gyakorolnak hatalmat. Főleg a gazdasági szekcióban találsz jó megértésre. Nézd meg, mit is csinál egy multinacionális cég egyetlen tulajdonosa, akinek több száz vagy ezer üzlete, termelő egysége vagy szolgáltató hálózata működik szerte a világon. Nézd meg, hogy folyton változó gondolatai, érzelmei, kapcsolatai és körülményei rendszeresen hány egységet szüntetnek meg (halál), helyeznek üzembe (születés), vagy szerveznek át az épp aktuális szerkezetbe (kríziskezelés, életszakasz-váltás). Ezek mind egyesülnek az ő egységes gondolataival időről időre, a többi egységgel a központon vagy rövidebb-hosszabb csatornákon keresztül folyamatos kapcsolatban állnak. Ez a bonyolult szerkezet mind az egyszemélyi tulajdonos manifesztációja. Ettől ő folyamatosan nő, változik, fejlődik. És akkor még nem beszélünk az íróasztalában lévő kész vagy félkész terveiről, vagy a beosztottjai által folyamatosan gyűlekező egyéb információkról, amelyek kisebb-nagyobb részfeladatok megoldására akár önállóan is működésbe lépnek. Ezeket is a központi személy mellett a hatalma alatt lévő gazdasági egységek (még a jog is úgy beszél róluk, mint: jogi személyek) képzelete, tudata (tudatosan összegyűjtött ismeretei és azok meghatározott irányú felhasználási készsége), érzései, kapcsolatai hozzák létre. Ez egy kitűnő lenyomata mindannak, ami fönt a szellemi létsíkokon, reinkarnáció néven ismeretes.

Ennek alapján talán már másként látod azt a kérdést is, hogy mennyien vannak a köztes létben, és nekik mennyi idő kell az újjászerveződéshez, inkarnálódáshoz. Ennek semmi köze a mi időfogalmunkhoz, ott ennek nincs értelme. Ezt csupán érzékeltetésként mutatják meg némely kutatók. Nem tényként tárják eléink. Ott, ahol a tér és idő minden pillanata egyben van, nincs semmi jelentősége a mi időnknek. Ott az idő minden pillanata egyszerre zajlik, a pillanatok nem függnék egymástól, csak attól, hogy innen mi kerül oda.

Annak, hogy mennyien születnek le ide, semmi köze ahhoz, hogy itt el lehet-e őket tartani. Nem azért jönnek, hogy a létszámot kitegyék, vagy túllépjék. Erre egyébként megvannak az egyetemes alapelvek, melyek pontosan szabályozzák ezt, nem a mi és nem az ő dolguk. A Tao, az egyetemes életelv ezt elvégzi helyettük. Így semmilyen furcsa következmény nem lehet ebből, csak annak a következménye, amiket a már élt lelkek tettek, vagy gondoltak, éreztek.

Nem tudom, érthető volt-e?

Folytatnám ott,

Hogy megláttassam veled, mit értek „lenyomat” alatt. Valóban, ahogy írod: felső énünk elképzel magának sok-sokféle életutat, ezeket a gondolataiban mind-mind végigzongorázza. Ezek közül aztán (korábbi és akkori kapcsolatainak érzelmi feszültségétől vezettetve) néhány elgondolása elegendő elvarratlan előzményt és okot, valamint célt szolgáltat arra, hogy manifesztálja azokat. Természetesen nem mind a fizikai létsíkon valósul ez meg, csak amelyeknek ez a rendeltetésük (mert ilyen mélyre kell lenyúlni a megoldáshoz, valaminek a közvetlen megtapasztalásához). Tehát egy felső én szétdarabolt inkarnációi, mint amilyenek mi is vagyunk, egymással párhuzamosan is inkarnálódnak. Ezt könnyen megtapasztalod, ha az elmédvel magad is elgondolkodsz azon, hogy egy-egy élethelyzetet hogyan oldanál, oldhatnál meg. Ezt egyébként akaratlanul meg is teszed, minden nap – főleg éjjel, mikor a tested kikapcsolod egy időre. Ilyenkor óriási vitatkozásokba bocsátkozol a felső éneddel, illetve annak minden lehetséges inkarnációjával, melyek épp veled párhuzamosan léteznek. Ezt innen a háromdimenziós lélettérből, ebből a lassú, 7,8 Hz-s rezgésszintről nehéz átlátni. Nem is fizikálisan kell, hanem értelmileg és érzelmileg. Az én számomra innen nézve a többi (felső énem párhuzamos manifesztációi) lenyomatok. Nem élem meg őket (csak minimális mértékben, és mindig ki tudok lépni belőle), csak megfigyelem, így tanulok belőle, s felhasználom őket a döntéseimben. A következményei viszont kézzelfoghatóan fejlesztik (vagy legalább is bővítik, változtatják) a jellememet, éneket.

Ha megfigyelted, a mások fölött hatalommal bíró egyének is megteszik ezt a hatalmuk alatt lévőkkel – úgy, mintha azok az ő gondolatai számára lennének fenntartva, s saját gondolatainak megfelelően irányítja az ő életüket. Általában gonosz hatalmasoknál tapasztaljuk ezt, de helyes szándékúak is így tanulhatnak a legkönnyebben. Mintegy másokkal eljátsztatják a saját gondolataiknak a variánsait. Általában nem tudnak róla, de így tesznek.

Tudnunk kell, hogy az inkarnációkat (a fent leírt szisztéma szerint) több dolog irányítja. Ezek a gondolataink, azok megnyilvánulásainak következményei, kapcsolataink, illetve azok érzelmi töltete. No, mármost, ha olvastál Silvát, akkor tudod, hogy a teremtés legfontosabb, legerősebb hajtóereje az érzélem. **A teremtett dolog** (jelenünkben egy-egy inkarnáció, egy életút, életszakasz) **formáját a képzelet szüli, erejét pedig az érzélem adja.** Már a fizikai törvényekben is igaz (főntebb is), hogy egy kavalkádból mindig a legerősebb fog dominálni (jelenünkben

megnyilvánulni, inkarnálódni). Az erős érzelmek tehát nem „felülírják a lélek választását, hanem a legerősebb érzelmek alatt álló forma fog megnyilvánulni – igen, ha kell újra és újra ugyanabba a formába.

Ha azt gondolod, hogy az érzelem csak itt a mi világunkban létezik, akkor el kell gondolkodnod azon, hogy Isten hogyan teremthette „szeretetéből” a világot, és benne minket. **Az egész Univerzumot a szeretet tartja össze, ez a leghatékonyabb érzelem, ami csak létezik.** Ez a legerősebb habarcs az Univerzum kövei között. Úgy is nevezik, hogy királyi érzelem: úgy uralkodik az összes többi érzelmen, mint király a népén, annyival magasabban van a többi érzelemhez képest, mint király a népéhez képest. Ennek legerősebb ellentéte a gyűlölet, ami épp úgy teremthető erővel bír, mint a szeretet. (Ennek teremtése azonban más jellegű.) Erre épül az Univerzum fekete-mágiája is.

Én is sok szeretettel nyújtom át neked, a titkoknak e csokrát. Kellemes gondolkodást!

Szia, Peti!

Vettem a lapot, természetesen nem foglak „lebuktatni”, de jó lenne eldönteni, hogy angyal vagy-e, vagy indián-szellem. Vagy bizonyos szempontból ez ugyanaz? – Ez csak költői kérdés volt.

Kösz, hogy érdekel az írásom. Várom a kérdéseidet, de még inkább az együttműködési szándékodat. Még kevesen vagyunk, akiket igazán érdekel a megoldásnak ez a formája. Minden hozzászólás, egészséges vita, és kezdeményezés érdekel. Néhány éven belül elérünk egy olyan mélypontra, amely mindenképpen reagálásra kell, hogy készítsen minket. Akkor már inkább felfelé, mint a megalkuvás egyre mélyebb mocsarába.

A „Vénusz-szervezet valóban érdekel, hisz valószínű, hogy velük hatékonyan együttműködhetek, s hatékonyabban foghatok hozzá a „Virág-rendszer” kiépítéséhez is. Így előre is köszönöm a szimatolásodat (bár azt hittem, hogy némi közöd van hozzájuk).

Azt írod, az életed fordulóponton van. Nos, ettől vagyunk emberek. Azért vagyunk itt, ilyen helyzetben, hogy lehetőséget kapjunk az életünk megfordítására, hogy ne kelljen tovább süllyednünk eddigi hibás döntéseink miatt. Nekem a krízis úgy érettségi körül ütött be. Akkor fordult meg igazán a gondolkodásom. Ha ez neked most jött el, biztosíthatlak, hogy kemény időszak előtt állsz. Ha a tapasztalatommal segíthetek, szívesen megteszem. Én már átéltem egyet, s mást. Tudom, mi vár rád. Persze minden életút más és más, így nem adhatok biztos tippeket, csak általánosságban „taníthatlak” meg arra, hogy hogyan kezeld, hogyan fogadd el, hogy hogyan lépjél tovább abba az irányba, amit te helyesnek gondolsz.

Maradj levélközelen, írd magadról többet, hátha még barátkozhatunk is.

Károly

Tiszta lélek

Valóban döbbenetes látni, hallani, hogy a világegyetem közös nyelve - ahogy Choelo nevezi - így képes megnyilvánulni azok körében, akiket még nem tépett szét a sötét felhő ereje. Ők még tudják, hogy mi az az ember, mi már rég elfelejtettük. Ők még tudják, hogy attól vagyunk emberek, hogy a fát fának, a vihart viharnek és egymást egymásnak látjuk.

Nehéz ezt újra elsajátítani? Igen, nagyon nehéz, De nekünk épp ebben áll az erőnk. Felismertük ugyanis, hogy újra meg kell tanulnunk emberré lenni. Ehhez a busmanok kiváló tanítómesterek.

Igen, érdekes

Jól ideöntötted magad! Köszönjük neked!

Lám-lám, nálad is igaz a mondás, hogy a szenvedés igazzá tesz. Ezekből a szenvedésekből sokat tanulunk. Nem lehet egyértelműen azt mondani, hogy aki rosszat vonz, az rossz. Hiszen sokan azért vonzzák a rosszat, mert le kell dolgozniuk a saját jellemhibáikat. Ehhez viszont partnerek kellenek. Meg kell, hogy rugdossák, ő is kell, hogy rugdosson másokat. Az jelenti viszont az előrejutásukat, ha ezen közben felismerik az útjuk jelentőségét, s egy idő után már megpróbálják a kezükbe venni az irányítást, nevezetesen a saját jellemhibáik szisztematikus kijavításának az irányítását.

Te ezt felismerted és tenni akarsz. Korábban csak a vélt vágyak, később a mások iránti düh, majd a megfelelni vágyás lépcsőit jártad végig. Többször magad ellen fordultál, míg végre rátaláltál az útra, melyen járnod kell. Sokat segítesz ezzel másoknak is. Csak így tovább!

Ezek a kapcsolatok arra valók, hogy a konfliktusainkat, a belső harcainkat megfelelő helyzetben tudjuk megélni. Ha ezek a rossz társak bántások, hazugságok, csalások, lopások, lelki rablások nem lennének; vajon mik vinnének közelebb önmagunk megismeréséhez, önvalónk helyes megítéléséhez, s milyen esélyünk lenne azok

kitisztítására? Hisz nyilván a mi vágyaink hozták velünk kapcsolatba őket. Én már csak tudom. Épp elég ilyenben volt és van részem nekem is. Azonban a próba lényege, hogy megtanuljunk belőle ezeknek a helyzeteknek a helyes kezelését. Minél jobban tudjuk kezelni ezeket, annál kevesebb lesz belőlük, s annál alkalmassabbakká válunk egy következő próbasorozat materializálására, egy magasabb spirituális szint problémájának a megoldására. Jó úton jársz. Előre! Az életünk nem arról szól, hogy a körülményeink között – melyeket mi vonzunk – jól érezzük magunkat, hanem arról, hogy megszabaduljunk a hibáinktól – amiket szintén mi vonzottunk –, és megtanuljunk másoknak is segíteni ebbéli törekvéseikben. Ez egyedül sohasem mehet. Ehhez, mindig társak kellenek. Jók vagy rosszak, de kellenek. Csak velük, az ő segítségükkel fejlődhetünk – akármilyen banálisnak is hangozzék. **Szenvedni embernek való.** Legyünk rá méltók. Nehéz, de ez az ÚT.

A boldogság definíciója a következő: **a szeretet és a szolgálat terméke.** Tehát **boldog ember az, aki azt szolgálja, akit igazán szeret.** Ennél nagyobb boldogságról nem tudok.

A leírtak alapján úgy látom, épp ideje komolyan beszélgetni arról, hogy ezen a helyzeten változtassunk. Sajnos már nem elég az, hogy veszünk másnak egy csomag tésztát, vagy pótoljuk a perselye tartalmát. Ez is csodálatos dolog, hisz erre is csak nagyon kevesek képesek (nem anyagilag, hanem bensőleg). Ezért kínálom az olvasóidnak is, neked is, hogy párbeszédet kezdjünk az ezoterikus gazdaságszervezésről.

A film szerint a szerencsétlenség hozta az áldást. Az életünk épp ilyen. Ezért kell megtanulnunk tudatosan szenvedni. Hisz ez a szenvedés hozza meg a várt boldogságot.

Amit elfelejtünk, az elmúlik. Ez igaz az emberre is: **akit nem szeret senki, az meghal.**

Nos, valóban érdekes, amit írtál. Alapos emberjellemzés, sok kérdés keres választ benne. Így köszönöm, hogy olvashattam, és igen tisztellek érte – valószínűleg jobban, mint a párjaid.

További jó irányt az életednek, ehhez itt, Sanyi lapján valóban sok segítséget kaphatsz.

Bennünk van

Tökéletesnek vélem a meglátásodat. Te érzed az Istent, nem látod. És ez a te nézőpontodból tökéletes, nőies.

Csak annyit tennék hozzá tenni, hogy **a végtelent felfoghatjuk, de át nem ölelhetjük.** Tehát Istent, mivel végtelen – minden tekintetben – részeiből (például önmagunkból) megérthetjük, de a teljességét soha át nem foghatjuk. Ez arra sarkallhat bennünket, hogy egy egész életen át kutassuk Őt. És ez benne a gyönyörű. Az önmegismerés iskolája megtanít bennünket arra, hogy Istent kutassuk – önmagunk által.

Ego - Felső Én

Tudtad, hogy a Felső Én az Egóból él? Persze nem uralkodik rajta, mint azt gondolhatnánk, hanem egészséges atya-fiúi kapcsolatban vannak. A Felső Én addig fejlődik, míg az Ego táplálja őt. Persze az Egót a Felső Én kelti életre titkos vágyaival, az Ego viszont segít neki megélni azokat. Másfelől tökéletesen egyetértek veled (Gyöngyház).

Bochecha-nak igaza van

Bochecha-nak igaza van. Az a legkönnyebb, hogy másokat hibáztassunk. Ehhez nem kell, se tanulni, se gondolkodni. Elég csak gyűlölni, és morogni.

Ha azonban szeretnéd képességet szerezni arra, hogy másokat ítélj, előbb magadban tégy rendet. A bankárok olyanok, amilyenek. Ha megfelelő üzletet tudsz kötni velük, tedd meg, ha nem, miért állsz velük szóba. Ők a te tanításodért vannak – ha nem is tudnak róla. De a te feladatod, hogy a velük való kapcsolatodból tanulj, és nem az, hogy őket megítéld. Természetesen megteheted, de ettől még nem lesz jobb a te anyagi helyzeted, a te érték-ítéleted, a szükséglet-kielégítési stratégiát, a te vágyaid, a te hozzáállásod a pénzhez, és így tovább. Ők azért olyanok, hogy mi a velük való konfliktusokból tanuljunk, és segíthessünk ebben másoknak is. Remélem, neked is sikerült kicsit. Üdv.

Kicsit hat rám

A gazdasági világválság kicsit hat rám, mert a körülöttem élő emberek meg vannak hülyülve tőle. Na, ez hat rám, nem maga a válság. Nekem soha sem volt pénzem, csak amennyire szükségem volt. Most semennyire sincs szükségem, így nincs egy fillérem sem. Viszont nincs egy megveszekedett forint adósságom sem. Így azt mond-

hatom, hogy sok milliomosnál (akiknek a vagyona valójában adóságból gyűjtött forgóeszköz) sokkal gazdagabb vagyok. Ennek ellenére megvan mindenem, amire szükségem van – sőt jóval több is. Nagy részét szívesen ki is dobnám az életemből. Csak azért nem teszem, mert a családomnak 'kell'. Szükségük nekik sincs rá jobban, mint nekem, de ragaszkodnak hozzá. És ragaszkodnak ahhoz, hogy egyre több és több ostobaságot vásároljanak maguknak, a saját szórakoztatásukra, és az én bosszantásomra. (Erősen emlékeztet ez engem Fionára, aki a megszabadítását követő napon, útban Farkwar nagyúr országa felé, odaállt Shrek elé, és a pofájába ordította, hogy, „nekem éjszakai szállás 'kell'!") Ezért aztán azt mondhatom, hogy engem a válság egyáltalán nem érint, viszont egyre idegesítőbb azok viselkedése a környezetemben, akik azt mondják, hogy egyre kevésbé tudják megvenni mindazt, amire valójában – az én felfogásom szerint – semmi szükségük. Csak 'kell' nekik –, mert a többinek is van. Nekem nem kell. Ezért nem érint a válság.

Igazad van tehát, Sanyi, amikor azt mondod, hogy a válság 'egyének válsága'. Tökéletesen így van.

Isteni bölcsességek, alapelvek

Kutakodásaim során rábukkantam egy-két olyan elvre, amelyek kisebb-nagyobb mértékben meghatározzák emberi jellemünket, igazgatják utunkat, vagy legalább is szükség volna arra, hogy alapos tanulmányozásuk útján közelebb kerüljünk önvalónk megértéséhez. Nézzünk belőle itt néhányat – természetesen a teljesség hiánya mellett. Íme!

- Őrült, aki halni vágy, még a rút élet is szebb, mint a szép halál.
- A legtöbb ember életét vágy és félelem irányítja.
- Hagyd békén az életet! Hagyd létezni!
- Ne vedd a gondolatot túl komolyan!
- A gondolkodás részekre töri a valóságot.
- Semmi sem létezik önmagában és egyedül.
- A gondolat nem foglalja magában a valóságot és az igazságot.
- Te a tudás vagy, maga.
- Bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit tesznek.
- Nincs én, nincs probléma.
- Amikor elveszíted a kapcsolatodat a belső csenddel, elveszíted kapcsolatodat önmagaddal. Amikor elveszíted a kapcsolatodat önmagaddal, elveszíted magadat a világban.
- A világ csak belülről változhat meg.
- Mikor sok a parancs, a törvény; sűrűsödnek a tolvajok, betyárok.
- Egyenesség vezérli az országot, csak a háború kíván ravaszságot.
- Tétlenség hódítja meg a világot.
- Az összhang tudása: állandóság. Az állandóság tudása: világosság.
- Ha pompás a palota: a szántóföldek begyepesülnek, a magtárak kiürülnek. Dísz-köntösben járnak, éles kardokat hordoznak, étel-itallal be nem telnek, fölösleges javakat halmoznak; rablás-dicsekvés a neve.
- Az út szűl, az erény táplál, a lény alakot ölt, az alak beteljesít.
- Aki megelégszik, kudarc nem éri.
- A zsarnokok nem holtukkal pusztulnak el.
- Ne légy értékes, mint a jade-kincs; légy egyszerű, mint a kavics.

- *Az igaz út, ha elvesz, itt az erény; az erény, ha elvesz, itt a szeretet; a szeretet, ha elvesz, itt az erkölcs; az erkölcs, ha elvesz, itt a tisztelet.*
- *A tisztelet a hűség és a bizalom hiánya, a zűrzavar kezdete.*
- *Hatalmas, aki másokat legyőz; aki önmagát legyőzi: erős.*
- *A jó a rossznak tanítója; a rossz a jónak támasztója.*
- *Aki tízezer szekér gazdája; néz a világba, s nem lát önmagába.*
- *Szenvedést okozol másoknak, hogy így szolgálj magadat.*
- *Bármiféle rendszer, amin keresztül értelmezed a valóságot, az átmenetileg hasznos lehet, ám aztán ereszd szélnek.*
- *Ha megütik az egyik orcádat, tartsd oda a másikat is.*
- *Az ego örült, és ne becsüld alá az örültsége mértékét*
- *Nem érdemelsz bizalmat, ha túl sokat ígérsz.*
- *Terebélyes fa hajszál-gyökérből fejlődik, kilenc-emeletes torony, kupac földből emelkedik, ezer-mérföldes utazás egyetlen lépéssel kezdődik,*
- *Elvesz a fényes hadsereg.*
- *A kemény, erős: alámerül, a puha, gyenge: felülkerekül.*
- *Nem szép az őszinte szó, nem őszinte a szép szó.*
- *Nincs lágyabb, mint a víz, mégis a követ kővájja: nincs külön nála. A gyenge legyőzi az erőt,*
- *a lágy a keményt:*
- *A szavaknak ősapjuk van, a tetteknek királyuk van.*
- *a bölcs ismeri magát, de nem ismerteti, szereti magát, de nem szeretetteti, neki nem a távoli kell, hanem a közeli.*
- *Választhatod az igent. Önként.*
- *Az igazi életed akkor kezdődik, amikor az „én” illúziója szertefoszlik,*
- *Valahányszor bármi kapcsán védekezni kezdesz, tudj meg, hogy egy illúzióval azonosultál.*
- *Fogadj el mindent, ami az utadba kerül, hisz ugyan mi felelhetne meg annál jobban a szükségleteidnek,*
- *Engedd el a múltat, és a jövőt!*
- *Egyetlen forma sem örökéletű.*
- *Add meg magadat most!*

- *Probléma akkor kezdődik, amikor elkezdesz beszélni.*
- *Isten tanítója vagy.*
- *Amit másokkal teszel, azt magaddal teszed.*
- *Minden ember maga teremti meg a fájdalmat magának,*
- *A házasságok a mennyben kötötnek, kivéve ezt, ami a pokolban kötött.*
- *A bölcs büszke, de nem kevély, az ostoba kevély, de nem büszke.*
- *Mondd el és elfelejtem; Mutasd meg és megjegyzem; Engedd, hogy csináljam és megértem.*
- *A bölcs mindent magában keres, a balga mindent másokban.*
- *Ha erőd kevés, akkor félúton kijdőlsz, de ne fekjüdj le már az út elején.*
- *Bátor ember az, aki az ellenséggel szembeszáll. De még bátrabb az, aki baráttal száll szembe. A legbátrabb azonban az, aki önmagával képes szembeszállni.*
- *Aki úgy szereti és becsüli az országot, mint önmagát, az méltó a kormányzásra.*
- *Az eredethez visszatérni, annyi, mint megnyugodni.*
- *Aki kapni akar, tanuljon meg adni.*
- *Aki sokat gyűjt, sokat veszthet.*
- *Sokát kell olvasnod ahhoz, hogy megtudd, milyen keveset tudsz.*
- *A hatalom valamennyi megnyilvánulása közül az önmérséklet a legnagyobb hatású.*
- *A világ a menny és a pokol erőinek küzdőtere.*
- *A hit a remélt dolgok bizonyosságként való megélése.*
- *A hit a nem látható dolgok bizonyossága.*
- *Az ember arra született, hogy szenvedjen.*
- *Az élet szenvedés.*
- *Szenvedni embernek való.*
- *Amíg elménk telítve van vágyainkkal, az élvezetek iránti sóvárgással, addig csak szenvedés lehet a sorsunk, mert minden élvezet mögött ott leselkedik a büntetés.*
- *Mi van, amit nem kaptál? Ha meg úgy kaptad, miért dicsekszel vele?*
- *Ha meg akarod ismerni múltadat, nézd meg a mostani életedet;*
- *Ha meg akarod ismerni jövődet, vess egy pillantást a jelenre.*

- *A tutaj arra jó, hogy átkelj vele a folyón; Utána már felesleges a hátadon cipelni.*
- *A gyűlöletnek csak a szeretet vethet véget.*
- *A műveltség jó sorsban ékesség, balsorsban menedék,*
- *Úgy gondolkodj, mint a bölcse, de úgy beszélj, mint az egyszerű emberek,*
- *Az emberek azt hiszik el, amit szeretnének,*
- *A Nap is jár ezeken a helyeken, mégsem mocskolódik be.*
- *Némelyek városok felett uralkodnak, de asszonyoknak szolgálnak,*
- *Élet ünnepnapok nélkül, hosszú út vendégfogadók nélkül.*
- *A szerelem üldözi azt, ami elillan, és elfordul attól, ami kínálja magát.*
- *A rózsza nem élhet fény nélkül, a nő nem élhet szerelem nélkül.*
- *Az ínség örök vendég annál, aki tétlen.*
- *Ismerd meg önmagad, és tudni fogod a sorsodat; Mert a sorsod te vagy; Jellemed, személyiséged alakítja, formálja a jövődet;*
- *Fogadd el önmagad, és el tudod fogadni majd a sorsodat is;*
- *Vigyázz magadra: változtass magadon, és változni fog a jövőd is.*
- *Szeretnéd tudni, hogy mit hoz a jövő? Teremtsd meg a jövőt!*
- *Csak az marad változatlan, aki változtatni tud.*
- *Egyedül a változás állandó.*
- *A múltat még Isten sem tudja megváltoztatni.*
- *Nem a dolgok határozzák meg az ember életét, hanem az a felfogás, amit a dolgokról alkotnak,*
- *A bölcsek tudják, hogy mire van szükségük, de a gazdagok nem; Különbözően ezek is jobban vágyódnának a bölcsességre, mint a pénzre.*
- *Senki sem gyógyítja meg a bolondot azzal, hogy ő is megbolondul.*
- *Figyeljünk oda ellenségeinkre, mert ők az elsők, akik felfedezik hibáinkat.*
- *Mint a vasat a rozsdá, úgy emésztí az irigy embert saját lelke.*
- *Olyan élvezeteket keress, amelyek a munka nyomában járnak, és nem előtte.*
- *Ki mint vet, úgy arat.*
- *Az igazság szabaddá tesz.*

- *A gyertyát nem a véka alá kell rejtetni, hanem a gyertyatartóba kell tenni, hogy világosságot adjon mindazoknak, akik a házban vannak.*
- *Amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj.*
- *Mert, ahogy fontolgat az ember, olyan ő.*
- *Ahol a kincsetek, ott a szívetek.*
- *Őrizkedjete a hamis prófétáktól, mert juhok képében jönnek el hozzátok, holott ragadozó farkasok.*
- *A Paradicsomban több helye van egy megtérő bűnösnek, mint száz igaznak.*
- *Senki sem lehet próféta a saját hazájában.*
- *A tapasztalat a bölcsesség kezdete.*
- *A némaságnak hatalmas súlya van.*
- *Az önhittség nyomán csak balsiker terem.*
- *Az öndicséret büdös.*
- *Az elme betegségei sokkal pusztítóbbak, mint a test betegségei.*
- *Ebül szerzett jószág, ebül vész el.*
- *A félnéket is bátorrá teszi a szükség.*
- *A gyávaság senkit sem tett halhatatlanná.*
- *A gyáva százszor hal meg, a bátor csak egyszer.*
- *Bátor csak az lehet, aki ismeri a félelmet; Aki nem ismeri a félelmet, az nem bátor, hanem vakmerő.*
- *Okos tanács nélkül az erő letör.*
- *Ragadd meg a pillanatot!*
- *Adott pillanatban jó helyen lenni.*
- *Fogadd el, amit adnak, de ne követeld, amit nem adnak.*
- *A késedelem veszedelem.*
- *Jaj, a legyőzötteknek.*
- *Jobb később, mint soha.*
- *Állhatatosság és hűség a szerelemben igaz kincs.*
- *A szerelem vak.*

- *Hasonló a hasonlónak örül.*
- *Tévedni emberi dolog.*
- *Az istenek a nőknek fegyverül adták a szépséget.*
- *A férfinak előnyös a házasság; Ha jó feleséget talál, boldog lesz; ha rosszat, bölcs lesz.*
- *A test a lélek hangszere.*
- *Megölhettek, de ártani nem tudtok nekem.*
- *Király se lennék ott, ahol nem vagyok szabad.*
- *Gyorsan jön a veszedelem, ha lebecsüljük.*
- *A fontolgatással gyakran elmúlik az alkalom.*
- *Egyetlen hajszálnak is van árnyéka.*
- *A szerencsét könnyebb megtalálni, mint megőrizni.*
- *A szerencse üvegből van; amikor a legjobban ragyog, akkor törik el.*
- *Megkettőzi bűnét az, aki nem szégyelli.*
- *A nélkülözőnek sok minden hiányzik, a kapzsinak minden.*
- *Önmagát ítéli el a bíró, ha felmenti a bűnöst.*
- *A botlás másodszorra már hiba.*
- *Soktól kell félnie annak, akitől sokan félnek.*
- *Latolgatni tízszer kell, dönteni csak egyszer.*
- *Semmit sem szeret jobban a vágy, mint amit nem szabad.*
- *Amikor szerelmes vagy, nem vagy eszednél, mert ha eszednél vagy, nem vagy szerelmes.*
- *Az asszony vagy szeret, vagy gyűlöl; harmadik eset nincs.*
- *Nehézen adódik az alkalom, de könnyen elvész.*
- *Kedves a tövis is, ha mellette a rózsza.*
- *Gyanakvással tele, kinek rossz a lelkiismerete.*
- *Késő a takarékoság, amikor már fogytán a vagyon.*
- *Nem az a szegény, akinek kevés a vagyona, hanem az, aki többet kíván.*

- *A szalmafedél ugyanúgy megvédi az embert, mint az aranyos tető.*
- *A lovat nem teszi jobbá az aranyos kantár.*
- *Az igazság beszéde egyszerű.*
- *A derűre ború jön, a borúra meg derű.*
- *A gyógyulni akarás a gyógyulás része.*
- *Sehol sincs az, aki mindenütt van.*
- *A sors ritkán keresztezi a bölcs útjait.*
- *Az erényt tanulni kell.*
- *Ne annyit markolj, amennyit szeretnél, hanem amennyit a kezdedben bírsz tartani.*
- *Ki sokat markol, keveset fog.*
- *Az idő pénz.*
- *A szerelem mindent legyőz.*
- *Bármit tanulsz, magadnak tanulsz.*
- *Szükségben mutatkozik meg az igaz barát.*
- *Kéz kezet mos.*
- *Ami ma nincsen meg, meglesz holnap.*
- *Amilyen az úr, olyan a szolgál.*
- *A hal úszni akar.*
- *A pénznek nincs szaga.*
- *Nincs olyan rossz, amelyben ne lenne valami jó is.*
- *Az irigység a kisebbségi érzés megnyilvánulása.*
- *Semmi sem gyötör jobban, mint a meghiúsult remény.*
- *A lelkiismeret jobban vádol ezer tanúnál.*
- *A lelkiismeretnél nincs szigorúbb bíró.*
- *Szeretetre vágysz? Szeress!*
- *Mindenki magának tulajdonítja a sikert, a balszerencsét viszont másnak róják fel.*

- *Messziről nagyobb a tisztelet.*
- *Inkább tisztos halált, mint gyalázatos életet.*
- *A kocka el van vetve.*
- *Lassan járj, tovább érsz.*
- *A róka megváltoztathatja a szőrét, de nem a természetét.*
- *Nem az a fontos, hogy velünk mit tesznek, hanem az, hogy mi mit teszünk.*
- *Életünk olyan, amilyenné gondolataink teszik.*
- *Háborúban az embert a kard, békében a fényűzés sebzi meg.*
- *Gyakran a nagy tolvajok büntetik meg a kisebbeket.*
- *Óvakodj attól, hogy mások hajából örömöd támadjon.*
- *Erkölcseiddel tündökölj, s ne a vagyonoddal.*
- *Amit te magad nem tudsz elviselni, arra ne adj parancsot másoknak.*
- *A hallgatást ritkán, a beszédet gyakran megbánjuk.*
- *Ne legyen gyorsabb a nyelved, mint az eszed.*
- *Addig üsd a vasat, amíg meleg.*
- *Amilyen a kezdet, olyan a befejezés.*
- *Ajándék lónak ne nézd a fogát.*
- *Hatalmasabb a példa a szónál.*
- *Magának él, aki nem szeret.*
- *Ki a jót feledí, balga; de még balgább az, aki a rosszat feledni képtelen.*
- *A szerencse istenasszonya odatalál a szívósan igyekező emberhez.*
- *Ahol a szemek beszélnek, ott szavakra már nincs szükség.*
- *Más kárán tanul az okos, a saját kárán a bölcs.*
- *Magam kárán lehetek okos.*
- *Az ésszerű és az ésszerűtlen ugyanarra a tudásra vezet.*
- *Vak tyúk is talál szemet.*

- *Aki a veszélyt szereti, általa vész el.*
- *Aki könnyen hisz, könnyen megcsalatik.*
- *Gyakorlat teszi a mestert.*
- *A megtörténtet nem lehet meg nem történté tenni.*
- *Ember embernek farkasa.*
- *Minél több embert ismerek meg, annál jobban kedvelem a kutyámat.*
- *A nép szava, Isten szava.*
- *Az idő változik, és vele együtt mi is.*
- *A lét csak csaló kép, nem oszt, nem szoroz, hisz egyként elillan, mi jó, s mi rossz.*
- *Ki bánatot sosem ismert, az boldogságot meg nem ért.*
- *A szenvedés a leggyorsabb paripa, amely a tökéletességhez visz benneteket.*
- *Minden érv közül a tekintélyen alapuló a leggyengébb.*
- *Ahány nyelvet beszélsz, annyi embert érsz.*
- *Nem az a fontos, hogy ki hány nyelven beszél, hanem az, hogy mit mond.*
- *Ez az ember valóban hét nyelven beszél, de mind a héten ostobaságokat.*
- *Nem mindig lehet megtenni, amit kell; de mindig meg kell tenni, amit lehet.*
- *Ahová az értelem nem hatol be, oda eljut az érzés.*
- *A hallgatás, beleegyezés.*
- *Ne kérdezz többet, mint amennyi a hasznodra válik.*
- *Hol nincs bűnbánat, ott nincs feloldozás sem.*
- *Amilyen az adjonisten, olyan a fogadjisten.*
- *Nem dicsősége a sasnak, ha legyőzi a galambot.*
- *Kemény élete van annak, aki hozzá nem illő asszonyba botlik.*
- *Tűz próbálja meg a vasat, az igaz embert, pedig a kísértés.*
- *Ember tervez, Isten végez.*
- *Az elvesztett idő nem tér vissza.*

- *A láng nem csap fel füst nélkül.*
- *A természet nem szegi meg törvényét.*
- *Minden mindenből ered, és minden mindenné válik,*
- *Minden mindennel összefügg.*
- *Ha a szeretett lény alacsonyrendű, a szerető is lealacsonyul.*
- *Ha az ember nem lát utána, hamar felkoppik az álla.*
- *A boldogság ott található, ahol manapság senki sem keresi; az alázatban és a szolgálatban.*
- *A kifogástalan neveletésben részesült nemes lelkű embert olyan ösztön és tapintat vezérli, mely szüntelenül erényes cselekedetre készíteti; a bűntől visszatartja, ez adja meg emberi méltóságát. A primitív lelkű ember viszont hajlamainál fogva mindig a rosszra törekszik, a tiltott dolgokhoz vonzódik, bűnös gondolatok uralják az elméjét.*
- *Évés közben jön meg az étvágy.*
- *Szép rózsát sem szakíthatsz szúró tövise nélkül; méz, édes illat sincs fanyar társa nélkül.*
- *Nincsen öröm ürmön nélkül.*
- *Legbiztosabb erődítmény a nép szeretete.*
- *Nem az az erős, aki sohasem bukik el, hanem az, aki mindig feláll.*
- *A szokás elhomályosítja a dolgok igazi arcát.*
- *Minden mozdulatunk árulkodik mivoltunkról.*
- *Céltalan hajósna nem kedvez a szél.*
- *Aki nem tudja merre tart, annak mindig rossz felől fúj a szél.*
- *A nő legfőbb vágya az uralom, akár a kedvesen, akár a férjén, a feszes gyeplő ott legyen kezében.*
- *Férfiembernek a feleség hű társ, öröm kútja, s jó menedék.*
- *Kinek a szegénysége nem bilincse, akkor is gazdag, hogyha nincs egy inge.*
- *Bátraké a szerencse.*
- *A nők szeszélyét ismerem; nem kíván, ha kell, de öledbe hull, ha nem kell.*
- *Az asszony olyan, mint az árnyék; Ha szaladsz utána, elfut előled; ha szaladsz előle, ő fut utánad.*
- *Gazdag csúrt szimatolva törbe ne csaljon az asszony, se ringó derekával, se hízelgő fecsegésével; mert tolvajban bízik az, aki ilyen asszonyban bízik.*
- *Ha az első gombot rosszul gomboljuk be, az egész kabát rosszul lesz begombolva.*

- Egy fecské még nem hoz tavaszt.
- Silány marad az, aki magát silánynak tartja.
- A kakas is úr a maga szemétdombján.
- Kivétel nélkül nincs szabály.
- Az erényes nő szépsége olyan, mint távoli tűz és kard; Az első nem égeti, a második nem sebz meg az illetőt.
- Nincs az a zár, felügyelet, retesz, ami jobban megőrizné a hajadont, mint tulajdon erénye.
- Sok nőnek csak azért marad meg az erénye, mert sosem kérték tőle.
- Uram, szabadíts meg a barátaimtól, az ellenségeimmel magam is elbánok.
- Akit egyszer megmart az eb, az már az ugatásától is fél.
- Az igazság önmagáért szól.
- Aki az idegenben a testvérét nem látja, az előbb-utóbb a testvérét is idegennek látja.
- Ne az edényt, hanem a tartalmát nézd.
- Amilyen az anyja, olyan a lánya.
- Nézd meg az anyját, és vedd el a lányát.
- Az én házam, az én váram.
- Mindent a maga idejében
- A szavak kerítői.
- Egy nőt feledni éppen azért nehéz, mert jólesik rá az emlékezés.
- A nők varázsának fele mindig dekoráció.
- Ha arra gondolsz csak, mi rajta csúnya, nincs, ki iránt szerelmed el ne múlna.
- Ki nem hajol a józan ész szavára, mindig magának lesz belőle kára.
- A falnak is füle van.
- A pénz olvasva jó.
- A pénz számolva, az asszony verve jó.
- A kishitűnek rosszul megy sora.
- A hit teremtető és fenntartó erő.

- Minden férfi úgy báni a nőt, ahogy lehet.
- Ki pénzért nőül, sorsa nem lesz más, mint perpatvar, jaj, civazkodás.
- A pénz nem boldogít.
- A pénz nem boldogít, de nélküle nem boldogulsz.
- A böjtölés a legjobb orvosság.
- Az ember annyit ér, amennyit változtat a világon.
- Ki gyönyörnek él, gyönyör lesz a veszte.
- Szükséggel együtt nő meg a remény.
- Árulónk a kétség: Attól foszt meg, mit könnyen elérnénk, ha mernénk.
- A természet ingyen nem adja kincsét.
- Mit ér a tanács ott, ahol összevész a gonoszság és a józan ész.
- Derék ember számára nincs jobb cégér, kérges kezénél.
- Vétkesek közt cinkos, aki néma.
- Bűn bűnt vonzol magával.
- Színház az egész világ.
- Mindnyájan színészek vagyunk az élet színpadán, és az általunk választott szerepet játszunk.
- A kaszással, amely holnap elragad, csak úgy dacolhatsz, ha gyermeked marad.
- Heves tűz hamar kiej.
- Korán nyíló virág, korán hervad.
- A természet csinos burokba gyakran csak férget rejt.
- A nyomor még a Vesta-szüzet is megtántorítja.
- Önmagában semmi sem jó vagy rossz, a gondolataink teszik azzá.
- Az állítás nem bizonyosság.
- Légy hű önmagadhoz, mindennek felett.
- Aki szereti a talpnyalást, méltó a talpnyalóhoz.
- Az öröm leghívebb szószólója a csend.

- *A szó eszme nélkül sosem hatol a mennybe.*
- *Csapás előtt mindig vidám az ember, de a szerencsét gond előzi meg.*
- *A hencegőből könnyen ez marad: megtalálják benne a szamarat.*
- *Rágalomra legjobb válasz a hallgatás.*
- *A nagy tűzvész is szikrából támad.*
- *A pénz könnyebben megy, mint ahogy jön.*
- *Mihelyt habozik, elveszett az asszony.*
- *Hiába van valakinek esze, ha nem tudja használni.*
- *A beszédhez igen kevés ész is elég.*
- *Kettős a fájdalom, ha rejtjük kínjainkat.*
- *A szükség törvényt bont.*
- *A kényszerűség nem ismer határt.*
- *A cél szentesíti az eszközt.*
- *Annyit érünk, amennyit tudunk.*
- *A szerencse is belefárad, ha sokáig a hátán kell hordania valakit.*
- *Légy előbb önmagad ura, azután másoknak is ura lehetsz.*
- *A bölcsnek több haszna van ellenségeiből, mint az ostobának barátaiból.*
- *Hagyd el a dolgokat, mielőtt még azok hagynak el téged.*
- *Akinek vaj van a fején, ne menjen a napra.*
- *A döglött oroszlán sörényét a nyulak is megcibálják.*
- *A citromot kifacsarják, és eldobják.*
- *Aki meg tudja mutatni mit ér, kétszer annyit ér.*
- *Ne tégy semmit első felindulásodban.*
- *Az átmeneti visszavonulás később még győzelmet hozhat.*
- *Aki magának tetszik, mindenki másnak visszatetszik.*
- *A tiszteletet nem lehet kjerőszakolni, azt ki kell érdemelni.*

- *Ne kezdj olyannal, akinek nincs vesztenivalója.*
- *Semmi sem kíván több tapintatot, mint az igazság; elmondásához ugyanannyi hozzáértés kell, mint az elhallgatásához.*
- *Ha élni akarsz, hagyj másokat is élni.*
- *Még a legbutább embertől is lehet tanulni valamit.*
- *A baj nem jár egyedül.*
- *Bizalmaskodásból lesz a szemtelenség.*
- *Az ifjak fő szabálya: jól ügyelj a szádra!*
- *A féltékenységekben több a hiúság, mint a szerelem.*
- *Semmiyen álarc sem takarhatja el a szerelmet ott, ahol van; és nem színlelheti ott, ahol nincs.*
- *Az ész mindig a szív balekja.*
- *A távollét a kis tüzekeket kioltja, a nagy tüzekeket fellobbantja.*
- *A szerelem akárcsak a tűz, nem lehet meg örökös lobogás nélkül; mihelyt megszűnik remélni vagy félni, kialszik.*
- *Az ész nem sokáig tudja játszani a szív szerepét.*
- *Sokkal könnyebb elfojtani az első vágyat, mint kielégíteni mindazokat, amelyek követik.*
- *A szerelemből mindig az gyógyul ki hamarabb, aki előbb szakít.*
- *Semmi sem gátolja annyira, hogy természetesekek legyünk, mint az, ha természetesnek akarunk látszani.*
- *Nagyobb erények kellene a jó sors, mint a balsors elviseléséhez.*
- *A bölcsesség a léleknek az, ami a testnek az egészség.*
- *Az irigység engesztelhetetlenebb, mint a gyűlölet.*
- *Mindenkinek annyi a joga, amennyi a hatalma.*
- *Minél többet tudunk a világ dolgairól, annál többet tudunk Istenről.*
- *A becsületesség a legjobb politika.*
- *Ahova a szerelem beköltözik, onnan az ész kiköltözik.*
- *Önmagunkkal vívni a legsörnyűbb viadal; Önmagunkon győzni a legnagyobb diadal.*
- *Addig nyújtózkodj, ameddig a takaród ér.*
- *Soha ne mondd a kútnak, hogy nem kérsz a vízből.*

- *Mindíg az erősebbnek van igaza.*
- *Az ész szavára fűtyül a szerelem.*
- *Nincs oly titok, amit az idő fel ne fedne.*
- *A hirtelen támadt szerelemből lehet a legnehezebben kigyógyulni.*
- *Nézzük meg másodszor is, de most már alaposan.*
- *A közömbösség a lélek legsúlyosabb betegsége.*
- *Könnyebb az igazságot felismerni, mint elismertetni.*
- *Ha megfosztanánk az embereket ábrándjaiktól, akkor mi örömük maradna az életben?*
- *A boldogság egyik akadály, hogy mindig túl nagy boldogságot várunk.*
- *A boldogságnak az a legnagyobb titka, hogy egyetértésben éljünk önmagunkkal.*
- *Nehéz annyira dicsérni valakit, hogy hazugnak érezze a dicséretet.*
- *A mag sokszor becsesebb a növénynél.*
- *Minek javítani ott, ahol csapnivaló az egész.*
- *A lustaság a test ostobasága, az ostobaság a szellem lustasága.*
- *Ha segítő kézre van szükséged, ott lóg a karod végén.*
- *Ne a tükröt átkozd, ha a képed ferde.*
- *A munka gyümölcse a legédesebb élvezet.*
- *A nagy gondolatok a szívből fakadnak.*
- *A világosság a mély gondolatok ékessége.*
- *Legbiztosabb támogatónk a tehetségünk.*
- *A magány az elmének az, ami a diéta a testnek.*
- *A nagy hal megeszi a kicsit.*
- *A szívnek nincsenek ráncai.*
- *A halálos ágyon már késő megváltozni.*
- *A távollévőknek soha sincs igazuk.*
- *Dühösnek lenni annyi, mint mások hibáját magunkon megbosszulni.*

- *A nő úgy tesz a férfiakkal, mint a sakkjátékos a bábukkal; nyúl az egyikhez, de a szeme már a másikon van, hátha azzal előnyösebb húzást tehet.*
- *A pokol útjai jó szándékkal vannak kikövezve.*
- *Minden nép azzá válik, amivé törvényei teszik.*
- *A szerelemben csak futással lehet győzedelmeskedni.*
- *A magasztostól a nevetségesig csak egy lépés.*
- *A gyűlölet magától visszaszáll azokra, akik táplálják.*
- *Tartós örömet csak magadban és hivatásodban lelhetsz.*
- *Álló víztől csak mérget remélhetsz.*
- *A kinek az arca nem áraszt fényt, abból sosem lesz csillag.*
- *Egy madár sem száll túl magasra, míg saját szárnyain száll.*
- *Nem tudhatod mi elég, míg nem tudod mi több az elégnél.*
- *Gyönyör ejt teherbe, de a szenvedés szül.*
- *Az asszony olyan, mint a szélkakas, csak akkor állapodik meg, ha már megrozsdásodott.*
- *Valamit rosszul tudni, rosszabb, mint nem tudni.*
- *A nők állhatatosabbak a gyűlöletben, mint a szerelemben.*
- *Két veszekedő között a harmadik örül.*
- *A gyorsaság szükséges, a sietség káros.*
- *Nem látni a fától az erdőt.*
- *Kinek sok adatott, attól sokat várnak.*
- *A szemérem minden erkölcs anyja.*
- *Az erény csak akkor növekedik, ha nem vetődik rá fény; ha világosság éri, vagy ha szemedet reáveted, a gyökér kiszárad, és a növényen nem nő több virág.*
- *A némaság mély, mint az örökkévalóság, a beszéd sekély, mint a tovatűnő idő.*
- *Minél többet ér egy beszéd, annál több mögötte a hallgatás.*
- *Az értéket nem az adja, ami látszik, hanem az, ami láthatatlan.*
- *Aki sohasem ette kenyerét könnyezve, aki gondterhes éjszakán sohasem sírt az ágya szélén, az nem ismeri a túlvilági erőket.*

- *A merészségben bűverő van.*
- *Ki nagyot akar, magát zabolázza.*
- *A tudással nő a kételkedés is.*
- *Korlátok között mutatkozik meg, ki a mester.*
- *A művészet a kimondhatatlan tolmácsa.*
- *A hatalom ne beszéljen, hanem cselekedjen!*
- *Ha olyannak látjuk az embereket amilyenek, akkor rosszabbá tesszük őket; ha viszont úgy kezeljük őket, mintha azok lennének, aminek lenniük kellene, akkor segítjük őket azzá válni, amivé képesek.*
- *Ha valakiből ki akarsz hozni egy bizonyos tulajdonságot, tégy úgy, mintha az elérendő erény máris egyik alapvető vonása lenne; előlegezd meg a jó hírnevet, amelyet ki szeretnél fejleszteni benne, és roppant erőfeszítést tesz majd, nehogy csalódást okozzon neked.*
- *Sok kicsi sokra megy.*
- *Ha jó vagy másokhoz, magadhoz vagy a legjobb.*
- *Segíts magadon, az Isten is megsegít.*
- *Ami fáj, az nevel.*
- *Ne vágd ketté, amit kioldhatsz.*
- *A bölcsesség a gyengék ereje.*
- *Nincs hasznosabb dolog, mint felismerni, hogy tévedtünk.*
- *Az ész figyelmeztet arra, hogy mit kell elkerülnünk; de a szív mondja meg azt, hogy mit kell cselekednünk.*
- *Nem lehet boldog az, aki nem akar az lenni.*
- *Aki tanít, az kétszeresen tanul.*
- *A nyomor elfojtja, a gazdagság felszítja a szenvedélyeket.*
- *Az ember nem más, mint testbe öltözött lélek.*
- *A pontosság a királyok udvariassága.*
- *Érdek nélkül semmi sem jön létre.*
- *Szép az, ami érdek nélkül tetszik.*
- *Ember, ne kutasd a rossz okát, te magad vagy az.*
- *A sikert felejtse el, a balsikerekre mindig emlékezzen vissza.*

- *Nem az a szabadság, hogy azt teheted, amit akarsz, hanem hogy nem kell megtenned, amit nem akarsz.*
- *Mindenki egyért, egy mindenkiért.*
- *Egységben az erő.*
- *Semmi sem sebez jobban az igazságnál.*
- *A jó házasságnak a férfi a feje, de szíve a nő.*
- *Sohasem lehet tudni a nőnél, hol végződik az angyal, és hol kezdődik az ördög.*
- *Csak az nem fél, aki balga.*
- *A nőknek megvan az a képességük, hogy egyetlen szempillantás alatt mindent meglássanak,*
- *A szerelem olyan, mint a szél; az ember sohasem tudja, hogy honnan támad rá.*
- *A nő, ha szeretnek, mindent megbocsátanak nekünk, még ballépéseinket is; de ha nem szeretnek, semmit sem néznek el nekünk, még erényeinket sem.*
- *A véletlen is szükségszerűség.*
- *Ritkán gondolunk arra, amink van, és túl gyakran arra, amink nincs; ez a magatartás több nyomorúságot okozott már az emberiségnek, mint az összes háború és járvány együttvéve.*
- *Minden ismeret kútfeje a tapasztalás.*
- *Hass, alkos, gyarapíts; s a haza fényre derül.*
- *Tiszteld a nőket, ők szövők és fonják földi sorsunkba a mennyei rózsát.*
- *A sors felemeli az embert, amikor szétmorzsolja.*
- *Jótékony a tűz ereje, amíg az ember bír vele.*
- *Gazdaasszonyi gond tart össze vagyont.*
- *Ki tudja, hogy az idő méhe mit rejt magában.*
- *A bűn feladja önmagát.*
- *A mór megtette kötelességét, a mór mehet.*
- *A változatosság fűszerezi a gyönyört.*
- *A változatosság gyönyörködtet.*
- *Határozz, és kimondtad sorsodat.*
- *Ábrándozás az élet megrontója, mely kancsalul festett egekbe néz.*
- *Keresd az asszonyt! (Cherche la femme!)*

- *A legnemesebb boroknak is van seprőjük.*
- *Rettenetes, ha a gyűlölet a vizsgálóbíró.*
- *A népszerűség aprópénzre váltott dicsőség.*
- *Ó, hogyha elbukott, ne káromold a nőt! Ki tudja mily teher nyomá, s ejté el őt?*
- *Akkor élsz, ha másokért élsz.*
- *Az ember annyit ér, amennyit használ.*
- *A szerelem nem okoskodik; ha okoskodik, akkor már nem szerelem.*
- *A múlt a jövőendő tükré.*
- *A félelem mindig rossz tanácsadó.*
- *A magyar még a saját kárán sem okul.*
- *Az eltiport nemzet újjászületik, de öngyilkos nemzetnek nincs feltámadás.*
- *A természet kerekéi nem rozsdásodnak be.*
- *Önbizalom a siker egyik titka.*
- *A tett erőt gerjeszt.*
- *A jó modor apró áldozatokból épül fel.*
- *A legélesebb szemű vadász a világon a szerelem.*
- *A nagyság a jövőre apellál.*
- *A dolgok, amelyek neked vannak szánva, feléd gravitálnak.*
- *A hasonló csak hasonló által ismerhető meg.*
- *Az asszony akkor a legerősebb, ha gyöngeséggel vértézi fel magát.*
- *A megvetés és a szerelem gyakran édestestvérek.*
- *Ahol a jólét megtelepszik, onnan nehezen áll tovább.*
- *Elkerült bajokból tevődik össze a boldogság.*
- *A létezés még nem élet.*
- *Az emberek úgy élnek, mintha sose halnának meg, és úgy halnak meg, mintha sose éltek volna. Sok embert az tart életben, hogy elhirdálja az életét.*
- *A halogatás időlopás.*

- *A ravaszság olyan, mint az aprópénz; nem lehet sokat venni érte.*
- *Az ártatlanság tudatlanság.*
- *A politika alapja a kompromisszum.*
- *Boldog csak úgy lehet férfitársa, ha méltó hölgy a koronája.*
- *Szenvedély nélkül nincs zsenialitás.*
- *Az emberi törekvés hajtóereje az elismerés utáni sóvárgás.*
- *Ne mássz túl magasra, mert Isten néha megrázza a fát!*
- *Sok jó ember kis helyen is elfér.*
- *Nem mind arany, ami fénylik.*
- *A kutya ugat, a karaván halad.*
- *A szerelem mindenre talál mentséget, csak az aljasságra nem.*
- *Jobb ízű a falat, ha mindnyájan esznek.*
- *Ha valaki nem lehet a fény forrása, akkor legalább lámpavivóként világítsa meg mások útját.*
- *Ha nem tudsz szert tenni a tudásra, segíts hozzá másokat.*
- *Megfelelő embert a megfelelő helyre.*
- *Pusztulunk, veszünk, mint oldott kéve, széthull nemzetünk.*
- *Szívet cseréljen az, aki hazát cserél.*
- *A nagy lélek csak nagy dolgokra törekszik.*
- *Aki visszautasítja a keresztjét, csak súlyosbítja azt.*
- *A rossz példa lélekmérgezés.*
- *Csak addig vagyunk szigorúak mások iránt, amíg magunkat meg nem ismerjük.*
- *A bizalmatlanság a biztonság anyja.*
- *Ha a lélek nem áradhat ki, magába sűrűsödik.*
- *Az emberi butaság határtalan.*
- *Hol a szabadság, ott van a haza.*
- *A virágnak megtiltani nem lehet, hogy ne nyíljon, ha jön a szép kikelet.*

- *A szerelem mindent pótol, de a szerelmet nem pótolja semmi.*
- *Sokat beszéltek, szépet beszéltek, de ebből a hon még nem él meg; hiába minden szép és jó beszéd, ha nem fogják meg az elejét.*
- *A jót nem elég akarni, tenni kell!*
- *A dolgozók kezei szentebbek, mint az imádkozó ajkai.*
- *Az ember, aki nem csinál hibát, rendszerint semmit sem csinál.*
- *Csak az hibázik, aki dolgozik.*
- *A tett halála az okoskodás.*
- *Az élet értelme a küzdés maga.*
- *Ember küzdj, és bízva bízzál!*
- *A szerelem mindenható, képes újjáteremteni az embert.*
- *A szerelem vak, de a házasságban visszanyered látásodat.*
- *A férfi sorsa a nő.*
- *Öregember, nem vén ember.*
- *A hazugság a gyengék fegyvere.*
- *Aki ellenségével szövetkezik, saját testébe mártja a kést.*
- *A csúszómászók sohasem botlanak meg.*
- *A napnak is van foltja.*
- *Mindent, vagy semmit.*
- *Akinek küldetése van az életben, annak függetlennek kell lennie.*
- *Az ügy, amely bűnben fogant, nem győzhet soha.*
- *Az ősök iránti tiszteletlenség az erkölcstelenség első jele.*
- *Az egyik rendszer oltárterítője, a következő lábtörője.*
- *Nem az számít ki honnan jött, hanem az, hogy hová tart.*
- *A szépség mindenütt ott van, nem rajta múlik, hogy nem látjuk meg.*
- *Az üzlet az üzlet.*
- *Amikor már semmire sem számíthatunk, mindenre kell számítanunk.*

- *A szelídséggel szemben nincs ellenállás.*
- *A szépség jó dolog, de csak akkor, ha nem veszi észre önmagát.*
- *Aki nagyon szereti önmagát, azt nem szeretik mások, mert tapintatból nem akarnak a vetélytársává válni.*
- *Ne törekedj a gazdagságra, mert ha megszerezted, megöl az unalom.*
- *A gazdagság nem tesz többé, csak elvakultabbá.*
- *Az ember vagyonának szolgálja.*
- *Amit nem adtál oda, soha nem lesz igazán a tied.*
- *Nem az a fontos az életben, amit kapunk, hanem az, amit adunk.*
- *Az előítélet látható támasz nélküli kósza vélemény.*
- *Azok a próféták találhatnak meghallgatásra, akik olyan tanokat hirdetnek, amelyeket az emberek már egy idő óta éreznek anélkül, hogy azt pontosan meg tudnák fogalmazni.*
- *A szerelemre méltó férfi ritkán érkezik a szerelem órájában.*
- *Néha a kezdők látnak legtovább.*
- *Ha egy ostoba ember szégyelli, amit csinál, mindig a kötelességére hivatkozik.*
- *Egy nő még akkor is emlékszik az első csókra, amikor a férfi már az utolsót is elfelejtette.*
- *A házasság a férfiak számára végállomás, a nők számára első megálló.*
- *A szerelemben az asszony inkább odaölelcsönzi, mint odaadja magát.*
- *Aki jól szenved, kevésbé szenved.*
- *Aki okoskodik, sohasem fog repülni.*
- *A háború háborút nemz, a győzelem vereséget.*
- *Kis gyerek kis gond, nagy gyerek nagy gond.*
- *Gyermekkel együtt nő a gondod.*
- *A mély gyökerű fák nőnek csak magasra.*
- *A házasság kikötő a viharban, de gyakran vihar a kikötőben.*
- *Az ellentmondás elviselésének képessége nagyfokú kultúrára vall.*
- *Az önbecsülést erősíti, ha az ember nem adja meg magát a sorsnak.*
- *A felsőbbrendű ember nem csak tűri a szükséglet, hanem élvezi is.*

- *A balsors felmagasztalja azt, akít nem tud lesújtani.*
- *Ha pénzt kérnek tőled, ajándékozz, és ne kölcsönözz; az ajándék csak hálátlanokat szül, a kölcsön ellenséget.*
- *A házasság olyan nehéz lánc, amelynek a hordozásához két ember kell.*
- *Sohasem hazudnak annyit, mint esküvő előtt, háború alatt, és vadászat után.*
- *Ha meg akarod változtatni a világot, akkor előbb el kell fogadnod olyannak, amilyen.*
- *Pénzen vett szerelemnek ecet az alja.*
- *Az író olyan, mint a havasi kürt, csak messziről jó hallgatni.*
- *Amit egy nő el akar érni, azt eléri, vagy kéréssel, vagy sirással, vagy édes csókkal.*
- *A tanuló azt hiszi, hogy nehéz a munkája, pedig ő csak a kocsi, és a tanító a ló.*
- *A lángész: egy százalék ihlet, és kilencvenkilenc százalék verejték.*
- *Ami növéssre termett, nőni sosem szűnhet.*
- *Aki a célt akarja, az az eszközt is akarja.*
- *Nem való bokréta gyűrött süveg mellé.*
- *A szerénység csaknem mindig egyenes arányban áll a tehetséggel.*
- *A nők sohasem bocsátják meg a kudarcot.*
- *A bogáncs sosem fog rózsát teremni.*
- *Isten azért adta a szerelmet, mert józanul nem házasodna senki.*
- *A házasság olyan, mint az egérfogó, az egér csak a benne lévő csemegét látja.*
- *A legtöbb ember csak azért panaszkodik, hogy leplezze, milyen jó dolga van.*
- *Van, aki hosszan fejezi ki magát, hátha közben eszébe jut valami.*
- *A sokat fecsegő ember nem a gondolatait közli, hanem annak hiányát.*
- *Manapság miért nincsenek csodák? Mert ma már nincs olyan ember, aki elég mélyen meg tudna hajolni.*
- *A neurózis a nem vállalt szenvedés következménye.*
- *Aki nem hatol át szenvedélyei poklán, sosem küzdheti le azokat.*
- *A tiszta lelkiismeret a legjobb védelem a neurózis ellen.*
- *A tiszta lelkiismeret a legjobb párna.*

- Csak az igazságnak lehet megindító ereje.
- Forradalom csak ott lehet, ahol öntudatlan.
- A meghajtott fejet nem vágja a kard.
- Az éhezőket nem lehet statisztikával táplálni.
- A legártalmasabb kábítószer a szó.
- Tedd a dolgod, az emberek pedig hadd beszéljenek.
- A nyomorúság jobban megedzi az embert, mint a kovács a vasat.
- Igazán fontos döntések előtt soha sem szabad megkérdezni a népet.
- Nem azt kell adni az embereknek, amit kérnek, hanem azt, amit kérniük kellene.
- Szabad embernek nincs elérhetetlen magasság.
- Ökölrel nem lehet agyonverni az igazságot.
- Tengernyi vér sem olthatja ki az igazságot.
- Amit tollad leírt, fejsze nem vágja ki.
- A tudomány kulcs a világ titkaihoz.
- Ki hogy él, a szerint gondolkodik.
- Ki, mint él, úgy ítél.
- Mindenki magából indul ki.
- Koldus annak az élete, aki nem bámészkodhat sose.
- A békét az szolgálja, ha az utolsó szó az asszonyé.
- Csak az alapos lehet igazán szórakoztató.
- Bölcs az, ki honát hátrahagyja; mert nem tűri, hogy örökre leigázza.
- A szótlanúság elszigetel.
- Unatkozni annyi, mint unalmasnak lenni.
- Aki maga nem tud élvezni, az élvezhetetlen.
- A szerelemben a nő nem haragszik a tolvajra, de megveti a koldust.
- Nincs szebb egy szerelmes nőnél.

- *A nő addig szép, amíg szeretik.*
- *Ne azt nézd, hogy mit tesz az asszony, viselkedésének az értelmét kutasd.*
- *Az asszony akkor fecseg leginkább, amikor hallgat.*
- *A beteljesülés a férfi számára vég, a nő számára kezdet.*
- *Ha okos emberek közé belép egy szépasszony, kész a bolondokháza.*
- *A legszebb, amit átélhetünk, a dolgok titokzatossága.*
- *A képzelőerő fontosabb, mint az ismeret.*
- *Nem oldhatunk meg egy problémát azzal a gondolkodásmóddal, amely azt előidézte; ahhoz, hogy a világot meg tudjuk változtatni, előbb önmagunkat, a gondolatainkat kell megváltoztatni.*
- *Józan észnek az emberek azoknak az előítéleteknek az összességét nevezik, amelyeket felnőtté válásukig beléjük neveltek.*
- *Aki éjszaka legény, az nappal is legyen legény!*
- *Minden mulatságos, míg mással esik meg.*
- *Az igaz hitves segítője, nem akadályozója férjének.*
- *Az ég a bűneinkért haragszik ránk, a világ az erényeinkért.*
- *A rossz munka rosszabb a lopásnál.*
- *Ha jól teszel, légy hálás érte, hogy megtehetted.*
- *Inkább légy minden valamiben, mint valami mindenben.*
- *Nincs olyan szegény, akinél ne lenne szegényebb.*
- *Aki éhes, mérges.*
- *Nem csak azok hibásak, akik az ostoba helyzeteiket előidézik; hanem azok is, akik ezt nem akadályozzák meg.*
- *Az okos és a bölcs ember között az a különbség, hogy az okosból hiányzik az alázat.*
- *Semmit sem lehet megismerni önmagunk megismerése nélkül. Minél többet tud valaki önmagáról, annál többet tud az életről.*
- *A szellem, az ész birodalmában az a legnagyobb, aki a legalacsonyabban van.*
- *Az életben nem az a legfőbb kérdés, hogy: ki vagyok én? hanem hogy: minek adom oda magam.*
- *A világgazdaság nem más, mint a mohó zabálás és az éhhalál közötti kötéljáték.*
- *A valóban nagy emberen nem látszik, hogy nagy ember; egyetlen árulkodó jel a szerénysége, csendessége, rejtőzködő magatartása.*

- *A jól megfogalmazott mondat olyan, mint az eskü: nem lehet megváltoztatni.*
- *Olyan a helyén mondott szó, mint ezüst tányéron az aranyalma.*
- *Minél több szeretet és jószág sugárzik belőled, annál több áramlik rád vissza.*
- *A rossz törvény a legrosszabb zsarnokság.*
- *A jó pásztor nyírja, és nem nyúzza a nyáját.*
- *Minden mindennel összefügg.*
- *Az értelmiséggel nem lehet forradalmat csinálni, mert örökké tépelődik.*
- *A jog a hatalom közvetítője.*
- *A szabadság ott kezdődik, ahol megszűnik a félelem.*
- *A dolgok általában úgy végződnek, ahogy kezdődnek.*
- *Hiába vagdossuk le az ágait a rossznak, ha a gyökere sértetlen marad.*
- *Ha szörnyel van dolgod, bánj vele úgy, mint egy szörny.*
- *Nincs füst tűz nélkül.*
- *Ha a sors bevert már egy szeget a zsarnok koporsójába, akkor nem tart soká, amíg beveri az utolsót is.*
- *A házasság egy szövetség olyan bajok közös elviselésére, amelyek egyébként nem keletkeznének.*
- *A nemek közötti kapcsolatban a férfi annyira lesz férfi, amennyire a nő nőnek tartja magát.*
- *Ahhoz hogy a férfi, férfi maradjon, kell a nő melléte.*
- *A szépség börtöne egy okos nőnek.*
- *A férfi azt hiszi, hogy ő választja a nőt, pedig majdnem mindig a nő választja a férfit.*
- *Várni a legjobbat, felkészülni a legrosszabbra kell.*
- *Jól csak a szívével lát az ember; ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan.*
- *A világos látáshoz néha elegendő a nézőpont megváltoztatása.*
- *Az ember ledönti a falakat, hogy szabadddá legyen, de ezzel lerombolt erődítménnyé válik, amely a világ minden égtája felé nyitva van.*
- *Az asszony olyan, mint a monokli; elegáns viselet, de nélküle jobban lát az ember.*
- *Időnként hátra kell lépni, hogy nagyobb lehessen előre ugrani.*
- *Az egyetlen pillanat, amelyet nem mulaszthatunk el, a siker előtti utolsó próbálkozás pillanata.*

- Ha sosem vállalasz kudarcot, akkor nem igyekszel eléggé.
- A profizmus alapja a pontosság.
- Ha egy könyvet nem lehet újra és újra elolvasni, az első olvasásnak sincs sok értelme.
- Az olyan ember, aki nem a maga módján gondolkodik, egyáltalán nem gondolkodik.
- Az emberek saját baklövéseiket nevezik élettapasztatnak.
- A lélek öregnek születik, de megfiatalodik; ez az élet komédiája; a test fiatalnak születik, de megöregszik; ez az élet tragédiája.
- Az asszonyok adják életünk aranyát, de aprópénzre váltva azonnal vissza is követelik.
- Az ember először szereti a szüleit, majd meggyűlöli őket, és aztán megbocsát nekik.
- Az ember külleme mit sem számít, ha nem lelkének tükröje.
- Aki gazdagon hal meg, szegyenben hal meg.
- Életünk értelme határozza meg életünk értékét.
- Erényeink és gyengeségeink arcunkra vannak írva.
- A női beszédben nem a szavak a fontosak, hanem az egészen a muzsikája.
- A nő győzelme, ha megadhatja magát.
- A házasság aranylánc, amikor magadra veszed; ólomlánc, amikor viseled; acéllánc, amikor el akarod szakítani.
- Van, aki azt hiszi magáról, hogy ő a világ nyolcadik csodája.
- Kellémetlen, amikor rájön az ember, hogy a kenyere javát nem ő ette meg.
- Az igazság győzelme a szelídekre és a türelmesekre vár.
- Akinek nincs humorérzéke, az mindenre képes.
- Szeressétek egymást, de ne csináljátok bilincset a szeretetből. Hagyjátok teret egymásnak az együttlétben. Álljatok egymás mellett, de ne túl közel egymáshoz, mert a fák sem nőnek egymás árnyékában. Adjátok egymásnak a kenyeretekből, de ne ugyanazt a szeletet egyétek. Töltsétek meg egymás poharát, de ne egy pohárból igyatok. Legyetek olyanok, mint két oszlop, melyek ugyanazt a tetőt támasztják, de ne akarjátok birtokolni egymást. Hagyjátok meg a másik függetlenségét. Örüljétek és táncoljátok együtt, de időnként engedjétek egymást egyedül lenni. Gondoljátok arra, hogy a lant húrjai is külön állnak, mégis ugyanaz a zene szól rajtuk.
- Ha a házasság olyan jó lenne, nem kellene a köteléket papíron rögzíteni.
- Egyeseknél a pesszimizmus csak ürügy a lustaságra.
- Az ember legnagyobb hatalma a választás lehetőségében rejlik.

- *A félelem gondolata vészmadárként követi az embert.*
- *Megérteni annyi, mint mindent megbocsátani.*
- *Amit másokkal teszel, azt valójában önmagaddal teszed; tudatalattid megteremti benned azt, amit érzel, és amit gondolsz másokról.*
- *A lélek békéje nélkül nincs boldogság.*
- *Amit gondolsz, azt megvalósítod; amit érzel, azt vonzod; amit elképzelsz, azzá válsz.*
- *Bizonygasd saját korlátaidat, és egy idő után szert teszel rájuk.*
- *Ha vágyaidat megöled, kísértetként visszatérnek; Ha vágyaidat meghódítod, igába foghatod őket.*
- *Rossz dolog szabadjára engedett szenvedélyek között morzsolódní, de visszafojtott szenvedélyekkel vánszorogni éppoly keserves.*
- *Amikor imádkozunk, Istenhez szólunk; amikor meditálunk, Isten szól hozzánk.*
- *Aki nem szereti önmagát, nem szerethet másokat sem.*
- *Ha jól érezzük magunkat a bőrünkben, akkor jó érzéseket táplálunk mások iránt is.*
- *Bánj jól a testeddel, hogy a lelked szívesen lakjon benne.*
- *Az egyetlen út, amelyen érdemes elindulni, befelé vezet.*
- *Isten és én közöttem én vagyok az akadály.*
- *Az élettelen fizikai rendszerek a használatban mennek tönkre; az élő rendszereket viszont a tétlenség teszi tönkre, míg a használatban fejlődnek.*
- *A tudással megszűnik a félelem.*
- *Minél tisztábban látjuk a világ valóságát, annál könnyebben birkózunk meg vele.*
- *Az elme tisztasága eloszlatja a félelmet, de könnyen elvakít.*
- *A remény hal meg utoljára.*
- *A nagy emberek jellemző tulajdonsága, hogy bármivel foglalkoznak is, rátapasztják az eredetiség bélyegét.*
- *A nagyhatalmaknak nincsenek elveik, csak érdekeik.*
- *Az emberiség elsötétedése a felvilágosodással kezdődött.*
- *Csak az vész el végleg, amiről önként lemondunk; amit elvesznek tőlünk, az később még visszaszerezhető.*
- *Amit elfelejtene, az megszűnik létezni; akit nem szeret senki, az meghal.*
- *Amit elveszíthetünk, azt nem is érdemes megtartanunk.*

- *Az embertől csak akkor lehet elvenni az önbecsülését, ha ő maga lemond róla.*
- *A természet a szükségleteinket ki tudja elégíteni, de a mohóságunkat nem.*
- *Az emberek néha belebotlanak az igazságba, de aztán visszanyerik az egyensúlyukat, és folytatják az utat.*
- *Az államférfi a következő nemzedékre gondol, a politikus csak a következő választásokra.*
- *Az emberek csak akkor járnak el ésszerűen, ha már minden lehetőséget kimerítettek.*
- *Lövedékként lövi fel ez a nép zsenijeit, majd összeszedi repeszeit.*
- *A temetők tele vannak pótolhatatlan emberekkel.*
- *Az emberiség a humanizmusból kiindulva, a nacionalizmuson keresztül, a bestializmus felé tart.*
- *A világ jövője attól függ, hogy mennyire tiszteljük az életet.*
- *Fecseg a felszín, hallgat a mély.*
- *Ne légy heves, bár munkádon más keres; dolgozni csak pontosan, szépen, ahogy a csillag megy az égen, úgy érdemes.*
- *Mindent lehet, csak akarni kell.*
- *A bölcs ember a muzájából is erényt csíhol.*
- *Minél nagyobb a küzdelem, annál fényesebb a győzelem.*
- *A győztes tele van tervekkel, a vesztes kifogásokkal; a győztes minden problémára talál megoldást, a vesztes minden megoldásra talál kifogást.*
- *Nem elég jól csinálni; jó időben, és jó helyen is kell csinálni.*
- *Más az életet élni, és más létezni.*
- *Amitől félsz, attól nem szabadulsz.*
- *A félelem a balsiker előfutára.*
- *Aki keres, talál.*
- *Aki mer, az nyer.*
- *Egyszer hopp, máskor kopp.*
- *Kockázat nélkül nincs győzelem.*
- *Aki ma nem halad előre, azt holnap a valóság agyonnyomja.*
- *Ha valami megáll, máris visszafejlődik.*
- *Vasakarat, sikert arat.*

- *Nincs fény, árnyék nélkül.*
- *Ha a fényt akarjuk, el kell fogadni az árnyéket is.*
- *Magas fának hosszú az árnyéka.*
- *Ki a keveset nem becsüli, az a sokat nem érdemli.*
- *A munka nem szégyen.*
- *Ki dolgozni nem szeret, nem érdemel kenyeret.*
- *Amilyen a munka, olyan a fizetség.*
- *Előbb a munka, utána a fizetség.*
- *A munka dicséri mesterét.*
- *Amilyen az ember, olyan a munkája.*
- *Minden ember annyit ér, amennyit a munkája.*
- *Az ember névjegye a munkája.*
- *A jó szakember aranyat ér.*
- *Hamar munka ritkán jó.*
- *Jó munkához idő kell.*
- *Jól végzett munka után édes a pihenés.*
- *A munka nemesít.*
- *Aki nem ura a mesterségének, az a rabszolgája.*
- *Ki mihez nem ért, gyilkosa az annak.*
- *Aki nem érti, tanítja.*
- *Ha majd kivágtad az utolsó fát, megmérgezted az utolsó folyót, és kifogtad az utolsó halat, rádöbbsz, hogy a pénz nem ehető.*
- *Amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra.*
- *A tétlenség rozsdája többet árt, mint a munka általi kopás.*
- *Tétlen kéz mellett begyöpösödik az agy.*
- *Nembánomból lesz a bánom.*
- *A rest kétszer fárad.*

- *Lassan ballag a restség, de nyomában a szegénység.*
- *A modern világban már nem a származása tesz valakit nemessé, hanem a tettei.*
- *Nemes szívnek nemes a tette.*
- *Jobb előbb, mint utóbb.*
- *Ki soha nem kezd, soha nem végzi.*
- *Ki hamar kezd, hamar végzi.*
- *Aki hátul szalad, sok port kell, hogy nyeljen.*
- *Aki halad, el nem marad.*
- *Ki sokba fog, keveset végez.*
- *Jó kezdet, fél siker.*
- *Ami késik, nem múlik.*
- *Mindent a maga idejében.*
- *Mindennek rendelt ideje van.*
- *A kapkodás a tökéletesség ellensége.*
- *Nem tudja a jobb kéz, hogy mit csinál a bal.*
- *Ne nyisd le a fát, amelynek árnyékában nyugszol.*
- *Senki sem ugorhatja át a saját árnyékát.*
- *Nem olyan fényes, mint amilyen kényes.*
- *Üres kalász fenntartja a fejét.*
- *Olyan almához hasonlít, amely kívül szép, de belül rothadt.*
- *A fatuskó is szép, ha felöltöztetik.*
- *Az ágak mutatják meg, hogy milyen a gyökér.*
- *Aki kívül piszkos, belül is az.*
- *Hiába fürdik a holló, nem lesz belőle hattyú.*
- *A szépség belülről fakad.*
- *A szépséget a gondolataink, az érzelmeink, és a sejteink tisztasága hordozza.*

- *Az igazi szépség a szív jóságán alapul.*
- *Amilyen a fa, olyan a gyümölcse.*
- *Alma nem esik messze a fájától.*
- *Minden zsák megtalálja a maga foltját.*
- *Az elszáradt virág nem nyílik újra.*
- *Egy idő után elmondhatom magamról, hogy több a belső szépségem, mint a külső, és rigolyáimnál sebesebben csak az elvárásaim szaporodnak,*
- *Egyes szerelmesek nem érdemelnek jobbat, mint hogy egymásra találjanak,*
- *Madarat tolláról, embert barátjáról ismerni meg.*
- *A fát gyümölcseről ismerni meg.*
- *Vér nem válik vízzé.*
- *Aki az eszével, értelmével nem tud kitűnni embertársai közül, a külsejével próbálja ezt megtenni.*
- *Minden emberben él a vágy, hogy kitűnjön embertársai közül; ha valódi értékkel nem rendelkezik, akkor alértékeket használ célja eléréséhez; aki nem rendelkezik belső értékekkel, külsejének eltorzításával, feltűnő öltözködéssel próbálja felhívni magára a figyelmet.*
- *Nem a ruha teszi az embert.*
- *A ruhánk alapján fogadnak, de az eszünk alapján bocsátanak el minket.*
- *Jól kérdezni annyi, mint sokat tudni.*
- *Isten malmai lassan őrlnek,*
- *Könnyű tele hassal böjtről prédikálni.*
- *Ki hitelbe vásárol, kétszer fizet.*
- *A szegény embert az ág is húzza.*
- *Az emberiség egy része az összeharácsolt javaik poshadó mocsarában fuldokolik, a másik része a szegénység mérhetetlen tengerében.*
- *A nincs nagy úr.*
- *A szükség nagy úr.*
- *Szerelemből nem lehet megélni.*
- *Sokat akar a szarká, nem bírja a farka.*
- *Rossz az, aki rosszra gondol.*

- *Nem jó a tűzzel játszani.*
- *Szemesnek áll a világ.*
- *Jobb a sűrű fillér, mint a ritka forint.*
- *Ki a fillért nem becsüli, a forintot nem érdemli.*
- *Ki a kicsit nem becsüli, a nagyot nem érdemli.*
- *Az becsüli a pénzt, akinek körme kopik utána.*
- *Néma gyereknek az anyja sem érti a szavát.*
- *Szemérmes koldusnak felkopik az álla.*
- *A szükség a legjobb kerítő.*
- *A vízbe fúló a szalmaszállba is kapaszkodik.*
- *Jobb ma egy veréb, mint holnap egy tűzok.*
- *Nem akarásnak nyögés a vége.*
- *Ne nyavalyogj, cselekedj!*
- *Jobb a bajt megelőzni, mint orvosolni.*
- *Minden bajból van egy kiút.*
- *A bajokból kivezető út gyakran az átvezető út.*
- *Bajnak s kárnak nincs gazdája.*
- *Olcsó húsnak híg a leve.*
- *Többbe kerül a leves, mint a hús.*
- *Máshol sem fonják korbászból a kerítést.*
- *A jó lassan érlelődik.*
- *A jó kívájjja a maga medrét.*
- *Lassú víz partot mos.*
- *A gaz magától is megterem.*
- *A kevesebb néha több.*
- *A buta fecseg, az okos beszél, a bölcs hallgat.*

- *Aki beszél, nem tud; aki tud, nem beszél.*
- *Sok beszédnek sok az alja.*
- *Ki sokat beszél, keveset mond.*
- *Az erős ember megoldja a gondjait, a gyenge beszél róluk.*
- *A jó példa minden papolásnál többet ér.*
- *A becsület szép erény, aki bírja, nem szegény.*
- *A babérkoszorú levelekbe foglalt töviskoszorú.*
- *Ott a hazám, ahol a kenyérem.*
- *Mindenkinek megvan a maga keresztje.*
- *Nem elég megtollasodni, meg is kell tanulni repülni.*
- *A stílus megtanulásához több generáció szükséges.*
- *Aki hirtelen fut be fényes karriert, azt könnyen elvakítja a csillogása.*
- *Mit ér a kincs, ha boldogság nincs.*
- *A boldogságot nem várni kell, hanem megteremteni.*
- *Nem attól leszünk boldogok, amink van; hanem attól, amik vagyunk.*
- *Belső értékek nélkül a jólét unalomhoz vezet.*
- *A legjobb dolgunkban csináljuk a legnagyobb örültségeket.*
- *Ha már elhárítottunk minden külső gondot, csinálunk magunknak belsőt.*
- *A kutya is jó dolgában veszik meg.*
- *Nehéz a bórányt a farkassal összebekézíteni.*
- *Farkasnak farkas a kölyke.*
- *Egy forrásból nem folyik kétféle víz.*
- *Egyik kutya, a másik eb.*
- *Egyik tizenkilenc, másik egy hűján húsz.*
- *A fejétől büdösödik a hal.*
- *Holló a hollónak nem vájja ki a szemét.*

- *Kutyából nem lesz szalonna.*
- *Csalánba nem üt a mennykő.*
- *Nyugtával dicsérd a napot.*
- *Végén csattan az ostor.*
- *Az nevet igazán, aki utoljára nevet.*
- *Ki szelet vet, vihart arat.*
- *Kis patakból lesz a folyó.*
- *Cseppekől áll a tenger.*
- *Cseppenként a hordó is megtelik.*
- *Nem jó a zavarosban halászni.*
- *Ki kórpa közé keveredik, megeszik a díznók.*
- *Egy rohadt alma megrohasztja az egész ládát.*
- *Más tollával ne ékeskedj.*
- *Az vagy, amit otthonról hozol.*
- *Amilyen az alap, olyan az épület.*
- *A házépítést az alapozással kell kezdeni.*
- *A rend a kultúra nyoszolyája, a civilizáció alapja.*
- *Alja csürhe rossz pásztort kap.*
- *Ha sikereid csúcán, érzékeidet torkig lakatva váratlan csapás ér, tedd fel magadnak a kérdést: mit adott a világnak cserébe azért a sok jóért, amit kaptál tőle? Mit tettél azért, hogy mások számára is elérhető legyen a siker, és a boldogság?*
- *Mindennek meg kell adni az árát.*
- *Ahol nincs, ott ne keress.*
- *Ahová nem tettél, ott ne keress.*
- *Előbb adj, hogy aztán kérhess.*
- *Kicsiből sokat ne várj.*
- *Ne igyál előre a medve bőrére.*
- *A szerencse forgandó.*

- Minden szentnek maga felé hajlík a keze.
- Egy férfi nem követethet el durvább sértést egy nő ellen, mint azt, hogy nem fogadja el a szerelmét. Csak olyan nővel kezdj, akit szükség esetén feleségül is vennél.
- Nem az az igazi, akivel le tudod élni az életedet, hanem az, aki nélkül nem tudsz élni.
- Valakit megszeretni egy perc is elég, valakit elfeledni egy élet is kevés.
- A nőket a szerelem megszépíti.
- Szeretni a szív szentsége.
- Férfi és nő igaz szerelmének titka a fejlődésre sarkalló életpróbák közös átélése.
- Az igazán szép és értékes nők féltve őrzik lelkük tisztaságát, mert ösztönösen tudják, hogy semmi sem látszik olyan piszkosnak, mint egy beszennyezett liliom.
- Ár ellen nehéz úszni.
- Ki időt nyer, életet nyer.
- Használni kevés ember tud, de ártani a legsilányabb is képes.
- Vak vezet világtalant.
- Vakok között a félszemű a király.
- A jegenyefák sem nőnek az égig.
- Az ígéret szép szó, ha megtartják, úgy jó.
- Minden kezdet nehéz.
- A sors útjai szerteágazók és kifürkészhetetlenek.
- Ne csak nézz, láss is.
- A kavics is felfordítja néha a kocsit.
- Minden lánc olyan erős, mint a leggyengébb szeme.
- Igyekezz kitűnni, de óvakodj feltűnni.
- Csak az erős, aki ismeri a gyengéit.
- Aki nem tanult meg engedelmeskedni, az nem tud parancsolni.
- Az önuralom a legbiztosabb önvédelem.
- Saját jólneveltségünk a legjobb oltalom mások rossz modorával szemben.
- Barátot szükségben, asszonyt betegségben ismerni meg.

- *A feleség a férj névjegye.*
- *Két dudás nem fér meg egy csárdában.*
- *Sokebába közt elvész a gyerek,*
- *Egy fenékkel nem lehet két lovat megülni.*
- *A lónak négy lába van, mégis megbotlik néha.*
- *Közös lónak túrós a háta.*
- *Egy rókáról nem lehet két bőrt lenyúzni.*
- *Dobszóval nem lehet verebet fogni.*
- *A hazug embert hamarabb utoléri, mint a sánta kutyát.*
- *Ha egy kutyának veszett hírért keltik, meg kell vesznie.*
- *Aki kutyával fekszik, bolhával kel.*
- *Mindenki olyan ágyba fekszik, amilyet vetett magának,*
- *Ki mint veti ágyát, úgy alussza álmát.*
- *Akaszott ember házában nem jó kötelet emlegetni.*
- *Aki verekedni akar, könnyen talál botot.*
- *Aki bottal köszön, annak doronggal felelnek,*
- *Ne feszítsd túl a húrt, mert elpattan.*
- *Rossz szomszédság török átok,*
- *Mindenki a maga portája előtt seperjen.*
- *Ki mint vet, úgy arat.*
- *Új seprő jól seper.*
- *Betyárból lesz a legjobb pandúr.*
- *Ahol egyszer sas voltál, oda ne menj vissza verébnek,*
- *A sas nem kapkod legyek után.*
- *A varjak csapatban szállnak, a sas magányosan repül.*
- *A zseni mindig magányos.*

- *Az ember örök elégedetlen; mindig az a nem jó neki, ami van.*
- *Csak az üresfejű, buta ember haragszik a tanítóra, mert nem tudja elviselni, hogy nála okosabb emberek is vannak.*
- *A sértődékenységet az ostoba emberek legjellemzőbb tulajdonsága; egy okos ember sohasem sértődik meg, mert ha nála műveltebb bírálja, örül neki, hogy tanulhat tőle, a buta ember sértéseit nem veszi magára.*
- *Kinek nem inge, ne vegye magára.*
- *Senki sincsen hiba nélkül.*
- *Az kiabál, a kinek a háza ég.*
- *Gyönyörű nő, gyönyörű nyugalanság.*
- *Ne bízd a kecskére a káposztát.*
- *A szépség minden fegyvernél pusztítóbb.*
- *Vannak nők, akiknek sem a jelenlétét, sem a távollétét nem lehet elviselni.*
- *A férfinak tenni, a nőnek lenni kell.*
- *Könnyebb az asszonyt táncba vinni, mint ráncba szedni.*
- *Tűzön, vízen, asszonyon nehéz kifogni.*
- *A házasságok az égből köttetnek, de az ágyban buknak meg.*
- *A házasságban a harmadik személy megjelenése nem ok, hanem következmény.*
- *A szerelemben nem lehet osztózódni.*
- *Ha nincs ló, megteszi a szamár is.*
- *Ha egy férfi megérint a szavával, a keze sincs már messze.*
- *A férfi addig férfi, amíg kíván; a nő addig nő, amíg kívánják.*
- *Ha egeret akarsz fogni, nem árt, ha szalonnát is teszel az egérfogóba.*
- *Az első feleségének a vagyonát köszönheti a férfi, a vagyonának a második feleségét.*
- *Ne tartsd fontosnak, hogy fontosnak tartsanak!*
- *Az ember minősége határozza meg élete minőségét.*
- *Nem kell a jó; nesze, itt a rossz!*
- *A stílus az ember.*
- *Az arany, sárban is arany.*

- *Nem az a fontos, hogy ki mondja, vagy honnan jött az illető; hanem az, hogy mit mond, és miért mondja.*
- *A jó bort nem vedérel méri.*
- *Jó borka nem kell cégér.*
- *Rostával nem lehet vizet merni.*
- *Ne féltsd a halat a vízben.*
- *Kicsi a bors, de erős.*
- *Sok lúd disznót győz.*
- *Nem kényeser a disznótor.*
- *Kölcson kenyér visszajár.*
- *Ki hamar nevet, hamar sír.*
- *Jó pap holtig tanul.*
- *A tanulás sohasem ér véget.*
- *Ha Jancsi nem kezd, János nem végzi, vagy amit Jancsi elmulaszt, azt János sohasem tanulja meg.*
- *A szív tolmácsa az arc.*
- *Ki milyen virágot szakít, olyat szagol.*
- *Az idő minden sebet begyógyít.*
- *A szem a lélek tükré.*
- *Záporeső hamar múlik.*
- *Amit szabad Jupiternek, nem szabad a kiskörmöknek.*
- *Tanulj tinó, ökör lesz belőled!*
- *Rend a lélek mindennek.*
- *Nem jó az ördögöt a falra festeni, mert megjelenik.*
- *Az ördög nem alszik.*
- *A Gonosz győzelméhez csak annyi szükséges, hogy a jók ne tegyenek ellene semmit.*
- *A lejtőn nincs megállás.*
- *Isten nem bottal ver.*

- *A mosoly csak egy pillanatig él, de emléke örökké megmarad.*
- *Ha több a költség, mint a jövedelem, kész a veszedelem.*
- *Aki dolgozik, nem ér rá pénzt keresni.*
- *A nagy igazságkeresők többnyire nem tartoznak a nagy pénzkeresők közé.*
- *Rögös út vezet a csillagokhoz.*
- *Nem repül a sült galamb az ember szájába.*
- *Csak ahhoz jön el a szerencse, aki fel van készülve a fogadására.*
- *Az elvesztegetett idő rajtunk kéri számon önmagát.*
- *Nem ítélkezni kell a múlt felett, hanem tanulni belőle.*
- *Könnyen jött, könnyen megy.*
- *Alkálom szüli a tolvajt.*
- *Az igazi értéket a tolvajok nem tudják elloponi, mert az bennünk rejlik.*
- *A bűnt a víz nem mossa le.*
- *Rossz pénz nem vész el.*
- *Lakva ismerni meg egymást.*
- *Ahány ház, annyi szokás.*
- *Alamuszi szuszi nagyot ugrik.*
- *Lefelé tapos, felfelé görnyed.*
- *Jut is, marad is.*
- *Jobb félni, mint megijedni.*
- *Aki fejfel megy a falnak, betörik a feje.*
- *Eső után késő a köpönyeg.*
- *Ne csinálj magadnak egy dologból kettőt.*
- *Ahol egy elégséges, oda kettő nem szükséges.*
- *Többet ésszel, mint erővel.*
- *Ha valaki számárnak született, az cipelje a terhét.*

- Addig jár a kórsó a kútra, amíg el nem törik,
- Aki elbízta magát, könnyen megszégyenül.
- Az ember legnagyobb ellensége önmagának,
- Akit az istenek meg akarnak büntetni, teljesítik a kívánságát.
- Két dolog okozhat végzetes tragédiát az ember életében: az egyik, hogy nem kapja meg, amit akar; a másik, hogy megkapja.
- A tehetséget két dologgal lehet megölni. Ha túlságosan törődnek vele, vagy ha nem törődnek vele.
- Az elkényeztetett test lehúzza a szellemet.
- Akkor drága az egészség, ha meglep a betegség.
- A legtöbb ember az egészségét is feláldozza, hogy sok pénze legyen; majd rengeteg pénzt költ rá, hogy visszanyerje az egészségét.
- Mit ér a kincs, ha egészség nincs.
- A jóból is megárt a sok,
- Mindent akkor kell abbahagyni, amikor a legjobban esik.
- Éhes gyomorral nem lehet himnusz énekelni.
- Éhes disznó makkaal álmodik.
- Ki keserűt nem ízlelt, nem tudja mi az édes.
- A látszat néha csal.
- Nemes gyümölcs későn érik.
- Nem zörög a haraszt, ha a szél nem fújja.
- Minden csoda három napig tart.
- Nem eszik a kását olyan forrón, mint ahogyan főzik.
- Nagyobb a füstje, mint a lángja.
- A harag rossz tanácsadó.
- Felejtani sohasem késő.
- Ígérni könnyű, megtartani nehéz.
- Ki könnyen ígér, nehezen ad.
- Mielőtt elvesztenéd a fejedet, próbáld meg használni.

- *A csodák nem pazarolhatók hiábavalóságokra.*
- *A nyelv a nők kardja, nem is hagyják megrozsdásodni.*
- *Óvakodj az ökör elejétől, a számár hátuljától, és az asszony minden porcikájától.*
- *A nők mindig többre kerülnek, mint amennyit érnek.*
- *A nők sosem beszélnek meggyőzőbben, mint amikor nincs igazuk.*
- *A humor a túlélés egyik módja.*
- *A nevetés beszéd szavak nélkül.*
- *Az igaz embert környezete akaratlanul is segíti tervei megvalósításában.*
- *A közért munkálkodó ember ügyeit nemegyszer azok lendítik előre leginkább, akik a legtöbbet próbálnak ártani neki.*
- *Ha ketten egy akaratlanul vagytok, ott vagytok köztetek.*
- *Ha valaki nagyon akar valamit, a Világegyetem erői is összefognak, hogy megvalósíthassa azt.*
- *Minden apró szenvedés megerősíti az embert, és segít elviselni a nagyobb szenvedéseket.*
- *Ha tudod, hogy igazad van, mindent kibírsz.*
- *Amit gyűlölsz, az a részeddé válik, és átveszi feletted a hatalmat.*
- *Mások hibáit csak addig látjuk, amíg nem vesszük észre saját gyarlóságainkat.*
- *Aki mindig a rosszat keresi a másikban, az előbb-utóbb meg is találja.*
- *Amikor valaki felett ítélkezünk, valójában önmagunkról mondunk ítéletet.*
- *A közhiedelemmel ellentétben a sors nem egy merev, előre lefektetett sín, amely egyetlen pályán igyekszik tartani minket.*
- *Az élet a lehetőségek kihasználása és elvetése közötti egyensúlyozás művészete.*
- *Minden élet egy vállalkozás.*
- *A tapasztalat a legökéletesebb tanulás.*
- *A nagy dolgok kis dolgokból állnak össze.*
- *Az ember sorsa lelkének vetülete.*
- *Életünk látható kifejeződése gondolatainknak.*
- *Minél szebbnek látjuk az életet, annál inkább képesek vagyunk azt még szebbé tenni.*
- *Az életben nem az lesz boldog, aki sokat kap; hanem az, aki sokat ad.*

- *Ha boldog akarsz lenni, tégy másokat boldoggá.*
- *Az életben a hátrányos helyzet csak akkor hátrány, ha annak fogod fel.*
- *A fiatalság nem érdem, hanem állapot, ami sajnos hamar elmúlik.*
- *Ha a sors becsuk egy ajtót, nyit helyette másikat.*
- *Ha azt hisszük, nincs több remény, akkor csillan fel messze a fény.*
- *Hajnal előtt van a legsötétebb.*
- *Bízzál önmagadban, és akkor benned is bíznak.*
- *Az önbecsülés a megbecsülés része.*
- *A hitet és a szeretetet senkire sem lehet rákényszeríteni.*
- *A szeretet gazdagabbá teszi azt, aki kapja; és nem juttatja koldusbotra azt, aki adja.*
- *Érettségünk mércéje az, hogy mennyit vitatkozunk önmagunkkal.*
- *A kultúrához vezető első lépcsőfok az önuralom.*
- *Az önfegyelem nem más, mint lényünk örök kijáratja.*
- *Minden erény lemondással jár.*
- *Minden ember annyit ér, amennyiről le tud mondani.*
- *A legnagyobb szabadság, egyben a legnagyobb rabszolgaságot is jelenti.*
- *Nem az az erős, aki sohasem esik el, hanem az, aki mindig fel tud állni.*
- *Veszteségeink érlelnek bennünket a győzelemre, csalódásaink a bölcsességre, és fájdalmaink a boldogságra.*
- *A küzdelem, a kín, a szenvedés és a fájdalom szülik az erkölcsöt.*
- *A szenvedés az emberi méltóság próbája.*
- *A szenvedés nemesíti a lelket.*
- *A szenvedés gyümölcse a bölcsesség.*
- *A fejlődés motorja a szenvedés.*
- *A reménytelenül küzdő embert a kitartó szolgálat menti meg a morális összeomlástól, amelyet hosszú, vigasztalan éveken át folytat.*
- *A remény meglátja a láthatatlant, megéri a megfoghatatlant, és eléri a lehetetlent.*
- *Nem baj, hogy gondjaid vannak; csak ne hagyd, hogy fészket rakjanak benned.*

- *A bocsánatkérés az emberi nagylelkűség megnyilvánulása.*
- *Vehetsz házat, de otthont nem; vehetsz ágyat, de álmot nem; vehetsz órát, de időt nem; vehetsz könyvet, de tudást nem; vehetsz pozíciót, de tiszteletet nem; vehetsz orvosságot, de egészséget nem; megveheted a szexet, de a szerelmet nem.*
- *Korunkban az önként vállalt rabszolgaság lett az ember szabadsága.*
- *Csak az lehet szabad, aki tiszteletben tartja mások érdekeit is.*
- *A munka biztos menedék annak, aki magányos.*
- *Az öngyilkosság egyetlen társadalmilag elfogadott módja, hogy halálra dolgozod magad.*
- *Az ész a legjobb tőke.*
- *A hit az, amihez egész szívünkkel ragaszkodunk.*
- *Akiben rend van, az rendet teremt a környezetében is; akiben viszont zűrzavar van, zűrzavart hoz létre maga körül. Amíg magad körül nem teremtess rendet, addig magadban sem tudsz.*
- *A kapcsolatteremtés legfőbb kritériuma az legyen, hogy több leszel-e általa.*
- *Nem az a fontos, hogy mik vagyunk, hanem az, hogy mivé válunk egy kapcsolatban.*
- *Ne utánozz másokat, hanem fedezd fel egyéniségedet, és légy önmagad.*
- *Ne a bajaidat tartsd számon, hanem mindazon jót, amelyben részesültél.*
- *Az álérték hivalkodik, a valódi érték rejtőzködik.*
- *Légy szerény, de ne szerénykedj.*
- *Sorsdöntő kérdésekben ki kell állnunk az elveinkért, mert ha hallgatunk, azt hiszik, hogy egyetértünk.*
- *A jellemed határozza meg sorsodat.*
- *Mindenki saját sorsának a kovácsa.*
- *Az élettől azt kapod vissza, amit befektettél.*
- *Jelenlegi tetteink szabják meg jövőbeli sorsunkat.*
- *A jövőnket most teremtjük.*
- *A művésszé, jó szakemberré válásnak négy lépcsőfoka van: a kezdő egyszerű és rossz dolgokat csinál. A második fázisban már bonyolult is, amit csinál, és még mindig rossz. A harmadik fázisban az ígéretes művészpálánta már sejt valamit. Amit csinál az már jó, de még mindig bonyolult. A negyedik fázisban következik be a letisztulás. Az utolsó lépcsőfokon megvalósul az áhított cél: a jóság és az egyszerűség.*
- *Az igazán nagy dolgok rendkívül egyszerűek; a letisztultság eléréséhez azonban fejlődni kell, mert a lényeg csak fentről látható.*

- *Az idő gyengíti az éleslátást, de javítja a tisztánlátást.*
- *A lét küzdelem; ha megoldasz egy problémát, helyébe másik lép, mert a küzdelem az élet természetes állapota.*
- *A munkával és tisztességgel szerzett vagyon jutalommal válik.*
- *Isten azért adta a tehetséget, hogy szolgáljuk vele a világot; és nem azért, hogy elősködjünk rajta.*
- *Gyönyörű emberek, gyönyörű autókban rossz irányba haladnak, mivel mindnyájan azt hiszik, hogy a megszerzett tárgyak, a kulcsin hozza meg a boldogságot.*
- *A vagyon nem önző céljaink elérésének eszköze, hanem kötelezettség és szolgálat.*
- *Úgy segíts másokon, hogy segíthessenek önmagukon.*
- *Ha másokért élünk, tökéletesebbekké válunk.*
- *A barátság szolgálat.*
- *A primitív lélek uralkodni akar, önként szolgálni csak a fejlett lélek képes.*
- *Tökéletes szabadságot csak akkor nyerhetsz, ha nem ragaszkodsz az „én-enyém-nekém”-hez.*
- *A hamis értékekhez igazodó ember szükségszerűen silányabbá válik.*
- *Az úttörő elme olyan, mint a gyertya; miközben másoknak világít, magát emészt.*
- *Felvilágosításra azért van szükség, hogy a megismerés megszüntesse az élet értelmetlenségének tévképzetét, és a vele kapcsolatos félelmeket.*
- *A fennkölttség vérből, szennyből, fájdalomból és szenvedésből születik.*
- *Ahol az erő, ott a hatalom.*
- *Minél nagyobb a hatalom, annál kisebb a szabadság.*
- *A hatalom méreg, ami lassan felszívódik az ember testébe.*
- *Hatalmat csak annak szabad adni, akinek nehezére esik.*
- *A gyanakvás és gyűlölet nem más, mint tudatlanság.*
- *Rengeteg kárt okoz az emberiségnek a démonvilág által szított sértődöttség; ezáltal ostoba, sértődött mimózá, gyűlölközéssé válnak; az önzetlen segítőkézségnek végtelen türelemmel, kitartással és szeretettel kell párosulnia.*
- *Feltétel nélkül, és teljes odaadással kell szeretnünk egymást.*
- *Az elégtétel Isten dolga.*
- *Minden törvény annyit ér, amennyit betartanak belőle.*
- *Ahogy szaporodnak a törvények, úgy szaporodnak a kibúvók is.*

- *A túlzott szabadság árt a demokráciának; a túlzott demokrácia árt a szabadságnak.*
- *A történelem az élet tanítómestere.*
- *A tegnapra emlékeznünk kell; ez a ma felelőssége, hogy legyen holnapunk.*
- *A jövőnk csak akkor lehet fényes, ha a múltból táplálkozik.*
- *A suttogás néha messzebbre hallatszik, mint a kiabálás.*
- *Az ember korlátlan lehetőségei elé a legtöbb akadályt önmaga állítja.*
- *Az ember vak teremtő.*
- *Az emberek tudat alatt vágynak rá, hogy megvakítsák, megsüketítsék magukat.*
- *Még az állat is okosabb nálunk, mert ő az ösztöneire hallgatva cselekszik; mi már az ösztöneinknek sem hiszünk.*
- *A tudat számára nincs fájdalmasabb dolog a világon, mint szembesülni az igazsággal.*
- *A hazugság és az őszinteség közötti különbség, hogy az utóbbiért később sem bocsátanak meg.*
- *Az igazság és a hitelesség a részletekben rejlik.*
- *A tények makacs dolgok, nem lehet őket figyelmen kívül hagyni.*
- *Az ember csak azt tudja kifejezni, aminek a tudatában van.*
- *Az emberek elfelejtik, amit mondtál, amit csináltál; de arra mindig emlékezni fognak, hogy milyen érzéseket keltettél bennük.*
- *Az emberi élet csupán egy villanás a végtelen időben.*
- *Jelenlegi tudásunk ahhoz sem elegendő, hogy felismerjük a tudatlanságunkat.*
- *Régen határtalan vágy égett az emberekben az ismeretlen legyőzésére.*
- *Ma már az ismertet sem tudjuk legyőzni.*
- *Az emberek nem élik meg az életet a maga valóságában, mert a szokások és konvenciók rabjai.*
- *Csak azok látják meg a világot a maga valóságában, akiknek a szemét tisztára mosták a könnyek.*
- *Figyelfünk a belső hangra, mert az igazság a szívünkben rejlik.*
- *A legmélyebb belső felismerések tárják fel a legnagyobb igazságokat.*
- *Ne azt mondjuk, hogy „én ilyen vagyok”, hanem azt, hogy „én ilyenné tettem magam”; mindenki olyan, amilyenné tette magát, vagy hagyta magát tenni.*
- *A lelkiismeret sohasem hazudik.*

- Az emberi telhetetlenség határtalan; minden kielégített vágy újakat szül.
- A bölcs embert már nem keserítik percenkénti lemondások.
- Szeretetünk csendje ellenségeinkben is csendet teremt.
- Amelyik kéz nem tud adni, annak simogatni kell.
- A tiszta lelkű emberekre azt szokták mondani, hogy nem erre a világra valók; de mi lesz ezzel a világgal, ha egyszer elfogynak a nem erre a világra valók?
- Csak a szívből jövő ima talál meghallgatásra.
- A kérő ki nem önmagának kér, annak kérelme az egekig ér.
- Aki soha nem vállal kockázatot az életben, sehová sem jut.
- Aki nem akar, amikor tud; az majd nem tud, amikor akar.
- Aki nem mer élni, nem fog fejlődni.
- Kétféle ember van: az egyiket lesújtja, a másikat felemeli a sorscsapás.
- Ha a lélek elég fejlett ahhoz, hogy elkerülje az életben felmerülő csapdákat, akkor az elért siker jutalmául szolgál; ha nem elég fejlett, és beleesik a csapdába, akkor a vergődéssel járó szenvedés a lelki fejlődését szolgálja.
- Az emberek azért sétálnak bele önként az élet csapdáiba, mert tudat alatt érzik, hogy fejlődniük kell; és ennek leghatékonyabb módja, a rájuk zúduló bajokból eredő szenvedések átélése.
- Ha fáj valami az ember lelkének, hagyja fájni.
- A vétek ereje azért sodorja válságba az embert, hogy a valódi lénye fénymadárként kiemelkedjen a szenvedés tüzeiből.
- Mindnyájan sötétben tévelygünk, de a szenvedés a világosság felé visz.
- Az élet értelmének megismerése jobban visszatartja az embereket az öngyilkosságtól, mint az életösztön.
- A fizikai világban a tapasztalás vezet el a megértéshez, a megértés a szeretethez.
- Az igazi tudás nem kérkedik, nem hivatkozik.
- A tudás olyan mértékben gyarapszik, amilyen mértékben használják.
- A lélek a világegyetem bölcsességét hordozza magában.
- Sok felesleges szenvedéstől kímélne meg bennünket, ha tudatosulna bennünk, hogy: „Isten mindent megtesz értünk, de semmit sem helyettünk.” Amikor azt mondod: „Feladom” gondold arra, hogy ilyenkor másvalaki azt mondja: „Egek! Micsoda lehetőség!”
- Nem vagyunk több csak egy-egy téglá, de együtt mi vagyunk a ház.

- Egyetlen ember apró döntése is szétsugárzik a világban, és mint láthatatlan szál beleszövődik a történelem vége láthatatlan szőnyegébe, formálva azt.
- Nincs olyan hosszú út, melynek vége ne lenne.
- Minden jó, ha a vége jó.
- Minden végben benne van egy új kezdet lehetősége.
- A közmondás az emberi bölcsesség kikristályosodott formája.
- A számok segítenek spirituális összhangba kerülni a világmindenséggel.
- Mindenki, aki néz, de nem lát, vak; mindenki, aki lát, de hallgat, duplán vak; csak azok látók, akik másoknak fényt visznek.
- A gúny az a védőfal, amelyet a gyávák és a közömbösek emelnek maguk és az őket megrémítő, felkavaró lehetőségek köze.
- A rész semmi, az egész minden.
- Aki nem ismeri a múltat, az nem ismeri a jelent sem.
- A jelen az alakítható jövő megváltoztathatatlan múlttá válásának folyamata.
- Ne a múlandó, hanem a maradandó után vágyakozz.
- Az élet szüntelen küzdelemben születő állandó átváltozás.
- Minden változik, ugyanakkor minden örök.
- Az idő igaz, de ledönti mi nem az.
- Ha az evolúció nem tud érvényesülni, jön a revolúció.
- A fizikai lét, a fennmaradás előfeltétele a fejlődőképesség; az evolúció nem kegyelmez senkinek, és semminek; ami fejlődésképtelen, elpusztul.
- Bármikorára nő is a fa, bármilyen vastag lesz a törzse – állapota, fennmaradása a hajszálgyökerektől függ.
- Az embereknek a legtöbb kárt az élvhajász életmódhoz való vonzódás, és a szenvedésfóbia okozza.
- Attól irtóztok leginkább, amiből a legtöbb hasznótok származna, és azért töritek magatokat a legjobban, ami a legtöbb kárt okozza nektek.
- Minél fejlettebb a lélek, annál több dolgot tud nélkülözni.
- Az emberi fejlődés az öntudatra ébredéstől, az önmegismerésen keresztül, az önmegvalósítás irányába tart.
- Az emberiség fejlődésre van ítélve, de a haladásért nagy árat kell fizetni.
- A sárból nem lehet csak úgy kirepülni.

- *Nektek megvolt a bátorságotok emberként élni, és részt venni Isten nagyszerű vállalkozásában, a földi életben; mi minden embert egy nagy kaland résztvevőjének tekintünk.*
- *Az élet minden borzalmával együtt csodálatos kaland.*
- *Van, akiről tudtok, és van, akít olyan gyakran emlegettek, hogy még a „csapból is az ő neve folyik”. Az igazán nagy emberek azonban ismeretlenek maradnak. A világ java a történelemben fel nem jegyzett cselekedeteikből áll össze. Olyan emberek áldozatos munkája emelte civilizációtokat a jelenlegi szintre, akikről senki sem tud, akik jeltelen sírokban nyugszanak.*
- *Az igazi csatákat háború nélkül, észrevétlenül nyerik meg.*
- *Életünk minden percében vizsgálunk; minden tettünk befolyásolja sorsunkat, meghatározza jövőnket.*
- *A jövő bennünk van, a magvait folyamatosan vetjük; mindennapi cselekedeteink állandóan változtatják a jövőnket.*
- *A történelem nem más, mint a karma törvényének időbeni illusztrációja.*
- *Ha meg akarjátok változtatni a világot, előbb a gondolataitokat kell megváltoztatni.*
- *A szellem teremtő erő.*
- *Az ismeret nem ajándékba kapott, hanem küzdelem árán kiérdemelt kincs.*
- *A megérzés a lélek tudása.*
- *A zseni azt is tudja, amit sose tanult.*
- *A zseni minden korra érvényeset alkot.*
- *A küzdelem a halállal nagyon jó iskola; főleg ha túléli az ember.*
- *A csábítás a halál legfőbb szövetségese.*
- *Nem a bűneink miatt, hanem a bűneink által bűnhődünk.*
- *A bűnös saját bűneinek kötelekékével kötöztetik meg.*
- *A bűn megvallása az első lépés a bűnbocsánat útján.*
- *A látható világ a láthatatlan világ ítélete alatt áll.*
- *Az igazi valóság a függöny mögött rejlik.*
- *Van, aki egész életében jelet keres, mert nem tudja, hogy a keresés igénye maga a jel.*
- *Az a fontos, ami felé tartunk, és nem az, hogy milyenek vagyunk.*
- *Akít nem húz a magasság, az a mélységbe zuhan.*
- *A meg nem élt tudás bűnné válik.*

- *A tudásnak megváltó ereje van, ha az elvei igazságon alapulnak.*
- *Ki-ki a saját helyén világítson.*
- *Szolgálat útján lesz a szabadság teljesebb.*
- *Töltsd be jobban a helyet, ahová tétettél, és az Úr megnyitja előtted az utat.*
- *Teljesítsétek a feladatotokat a földi életben, mert teremteteknek oka és következménye van.*
- *Vegyünk példát a természetről, hogy milyen pedánsan végzi a dolgát. Nem érdekli a maga haszna; mindig minden körülmények között a legtöbbet és a legjobbat adja magából.*
- *Ma már nem azt nézik az emberek, hogy mit tegyenek az Úr asztalára, hanem azt, hogy mit vehetnek el róla.*
- *A jól végzett munka Istennek adott ajándékká válik, melynek jutalma, hogy a tökéletes munka békéje költözik szívünkbe.*
- *Amikor adunk, akkor kapunk,*
- *Amikor megbocsátunk, bocsánatot nyerünk,*
- *A szeretet toleranciát szül, a tolerancia békét.*
- *A szegénység üdvözt.*
- *Fájdalomból születik az igazi boldogság.*
- *Az embernek nem lelke van, az ember maga a lélek.*
- *A lélek azért költözik fizikai testbe, hogy megtapasztalja, és kiteljesítse önmagát.*
- *Aki nyitott az életre, az előtt kinyílik az élet.*
- *A megismerés útja a szenvedés.*
- *A lélek nem késztermék, hanem keletkezési folyamat.*
- *A lélek formálja a testet.*
- *Akiben káosz van, az csak káoszt tud teremteni maga körül.*
- *A múltad meghatároz, de ne legyen teher az életedben.*
- *Minden dolognak a vágy a szülője.*
- *A kezdet kezdetétől végtelen megvalósítási lehetőséget biztosítottam valamennyi rögeszmétek számára. Éljétek ki! Tapasztaljátok meg! Szembesüljétek vágyaitok, szenvedélyeitek és gondolataitok minden következményével.*
- *Aki nem tapasztalja meg magában a gonoszt, az nem képes kifejleszteni a jóra való ösztönét sem.*
- *A földi örömek igénybevételének helyes módját kell megtanulnunk, nem a róluk való lemondást.*

- *Aki úgy ismeri meg a világot, hogy önmagában hiányt szenved, az mindenben hiányt fog szenvedni. Éld az életet a maga teljességében.*
- *Mindenki annyi terhet bír elviselni, amennyit ráérték, mert a terhek mellé erőt is kapunk; a ránk nehezedő teher csak akkor válik elviselhetetlenné, ha önsorsrontó cselekedetekkel tönkretesszük az életünket.*
- *Minél magasabbra jut valaki, annál nagyobb a mélység alatta.*
- *Az ima a végső menedék; ahol az értelem felmondja a szolgálatot, ott már csak az ima segíthet.*
- *Isten nem látható módon, hanem belső megtapasztalás révén mutatkozik meg.*
- *A csend közelebb visz Istenhez.*
- *A sok pénz eltávolít Istentől, a kevés közel visz hozzá.*
- *Az önfeladás visz Istenhez.*
- *Közeledjete Istenhez, és ő is közeledni fog hozzátok, Istent a szíved rezdüléseiben, az elméd csendjében találod meg.*
- *Aki Isten tudásának részese, az részese a gyötrődéseinek is.*
- *A tapasztalás érleli meg a bizonyosságot.*
- *A múlt emlék, a jövő titok, a jelen ajándék.*
- *A világmindenség nem sebtében összetákoltt rendszer, hanem állandó fejlődésben kibontakozó isteni terv.*
- *Aki a házát jól igazgatja, nagyobb egységet is jól igazgathat.*
- *Hogyan igazgathat valaki száz embert, ha a saját házát sem képes?*
- *A család feje a férfi; a férfi feje a Krisztus, Krisztus feje az Isten.*
- *Ősz hajban van a bölcsesség.*
- *Az öregember előtt kell fel!*
- *Nevelő gyermekedet Isten útmutatása szerint szigorral, a fegyelmezés pálcája ne legyen messze a kezedtől; de soha ne engedő, hogy kétségbe essen!*
- *Többet ér a tökéletes szív, és a jó akarat, mint a gazdasági előny.*
- *A félelem rosszindulatot szül az ismeretlennel szemben.*
- *Aki a házát jól igazgatja, nagyobb egységet is jól igazgathat.*
- *A nagy szakadékok fölött csak vékony híd ívelhet, s ezen nem mindenki érzi magát biztonságban.*
- *A tudás hatalom.*
- *Az egyik vas élesíti a másikat.*

- *Élménykébe helyeztetett a végtelen; de úgy, hogy át ne ölelhessük azt.*
- *Van, aki egy város fölött uralkodik, mégis egy asszony szívében raboskodik.*
- *A nő szívét ki ismeri? Ezer csodával van teli. Ma még talán kacér veled, de holnap mindent elfeled. Ma még tiéd, holnap kije? Mindenkié és senkié.*
- *A kétségbeesés még a legbölcsebbeket is tévútra vezetheti.*
- *Széles az az út, amely a halálba vezet, sokan járnak rajta; de keskeny és szűk az az ösvény, amely az életre visz, kevesen találják meg azt.*
- *Az Egész fényében ismerkedhetünk meg annak részleteivel.*
- *Ha nem szolgálja az Egészet szeretetből; majd szolgálja azt öntudatlanul.*
- *A jog alapja a kötelesség.*
- *A kő maga mutatja meg, hogy mivé akar válni a művész vésője alatt.*
- *A társadalom alapja a család.*
- *A Világegyetemben vagy a Teremtésben minden mindennel összefügg.*
- *Az idő megszüli a maga gyermekét.*
- *A puding próbája az evés.*
- *Az erőszak a gyengék végső menedéke.*
- *Sohase hagyd, hogy az erkölcsi érzéked meggátoljon a helyes cselekedetben!*
- *A hit alapja a pontos ismeret.*
- *A hit: a nem látott dolgok felől való meggyőződés, és a leendő dolgok biztos várása.*
- *A hit cselekedetek nélkül halott.*
- *Nem test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a bennünk bújó gonosz démoni, romboló erő ellen.*
- *Nem a porból való emberre tartozik az ő útja.*
- *Az ostobák odahajlítják fülüket a kegyes hazugságokhoz, csak hogy a hiúságukat legyezgethessék velük.*
- *A hamis remény tudatlansághoz vezet; a tudatlanság büntet szül; a bűn teljességre jutván halált nemz.*
- *A helytelenségekre és hibákra általánosan érvényes büntetéseket felsorolni nem célszerű.*
- *Általános irányelvként az minősül jó helyreigazítási szándékúnak, ami egyrészt segít a helytelenül cselekvőnek megfelelően látni tetteit, és ráveszi a kijavításra; másfelől pedig a helytelen cselekedet és annak helyreigazítási módja a lehető legkisebb kárt okozza a társadalomnak vagy az adott családnak, csoportnak.*
- *Állítsátok meg a világot: ki akarok szállni!*

- *A szeretet mások jóléte iránt megnyilvánuló önzetlen cselekvő érdekfűzés.*
- *A válasz mindig bennünk van – de külső segítséggel találjuk meg.*
- *Mások oktatása bennünk is elmélyíti a tudást.*
- *Járt utat járatlanért el ne hagyj!*
- *Ami után vágyakozol, azzá leszel.*
- *Hogyha a király jól cselekszik, a nép természetességgel követi őt.*
- *Az ülep díktálja az erkölcsöt, és a félelem az illemet.*
- *A bűn újabb bűnöket szül.*
- *A pénz beszél, a kutya ugat.*
- *Senki sem lehet úr a saját hazájában.*
- *Az elkövetett bűnt büntetés követi.*
- *Az isteni utast botláskövek között vezetik.*
- *Tetteink nyomot hagynak életünk fonalán; s ezzel igazgatjuk jövőnk eseményeinek körülményeit, és formáljuk jellemünket.*
- *Tettünk következményei mindig utolérnek bennünket, semmiképpen sem kerülhetjük el azokat.*
- *A múltunk tükör, amelyben megpillanthatjuk önünket; azt, hogy miért épp ilyenek vagyunk; s ezzel együtt megcsillan benne a helyes továbbhaladás iránya is: az alagút vége.*
- *A szükség nagy úr, felül tud kerekedni az érzelmeken.*
- *Bátor ember az, aki az ellenséggel szembeszáll, de még bátrabb az, aki atyjával száll szembe igaz ügyért.*
- *Az ajándék a legmérgesebb embert is kedvességre inti.*
- *A nyíl hamarabb találja a szívet, mint a hópehely.*
- *Ha a jó nem létezne, a rossz sem lenne.*
- *A vágy illúziót szül – megfogván, pedig anyagot okoz. Az anyag fogságában, pedig megismerjük a szenvedés.*
- *Egy elmélet sohasem igazolható, csak cáfolható.*
- *Aki önmagát legyőzi, az erősebb annál, mint aki egy várost hódít meg.*
- *A bölcs sohasem aggódik.*
- *Ebül szerzett jószág ebül vész el.*

- *Ami élvezetet nyújt, az fájdalmat okoz.*
- *Nem tudod, ki vagy.*
- *Egyetlen állítás sem igaz mindig.*
- *Ha valakinek a felelőssége félelemből fakad, akkor az nem felelősség, hanem rabszolgaság.*
- *Mindenkinek mindenekéké lettem.*
- *Ne azt add a népnek, amit kér, hanem, amit kérnie kellene.*
- *Ha jót cselekszel, emelt fővel járhatsz, ha nem, a bűn az ajtó előtt leselkedik: de te uralkodjál rajta*
- *Hogy ha rámosolyogsz a világra, a világ visszamosolyog rád.*
- *Nincs jó, vagy rossz döntés, az teszi azzá, ahogy gondolkodsz róla.*
- *A gyümölcs mutatja meg, milyen a fa.*
- *Mindent szabad nekünk, de nem minden használ.*
- *A válaszok mindig bennünk vannak, de külső segítséggel találjuk csak meg.*
- *Mikor a szépet megismerik, felbukkan a rút is; mikor a jót megismerik, felbukkan a rossz is.*
- *Halj meg, mielőtt meghalnál!*
- *Találd meg a halált, mielőtt az megtalál téged!*
- *Egyetlen szerkezet sem stabil.*
- *Semmi sem jó vagy rossz, hanem a gondolkodás teszi azzá.*
- *Ha nincs vágyad, a titkot megfejtethed, ha vágyad van, a dolgokat csak szemlélheted.*
- *Mikor a szépet megismerik, felbukkan a rút is. Mikor a jót megismerik, felbukkan a rossz is.*
- *A bölcs sürgősség nélkül dolgozik, és szó nélkül tanít. Alkot, de művét nem birtokolja. Cselekszik, de nem ragaszkodik; beteljesült művét nem félti; s mert magának nem őrzi, el sem veszíti.*
- *Ha nem emelik fel az okosakat, a nép közt rend és béke fakad.*
- *Ha nem kell többé a ritka, drága, megszűnik a nép kirablása.*
- *Ha nem a vágy uralkodik, a nép szíve megnyughatik.*
- *A bölcs: hátrahúzóódik, ezért halad, nem őrzi magát, ezért megmarad, saját érdeke nem űzi sose, ezért teljesül saját érdeke.*
- *Kincs, gőg, rang egyszerre: mekkora szerencsétlenség!*
- *Alkotni, adni, majd visszavonulni: ez az égi bölcsesség.*

- *Aki teste-lelke egységét megőrzi, azt a kétség nem bontja meg. Aki természetét szelíddé simítja, egyszerű, mint az újszülött gyerek. Aki látását megtisztítja, elkerüli a tévedéseket.*
- *Megszülni és felnevelni, létrehozni és nem kívánni, megalkotni és nem birtokolni, hatalmaskodás nélkül vezetni: ezt kell a legnagyobb jónak nevezni.*
- *A nehezen elérhető mind bűnbe lódít.*
- *Dicsőség, szegény: egyforma félelem.*
- *A rang: az élet legnagyobb csapása.*
- *Ahol megvalósul a teljes üresség, ott a nyugalom tisztán megmarad.*
- *Minden virul, terem, s a kezdethez visszatér szüntelen.*
- *A kezdethez visszatérés: a béke. A béke: az élet visszatérte. Az élet visszatérte: állandóság. Az állandóság tudása: világosság.*
- *Aki az állandót ismeri, bölcs lesz, aki bölcs lett, igazságos lesz, aki igazságos lett, király lesz, a király az eget követi, az ég az utat követi, az út örökkévaló, és minden rendjén-való.*
- *Mikor a nagy utat semmibe dobták, megjelent az erkölcs és méltányosság. Mikor kezdődött az okoskodás, megjelent a nagy hazudozás. Mikor a hat rokon összeveszett, megjelent a gyermekfi tisztelet és szülői szeretet. Mikor zavaros az ország, megjelennek a hiúság szolgái.*

A szerelem vak

Nyilvánvaló, hogy ezek áttekintése is sok időt és fáradságot igényel, hát még az, hogy elemezzük, vagy megértjük valamennyit. Nem is szükséges. Ezek nagy része magától is vezérel bennünket, elolvasásuk és megértésük csupán díszíti a lelkünket. Tanulmányozásához és megértéséhez olyan indíték kell, amely az emberen keresztül, önmagunkon keresztül az Egész világ megértését célozza, ezen keresztül pedig az Istent kívánjuk megérteni, Aki soha sincs messze tőlünk. Ugyanis itt van, bennünk. Ezek a bölcsességek ezt mutatják meg nekünk.

Egy kis áttekintés érdekében javaslom, egyszerűsítsük le a témakört. S keressünk közöttük olyanokat, amelyek a szerelemmel, a férfi-női kapcsolattal, a házassággal foglalkoznak. Íme!

- *Az istenek a nőknek fegyverül adták a szépséget.*
- *A férfinak előnyös a házasság; Ha jó feleséget talál, boldog lesz; ha rosszat, bölcs lesz.*
- *Amikor szerelmes vagy, nem vagy eszednél, mert ha eszednél vagy, nem vagy szerelmes.*
- *Az asszony vagy szeret, vagy gyűlöl; harmadik eset nincs.*
- *Kedves a tövis is, ha mellette a rózsza.*
- *A szerelem mindent legyőz.*
- *Szeretetre vágysz? Szeress!*
- *Ha a szeretett lény alacsonyrendű, a szerető is lealacsonyul.*

- Szép rózsát sem szakíthatsz szúró tövise nélkül; méz, édes illat sincs fanyar társa nélkül.
- A nők legfőbb vágya az uralom, akár a kedvesen, akár a férjén, a feszes gyepől ott legyen kezében.
- Férfiembernek a feleség hű társ, öröm kútja, s jó menedék.
- A nők szeszélyét ismerem; nem kíván, ha kell, de öledbe hull, ha nem kell.
- Az asszony olyan, mint az árnyék; Ha szaladsz utána, elfut előled; ha szaladsz előle, ő fut utánad.
- Gazdag csúrt szimatolva törbe ne csaljon az asszony, se ringó derekával, se hízelt fecsegésével; mert tolvajban bízik az, aki ilyen asszonyban bízik.
- Az erényes nő szépsége olyan, mint távoli tűz és kard; Az első nem égeti, a második nem sebz meg az illetőt.
- Nincs az a zár, felügyelet, retesz, ami jobban megőrizné a hajadont, mint tulajdon erénye.
- Sok nőnek csak azért marad meg az erénye, mert sosem kérték tőle.
- Amilyen az anyja, olyan a lánya. Nézd meg az anyját, és vedd el a lányát.
- Egy nőt feledni éppen azért nehéz, mert jólesik rá az emlékezés.
- A nők varázsának fele mindig dekoráció.
- Ha arra gondolsz csak, mi rajta csúnya, nincs, ki iránt szerelmed el ne múlna.
- Minden férfi úgy báni a nőt, ahogy lehet.
- Ki pénzért nőül, sorsa nem lesz más, mint perpatvar, jaj, cívakodás.
- A nyomor még a Vesta-szüzet is megtántorítja.
- A tiszteletet nem lehet kjerőszakolni, azt ki kell érdemelni.
- A szerelem akárcsak a tűz, nem lehet meg örökös lobogás nélkül; mihelyt megszűnik remélni vagy félni, kialszik.
- Az ész nem sokáig tudja játszani a szív szerepét.
- A szerelemből mindig az gyógyul ki hamarabb, aki előbb szakít.
- Ahova a szerelem beköltözik, onnan az ész kiköltözik.
- Soha ne mondd a kútnak, hogy nem kérsz a vizéből.
- A hirtelen támadt szerelemből lehet a legnehezebben kigyógyulni.
- Nézzük meg másodszor is, de most már alaposan.
- A boldogság egyik akadály, hogy mindig túl nagy boldogságot várunk.
- A szívnek nincsenek ráncai.

- *A nő úgy tesz a férfiakkal, mint a sakkjátékos a bábukkal; nyúl az egyikhez, de a szeme már a másikon van, hátha azzal előnyösebb húzást tehet.*
- *A szerelemben csak futással lehet győzedelmeskedni.*
- *Az asszony olyan, mint a szélkakas, csak akkor állapodik meg, ha már megrozsdásodott.*
- *A nők állhatatosabbak a gyűlöletben, mint a szerelemben.*
- *A szemérem minden erkölcs anyja.*
- *A jó házasságnak a férfi a feje, de szíve a nő.*
- *Sohasem lehet tudni a nőnél, hol végződik az angyal, és hol kezdődik az ördög.*
- *A nőknek megvan az a képességük, hogy egyetlen szempillantás alatt mindent meglássanak.*
- *A szerelem olyan, mint a szél; az ember sohasem tudja, hogy honnan támad rá.*
- *A nők, ha szeretnek, mindent megbocsátanak nekünk, még ballépéseinket is; de ha nem szeretnek, semmit sem néznek el nekünk, még erényeinket sem.*
- *Tiszteld a nőket, ők szövik és fonják földi sorsunkba a mennyei rózsát.*
- *Gazdaasszonyi gond tart össze vagyont.*
- *Keresd az asszonyt!*
- *A szerelem nem okoskodik; ha okoskodik, akkor már nem szerelem.*
- *Az asszony akkor a legerősebb, ha gyöngeséggel vértezi fel magát.*
- *Boldog csak úgy lehet férfitálya, ha méltó hölgy a koronája.*
- *Nem mind arany, ami fénylik.*
- *A szerelem mindenre talál mentséget, csak az aljasságra nem.*
- *A virágnak megtiltani nem lehet, hogy ne nyílják, ha jön a szép kikelet.*
- *A szerelem mindent pótol, de a szerelmet nem pótolja semmi.*
- *A szerelem vak, de a házasságban visszanyered látásodat.*
- *A férfi sorsa a nő.*
- *A szépség mindenütt ott van, nem rajta múlik, hogy nem látjuk meg.*
- *A szépség jó dolog, de csak akkor, ha nem veszi észre önmagát.*
- *A szerelemre méltó férfi ritkán érkezik a szerelem órájában.*
- *Egy nő még akkor is emlékszik az első csókra, amikor a férfi már az utolsót is elfelejtette.*

- *A házasság a férfiak számára végállomás, a nők számára első megálló.*
- *A szerelemben az asszony inkább odaölelcsönzi, mint odaadja magát.*
- *A házasság kikötő a viharban, de gyakran vihar a kikötőben.*
- *A házasság olyan nehéz lánc, amelynek a hordozásához két ember kell.*
- *Sohasem hazudnak annyit, mint esküvő előtt, háború alatt, és vadászat után.*
- *Amit egy nő el akar érni, azt eléri, vagy kéréssel, vagy sírással, vagy édes csókkal.*
- *A nők sohasem bocsátják meg a kudarcot.*
- *A házasság olyan, mint az egérfogó, az egér csak a benne lévő csemegét látja.*
- *A szerelemben a nők nem haragszanak a tolvajra, de megvetik a koldust.*
- *A nő addig szép, amíg szeretik.*
- *Nincs szebb egy szerelmes nőnél.*
- *Ne azt nézd, hogy mit tesz az asszony, viselkedésének az értelmét kutasd.*
- *Az asszony akkor fecseg leginkább, amikor hallgat.*
- *A beteljesülés a férfi számára vég, a nő számára kezdet.*
- *Ha okos emberek közé lép egy szépasszony, kész a bolondokháza.*
- *Az igaz hitves segítője, nem akadályozója férjének.*
- *A házasság egy szövetség olyan bajok közös elviselésére, amelyek egyébként nem keletkeznének.*
- *A nemek közötti kapcsolatban a férfi annyira lesz férfi, amennyire a nő nőnek tartja magát.*
- *Ahhoz hogy a férfi, férfi maradjon, kell a nő mellette.*
- *A szépség börtöne egy okos nőnek.*
- *A férfi azt hiszi, hogy ő választja a nőt, pedig majdnem mindig a nő választja a férfit.*
- *Az asszony olyan, mint a monokli; elegáns viselet, de nélküle jobban lát az ember.*
- *Az asszonyok adják életünk aranyát, de aprópénzre váltva azonnal vissza is követelik.*
- *A női beszédben nem a szavak a fontosak, hanem az egésznek a muzsikája.*
- *A nő győzelme, ha megadhatja magát.*
- *A házasság aranylánc, amikor magadra veszed; ólomlánc, amikor viseled; acéllánc, amikor el akarod szakítani.*

- Szeressétek egymást, de ne csináljátok bilincset a szeretetből. Hagyjátok teret egymásnak az együttlétben. Álljátok egymás mellett, de ne túl közel egymáshoz, mert a fák sem nőnek egymás árnyékában. Adjátok egymásnak a kényerekből, de ne ugyanazt a szeletet egyétek. Töltsétek meg egymás poharát, de ne egy pohárból igyatok. Legyetek olyanok, mint két oszlop, melyek ugyanazt a tetőt támasztják, de ne akarjátok birtokolni egymást. Hagyjátok meg a másik függetlenségét. Örüljétek és táncoljátok együtt, de időnként engedjétek egymást egyedül lenni. Gondoljátok arra, hogy a lant húrjai is külön állnak, mégis ugyanaz a zene szól rajtuk.
- Ha a házasság olyan jó lenne, nem kellene a köteléket papíron rögzíteni.
- A szépség belülről fakad.
- A szépséget a gondolataink, az érzelmeink, és a sejtjeink tisztasága hordozza.
- Az igazi szépség a szív jóságán alapul.
- Egyes szerelmesek nem érdemelnek jobbat, mint hogy egymásra találjanak.
- Nem a ruha teszi az embert.
- Szerelemből nem lehet megélni.
- Valakit megszeretni egy perc is elég, valakit elfeledni egy élet is kevés.
- A nőt a szerelem megszépíti.
- Férfi és nő igaz szerelmének titka a fejlődésre sarkalló életpróbák közös átélése.
- Az igazán szép és értékes nők féltve őrzik lelkük tisztaságát, mert ösztönösen tudják, hogy semmi sem látszik olyan piszkosnak, mint egy beszennyezett liliom.
- Úgy szép az élet, ha zajlik.
- Barátot szükségben, asszonyt betegségben ismerni meg.
- A feleség a férj névjegye.
- Új seprő jól seper.
- Gyönyörű nő, gyönyörű nyugalanság.
- Ne bízd a kecskére a káposztát.
- A szépség minden fegyvernél pusztítóbb.
- Vannak nők, akiknek sem a jelenlétét, sem a távollétét nem lehet elviselni.
- A férfinak tenni, a nőnek lenni kell.
- Könnyebb az asszonyt táncba vinni, mint ráncba szedni.
- Tűzön, vízen, asszonyon nehéz kifogni.

- *A házasságok az égben köttenek, de az ágyban bukna meg.*
- *A házasságban a harmadik személy megjelenése nem ok, hanem következmény.*
- *A szerelemben nem lehet osztozkodni.*
- *Ha nincs ló, megteszi a szamár is.*
- *Ha egy férfi megérint a szavával, a keze sincs már messze.*
- *A férfi addig férfi, amíg kíván; a nő addig nő, amíg kívánják.*
- *Az első feleségének a vagyonát köszönheti a férfi, a vagyonának a második feleségét.*
- *Az arany, sárban is arany.*
- *Lassú víz partot mos.*
- *Alamuszi nyuszi nagyot ugrik.*
- *Éhes disznó makkkal álmodik.*
- *A nyelv a nők kardja, nem is hagyják megrozsdásodni.*
- *Óvakodj az ökör elejétől, a szamár hátuljától, és az asszony minden porcikájától.*
- *A nők mindig több kerülnek, mint amennyit érnek.*
- *A nők sosem beszélnek meggyőzőbben, mint amikor nincs igazuk.*
- *Minél szebbnek látjuk az életet, annál inkább képesek vagyunk azt még szebbé tenni.*
- *Légy szerény, de ne szerénykedj.*
- *A szeretet toleranciát szül, a tolerancia békét.*
- *A család feje a férfi; a férfi feje a Krisztus, Krisztus feje az Isten.*
- *Aki a házat jól igazgatja, nagyobb egységet is jól igazgathat.*
- *Van, aki egy város fölött uralkodik, mégis egy asszony szívében raboskodik.*
- *Van, aki városokat hódít meg, mégis egy asszony kényszeríti térdre.*
- *A nő szívét ki ismeri? Ezer csodával van teli. Ma még talán kacér veled, de holnap mindent elfeled. Ma még tiéd, holnap kiej? Mindenkié és senkié.*
- *A házasságok a mennyben köttenek, kivéve ezt, ami a pokolban kötöttett.*

Nem érdekel

Nem érdekel, miből élsz.

*Azt akarom tudni, hogy mire vágysz,
és hogy mersz-e találkozni szíved vágyakozásával.*

Nem érdekel, hány éves vagy.

*Azt akarom tudni, megköckéztetod-e, hogy bolondnak néznek a szerelmed miatt,
Az álmaidért, vagy azért a kalandért, hogy igazán élj.*

Nem érdekel, hogy milyen bolygóid állnak együtt a Holddal.

*Azt akarom tudni, hogy megérintetted-e a szomorúságod középpontját, hogy sebet ejtett-e már valaha rajtad
árulás az életben, és hogy további fájdalmaktól való félelmedben visszahúzódtál-e már.*

Azt akarom tudni, hogy együtt tudsz-e lenni a fájdalommal, az enyémmel vagy a tiédde.

*Hogy vadul tudsz-e táncolni, és hagyni, hogy az ekstázis megtöltsön az ujjad hegyéig anélkül, hogy óvatosságra
inténél,*

vagy arra, hogy legyünk realisták, hogy emlékezzünk az emberi lét korlátaira.

Nem érdekel, hogy a történet, amit mesélsz, igaz-e.

*Azt akarom tudni, hogy tudsz-e csalódást okozni valakinek, hogy igaz legyél önmagadhoz,
hogy el tudod-e viselni az árulás vádját azért, hogy ne árulj el a saját lelkedet.*

*Azt akarom tudni, hogy látod-e a szépet, még akkor is, ha az nem mindennap szép, és hogy Isten jelenlétéből
ered-e az életed.*

*Azt akarom tudni, hogy együtt tudsz-e élni a kudarcral, az enyémmel, vagy a tiédde,
és mégis megállni a tó partján, és azt kiáltani az ezüst Holdnak, hogy „Igen!”*

Nem érdekel, hogy hol élsz, vagy, hogy mennyit keresel.

*Azt akarom tudni, hogy fel tudsz-e kelni egy szomorúsággal és kétségbeeséssel teli éjszaka után,
Fáradtan és csontjaidig összetörten, és ellátni a gyerekeket.*

Nem érdekel, hogy ki vagy, és hogy jutottál ide.

Azt akarom tudni, hogy állsz-e velem a tűz középpontjában anélkül, hogy visszariadnál.

Nem érdekel, hogy hol, mit és kivel tanultál.

Azt akarom tudni, hogy mi tart meg belülről, amikor minden egyéb már összeomlott.

*Azt akarom tudni, hogy tudsz-e egyedül lenni saját magaddal, és hogy igazán szeretsz-e magaddal lenni az üres
pillanatokban.*

(Oriah Hegyi Álmodó öreg indián verse)

Nem érdekel, hogy milyen autód van.

*Azt akarom tudni, hogy milyen úton jársz. Hogy van-e ott fény, amely vezet. Vagy világítsa be neked, hogy ne a
falon közlekedj?*

Azt akarom tudni, hogy ültél-e már az országút szélén elmerengve azon: Vajon ez az út merre vezet?

Nem érdekel, hogy hány éves vagy.

Azt akarom tudni, hogy van-e már annyi sebed, amely téged felemel.

*Azt akarom tudni, hogy másokon ejtettél-e már sebet, hogy megtudd, ki vagy. Vagy, hogy a megszokás, amely
fedtet kedvet, s nevet, merre vitte el szívedet? Fáj-e az élet annyira, hogy rájöjj: ez a mestered?*

(Oiolosselote Vén Álmodó)

Sziasztok!

Egy kicsit beleszólnék. Nem mindegy, hogy a megvilágosodáshoz képességgel vagy csak lehetőséggel indul neki valaki. És itt van a kutya elásva! A lehetőség az, ami mindenkinek ott van a lába előtt, nem a képesség. A képesség már magában hordozza a lehetőségen túl a hajlamot, hajlandóságot, az önképzés valamely fokát, és irányát. A képesség azt jelenti, hogy bizonyos szinten már ki van rá képezve és jogot is kapott annak továbbfejlesztéséhez. Ezzel már lehet kezdeni valamit. És ez bizony csak nagyon keveseknek áll rendelkezésre. Valójában csak olyanoknak, akik már fölismerték ennek az útnak a szükségességét. Azért vagyunk emberek, azért kell egyre mélyebbre és mélyebbre süllyednünk, hogy végre felismerjük annak szükségességét, hogy megforduljunk, és elinduljunk felfelé – akár a megvilágosodás felé. Pál-fordulás kell hozzá. Ezért nincs szó arról, hogy ez a képesség bárkinek a rendelkezésére állna: a lehetőség viszont igen. Ettől a félreértéstől aztán a további párbeszédetek is kissé félresiklik. Köszí, hogy meghallgattatok.

Kedves BÁgi!

A megvilágosodott állapotnak semmi köze ahhoz, hogy valaki családos, magányos, dolgozik, tanul. A megvilágosodás nem révület. Kívülről a hozzá nem értők így látják, mert így akarják látni. Te ne így lásd. A megvilágosodás egyszerűen azt jelenti – nem is kell sokat elmélkedni rajta – hogy világosan látod az élet lényegét, a munkádat, az Istent, az életutadat, a hibáidat, felülről tudsz rátekinteni másokra, de azonnal le is tudsz ereszkedi hozzájuk, ha segítségre szorulnak. Az, hogy sok esetben csak 'révületen' bámulják az eseményeket, nem azt jelenti, hogy nekik már semmi közük hozzá. Egyszerűen csak – mert megvilágosodott elmével látják –, tudják, hogy abba ők nem szólhatnak bele, mert vagy nincs semmi értelme, vagy a keletkezett helyzetet annak kell megoldania, aki okozta, vagy akinek az gondot okoz. Esetleg néhány értékes biztatás kell neki, vagy egy jól irányzott tanács (vagy épp rúgás). Aki megvilágosodott, az pontosan tisztában van vele, hogy ő az. Ennek természetesen fokozatai vannak. Nincs abszolút megvilágosodás, hisz még az Isten is folyamatosan bővül, tapasztal – mondjuk úgy tanul, fejlődik. Örök elégedetlenségre hajtja őt a szíve. Ennek képére teremtette az embert. Jóllehet Ő teljesen tökéletes. Tehát a megvilágosodás is viszonylagos. Ha kétségbeesett embereknek helyes tanácsokat tudsz adni, vagy megfelelő segítséget tudsz nyújtani, amivel valóban ön maga jobb megismeréséhez, és megértéséhez tereled őt, és ezzel tökéletesen tisztában is vagy, akkor hozzá képest megvilágosodott vagy. Ha ezt a képességet képes vagy globálisan, az emberiség javára fordítani, akkor földi általánosságban beszélhetünk megvilágosodott állapotról. Az ilyen az egész emberiséget látja kívülről is belülről is úgy, hogy tudatosan képes legyen rajta segíteni, annak előnyére. Ezért van szükségünk arra, hogy a megvilágosodási folyamathoz először is eldöntsük: magunkat, vagy másokat kívánunk-e szolgálni elsősorban. Ennek eldöntése után, a másokat szolgálni kívánók léphetnek tovább arra az útra, amely a többiekhez képest megvilágosodottabb életvitel felé ösztönzi, képezi tovább. Ezt a folyamatot már csak a szeretet indukálhatja, és napjainkban bizony-bizony egyre többünkben indukálja is.

Szia, Fircsi!

Nekem úgy tűnik, hogy egy kicsit szkeptikusan álltál a dologhoz. Ha a megvilágosodás a tudat el-vesztésével járna, mi értelme lenne az egésznek. Nem, erről szó sincs. Tudom, hogy a legtöbb hindu áltanító valami ilyesmit akar a fejünkbe verni, mert ők még a megvilágosodás állapotában is egoisták, és lusták akarnak lenni. Ennek ellenére – épp, mert túl sokan akarják így képzelni – te ne csatlakozz hozzájuk. **Széles az az út, amely a halálba vezet, sokan járnak rajta; de keskeny és szűk az az ösvény, amely az életre visz, kevesen találják meg azt.** Az nekik nagyon jó, mert nem kell rajta sokat filózni. Nincs felelősség. Viszont a megvilágosodás igen is hatalmas felelősséggel jár. A megvilágosodott ember egy spirituálisan dimenziót lépett személy. Ha mi a harmadik spirituális dimenzióban vagyunk, akkor ők a negyediken. Hangsúlyozom, hogy ez nem fizikális dimenzió, hanem spirituális, vagyis egy lelki szerveződési folyamat állomása. Ezen a szinten a lélek – akár ember, akár más – sorsfeladata általában két félé. Egyrészt megtanul csapatmunkában dolgozni, más entitásokkal, másfelől pedig a spirituálisan emelkedett képességeit arra használja, hogy a harmadikon élők (mi) szellemi fejlődését elősegítsék. Tehát a halálnak semmi köze a megvilágosodottsághoz. Más dolog az, hogy ha valaki a harmadikon kijárta az utolsó osztályt, akkor leggyakrabban fizikálisan is ruhát cserél az új feladatához. Ez azonban nem feltétlen szükségszerű. Kérlek, gondolkodj el ezen, és ennek fényében vágyakozzál arra, hogy te is feljebb kerülj, mert szükségünk lesz a képességeidre, és a szereteted-re. Nem a tudatlanság felé haladsz, hanem az egyre magasabb szintű és egyre élvezetesebb tudatosság felé. Ne keverd a tudat kiürítésének képességével. Mit gondolsz, ha egy földi ember a megvilágosodása alkalmával már elvesztené a tudatosságát, akkor a nála lényegesen magasabb szintű megvilágosodott lény, az Isten, hogyan teremthetett volna ennyi mindent? Szerinted??

Megközelítés

Kedves Nisargadattin!

A megközelítésed valóban találó, látnivaló, hogy alapos ismeretre támaszkodik. Felhívnam azonban a figyelmedet arra, hogy az álmaink is csak olyan információkra épülhetnek, amelyekkel rendelkezünk (itt, vagy a felső régiókban). Ezek az álmok is mi vagyunk. Nem tőlünk függetlenül keverednek az ágyasházunkba. Az, hogy nem tudjuk elhatárolni a fizikai létünkötől, míg alszunk, az is bizonyítja, hogy az nekünk egy olyan szintünk, amiről tudunk, de nem vagyunk képesek tudatosan benne élni. Vannak, akik képességet szereznek erre. Ők így arra is képesek lesznek, hogy az életükben is elkülönítsék a szükségleteiket a vágyaiktól, és másoknak is hatékonyan segítsenek ebben. Vagyis ők a megvilágosodás felé utaznak. Természetesen ez nem tévesztendő össze a mutatóanyagokkal, és a kirakatokban meztelenül meditáló idiótákkal.

Amikor tehát tudatosan előkészítettük magunknak az utat abba a másik világba, akkor már tudjuk, hogy átlépünk abba a világba, amit korábban álomnak gondoltunk (mert akkor az volt). Nem tudom, érted-e mire akartam ezzel mutatni?

De tud!

De tud (róla, hogy megvilágosodott), különben nem tudna azonosulni azzal, amit tesz, a dolgával. Ha nem tudna róla, akkor továbbra is a dolga gyümölcséért tenne-venne. És ez – mint tudjuk – nem megvilágosodás, csak haladás valamerre. Lefelé tudatlanul is lehet zuhanni – így tesznek a kövek is. De fölfelé erőfeszítést kell tenni, azt pedig csak tudatosan, célirányos tudattal, és jól ismert képességgel lehet.

Felemelkedés

*Való igaz, hogy az eredetileg létrehozott (definiált) fogalmaknak a materializált környezetben torz jelentése van. Nagyon jó meglátás, hogy nekünk ebből kell kiindulnunk – hisz nincs más a megértési készletünkben. Ha azonban már egyet-mást megértettünk ezekből az eredeti fogalmakból, vagy legalább is közelebb kerültünk a megértéséhez, akkor el kell döntenünk, hogy egy-egy segítség alkalmával melyik szintű meghatározást alkalmazzuk. Figyelembe kell vennünk a következő alapelvet, melyet Pál apostol fogalmazott meg kitűnően. Nevezetesen: **Mindenkinek mindenekké lettem.** Vagyis mindenkihez a saját szintjén kell leereszkedni, méghozzá úgy, hogy azt ne vegye észre. Nehéz, de érdemes törekedni rá, mert lényegesen könnyebb megértetni vele magunkat, s apránként lehet segíteni egy magasabb megértés irányába is.*

Mindig jól dönts! A kérdés az, hogy az téged merre visz. A mi számunkra még nem különült el a magam és a mások szolgálata. A megvilágosodás felé tartva nyilván az a helyes döntés, amely a mások életét segíti. Itt nem kell kontrollálni azt, hogy az nekünk is jó-e. A másoknak tett önzetlen szolgálat, segítség automatikusan jót tesz a mi személyiségünk emelkedésének is. Ezt mi nem tudjuk eldönteni, közvetlenül, ezért nem is kell rágódnunk rajta. Helyette arra kell törekedni, hogy minél többet tudjunk meg az isteni alapelvek helyes alkalmazásáról, azok lényegéről, okáról, céljáról. Minél többet tudunk, és tapasztalunk meg ezekből, és használjuk fel őket mások javára, annál jobb és jobb döntéseket leszünk képesek meghozni az életünkben. Nem mérlegelni kell elsősorban, hanem tanulni, és a tanultakat mások javára felhasználni.

A szellemi világ, vagyis az isteni gondolatok manifesztációi valóban az igazi valóság, mi az árnyékai vagyunk. Itt, az árnyékvilágban viszont mindaz rendelkezésünkre áll, ami felnyithatja a szemünket a felső világ igazi szépségének meglátása felé.

Amikor megalkotott bennünket az Őstudat (Isten) természetesen adott mellénk egy használati utasítást is. Az autót meg kell tanulni vezetni, a képet meg kell tanulni élvezni, érteni. Ezekhez is jár használati utasítás, csak az sokakat nem érdekel, nem vesznek tudomást róla. Ezért nem tudják, hogyan, mire kell használni. Ezért nem értjük magunkat sem, az Istent, a valóságos világot sem. Azok fogják mindezeket megérteni, akik végre hajlandóak lesznek elolvasni, áttanulmányozni mindezeknek a használati utasítását. Rengeteg módon bocsátotta ezt a rendelkezésünkre Az, aki mindezeket megalkotta. Mi most ezt tanulmányozzuk, s erről beszélgetünk.

„Fogadj el, mindent olyannak, amilyen” - írod. S hozzáteszed, hogy ezt felülírták. Nem, nem írta felül senki, még csak szükség sem volt rá, hogy kiegészítsék. Ugyanis a minden elfogadása együtt jár azzal, hogy úgy fogadjuk el, amilyen. És milyen? VALTOZO! Tehát azt a bizonyos kiegészítést már csak azért írták, hogy rávezessenek minket arra, hogy valójában mit is, és hogyan kell elfogadni. Minden változik. Ezt a folyamatos változást kell elfogadni, s valóban, ha lehet, ehhez hozzá lehet dalolni a saját gondolatainkat is, hogy ez a változás változatosabb legyen. Ez gyönyörködtet benne.

Tetszik a hozzáállásod!

Az 1-hez hozzátenném, hogy, ha az az Egész javát szolgálja. Lehet ugyanis úgy szolgálni valakit, hogy az látszólag valóban a javát szolgálja (de ki tudja), valójában vagy a félelem, vagy az egoizmus (itt magamutogatás) vezeti a tettet. Ez nem szolgálja az Egészet, így valójában senkit, csak hiú vágyakat: egyikét, vagy a másikat. A Tao egyik tanácsa így hangzik: „Ne azt add a népnek, amit kér, hanem, amit kérnie kellene”. - Érdekes, ugye?

Valójában a karmádnak megfelelően mindig jól döntesz, ha ártasz vele, ha nem. Ez csak látszat. Ami egyik oldalról ártalomnak tűnik, másfelől áldás lehet. A lényeg, hogy igyekezz a lelkiismeretedet egyre jobban kimunkálni az isteni ismeret segítségével, s ha erre törekszel, hallgass a szívedre. Így biztos, hogy tudatosan nem ártasz senkinek. S ha tudattalanul mégis, annak meg fog fordulni a szerencséje, s áldássá lesz. Tudod: „**Ha jót cselekszel, emelt fővel járhatsz, ha nem, a bűn az ajtó előtt leselkedik: de te uralkodjál rajta**”.

2. Pont ez a megvilágosodás, kedves Csaesz. Legfeljebb még finomítani kell rajta, de ezt az utat fel ne add, Jól csinálod!

Változz!

Valóban jó gondolat, hogy a változáshoz nem másokat kell megváltoztatni, hanem önmagunkat. Felhívnam a figyelmet egy alapelvre, amely azt mondja: **hogy ha rámosolyogsz a világra, a világ visszamosolyog rád**. Ha elgondolkozunk ezen, akkor látjuk belőle, hogy másokból úgy „csikarhatunk ki” változást, ha mi magunk mutatjuk meg, mivé szeretnénk változtatni. Vagyis mi magunk járunk elől példával, s ha az neki is tetszik, követni fogja. Nem csak egy-egy ember, de akár tömegek is. Nem ezt teszik a „sztárok”? Csak természetesen ők visszaélnék ennek a tudásnak a hatalmával. Egy másik alapelv azt mondja, hogy: **ha egy jó uralkodó tesz valamit, a népe természetességgel követi őt** (és itt most ne a szavakon lovagoljunk, hanem a mögöttes gondolaton).

Az Anonim Alkoholistáknak van egy szlogenjük, vagy, ha úgy tetszik egy imájuk. Így hangzik egy részlete: „Segíts Uram, hogy el tudjam viselni azt, amin változtatni nem tudok, de add, hogy változtassak azon, amin tudok”.

A változás, változtatás mindig félelmetes, hisz nem csak azok a változók lépnek fel benne, amiket én idézek elő. Ezzel kapcsolatban bátorítok mindenkit a következőre. Isten, amikor megmutatta angyalainak látomásban mindazt, amit ők daloltak bele, meglátszott benne az is, amit a Sötétség angyala bele dübörgött állandóan ismétlődő harsány akkordjaival. S meglátszott, hogy ettől az egész, nem hogy rosszabb lett volna (bár feszültséggel teli), de sokkal változatosabb is lett, s ezek a diszharmóniát okozó akkordok olyan dolgokat mutattak meg az angyalok dalaiból szőtt világban, amelyeket a nélkül észre sem vettek volna.

A versenyre tehát bátran nevezünk be, de győzni csak önmagunk felett érdemes. „**Az győz igazán, aki önmaga felett győzedelmeskedik.**”

Zoeya!

Köszöntelek és tisztellek a válaszodért.

Természetesen a te helyzetemben mindaz igaz, amit írsz. Nem von le az értékéből az, hogy én más szemszögből látok dolgokat. Az én perspektívámból már egyáltalán nincs akkora jelentősége annak, hogy a dialektikus világban kinek mi a jó, és mi a rossz döntés. Én bárhogya is döntök (tetszik, vagy nem tetszik), mindenképpen a tanításomat szolgálja. Én nem törekszem minden áron arra, hogy emelkedjek. Nem ez a fő célom. Ezt valószínűleg csak ti látjátok így, mert nem érzitek jól magatokat abban a helyzetben, amiben vagytok. Én is rengeteg olyan dolgon mentem keresztül, amiben akkor még nem éreztem jól magam. (Több öngyilkossági kísérlet, három olyan házasság, amit az ellenségemnek se kívánok – de ha a barátom tanulni akar, akkor neki igen –, egy neonáci gyermek, egy intelligens, de végtelenül lusta másik gyermek, gondolkodásom miatti megvetés, megalázás, vallási szervezetből való kiközösítés, és sorolhatnám még.)

Azt mondhatnánk ezekre, hogy mind-mind bizonyos rossz döntések következménye. És a szemszögedből igazad van, hisz nem vittem előre senkinek sem az útját vele. De valóban így van? Mindezeket túl vagyok (másokon persze még nem, megint mások csak most következnek, és egyre keményebb leckék). Egy idő után nem hogy elegendő lett belőle, de rá kellett jönnöm, hogy mindez az én tanításomat szolgálta. Mit gondolsz, hogy tudnék nektek ilyen optimistán írni a gondolataimról (olvass bele más írásaimba is, vagy a [weblapjaimba](#), [könyveimbe](#) – az adatlapomon találsz linket hozzájuk), ha továbbra is folyamatosan rossz döntéseket hoznék. A rosszat jó követi, a jót persze ismét rossz. Ez a dialektika törvénye. Aki azonban már tudatosan képes a múltját kielemezni, és felhasználni azt az élete további vezetésében, az már általában olyan döntéseket hoz, amelyek

segítik mások hasonlóan jó döntéseit. Ha nem közvetlenül, akkor közvetve, próbákon, megoldásra váró problémákon keresztül.

Vagyis, ha te még úgy látod, hogy vannak jó döntések, és vannak rosszak, akkor neked valószínűleg még meg kell élned ezeket, mire rájössz, hogy valójában minden eddigi döntésed jó volt, hisz mindegyik abba az irányba segített (így vagy úgy), hogy kilépj a dialektikus látásmódból, s tudatosan törekedj arra, hogy megismerd önmagad. Ez pedig mindenképp hatalmas lépés ahhoz, hogy megismerd az Istent, s úgy dönts, Ő neki kívánsz megfelelni, az Ő tanácsait (egyetemes alapelveit) kívánod követni, vagyis a megvilágosodás útjára lépsz. Abban a pillanatban, amikor a gondolkodásod megfordult, már sejtheted, hogy valójában ezért volt minden döntésed – ha jónak, ha rossznak gondoltad is azt korábban.

Tanulság: **nincs jó, vagy rossz döntés, az teszi azzá, ahogy gondolkodsz róla.** Olyan ez, mint amikor Harry Potter egyszer azon sopánkodott, hogy mióta a Sötét Nagyúr elméje összekapcsolódott vele, ő is épp úgy érzi annak haragját, sőt gyűlöletét. Kétségbeesetten azt kérdezte a keresztapjától, hogy mi történt velem, valami elromlott bennem? Én is rossz ember lettem? Erre Szíriusz Black a következőkkel nyugtatta: Harry! Belőled rossz ember sose lesz. A világot nem lehet felosztani jó emberekre, és halálfalókra. Mindenki van jó is és rossz is. Azonban az határozza meg a jellemünket, hogy melyikre hallgatunk. Nos, így van ez a döntéseinkkel is. Nem lehet a döntéseinket felosztani jó vagy rossz döntéseinkre. Ha valaki a szívében már eldöntötte, hogy emelkedni akar, akkor az már rossz döntést nem hozhat. A legnehezebb jó döntést már meghoztuk. Innen kezdve már bárhogya is döntünk, az csak jó lehet, még akkor is, ha nem is látjuk mindjárt annak. A távlati következménye azonban biztos, hogy jó lesz. **A gyümölcs mutatja meg, milyen a fa.** Az pedig az alapvetően helyes döntés után már csak jó lehet. Ezt pedig már meghoztuk. Honnan tudom ezt? Onnan, hogy tudatosan beszélgetni tudunk erről. Te már rosszul nem dönthetsz, csupán a még labilis nézőpontod miatt vélekedsz így. Majd kitisztul az is.

Tovább, előre!

Almás!

Kérlek, ne degradáld le, amit írtam, a saját érdekedben. Az nem más vélemény, mint a tied, hanem ugyanaz, egy más aspektusból. Én a tiedet már ismerem, mert valaha én is voltam ott. Egyszerűen csak mélyebben kutatom ugyanazt, amit te. Éppen ezért a felelősség kérdése épp úgy érint engem is, mint bárkit, aki az emelkedésnek bármely palettájára lépett.

Inkább arról van szó, hogy hirtelen olvastad. Semmi olyat nem írtam, hogy mindegy lenne, mit teszel, vagy, hogy ez nem jár felelősséggel. Egy alapelvre hívnám fel a figyelmedet, amely segít ezt jobban megérteni. Így fogalmaznám: **mindent szabad nekünk, de nem minden használ.** És ebben óriási felelősség van, csak jobban el kell gondolkodni rajta, pontosabban ráhangolódni úgy, hogy közben a gondolataimat ne az ellenkezési vágy uralja. Kettőnk véleménye közt semmi különbség nincs. Én látom a tiédet, és köszönöm, hogy megosztottad velem.

Kedves Lotti!

Ez az álom roppant egyszerű. Mindnyájan ezt álmodjuk, mikor el akarjuk kerülni az önmagunkkal való szembesülést. Ne rohanj magad elől! Úgysem futhatsz sehová.

Nem ismeretlenek törtek ellened, hanem azok, akik benned élnek. Ő beljük inkarnálod saját magadban azokat a dolgokat, amelyek elől menekülsz.

Valószínű, hogy e szeretteid nem úgy viselkedtek (álmodban), mint az te megszoktad tőlük (a valóságban). Tehát elemezd ki, miben voltak mások, s azok a tulajdonságok lesznek azok, melyeket magadban helyre kell tenned, szembesülnöd kell velük.

Az, hogy kutakodsz a válaszok után már jelzik, hogy felismerted: valami nincs a helyén. A zűr a te készülékben van, de ha szembesülni kívánsz vele, segítünk továbbra is. Tudod, **a válaszok mindig bennünk vannak, de külső segítséggel találjuk csak meg.**

Szia!